

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΓ'

Τετάρτη 30 Αυγούστου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 30 Αυγούστου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 29 Αυγούστου 2006 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΠΒ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 29 Αυγούστου 2006, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών όσον αφορά στην πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και ανέλιξη στους όρους και στις συνθήκες εργασίας και άλλες συναφείς διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αθανάσιο Μπούρα, Βουλευτή Νομού Αττικής, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την καταβολή του επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία.

2) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο φοιτητής της Νομικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, κ. Κρεμπενιός Δημήτριος, ζητεί να μην ακυρωθούν οι διατάξεις του ν. 3282/2004 που επιτρέπουν τις μετεγγραφές φοιτητών εσωτερικού με οικονομικά κριτήρια.

3) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παναγιωτίδης, κάτοικος Σκύδρας Πέλλας, ζητεί την αξιοποίηση των ιαματικών πηγών Λουτροχωρίου του Δήμου Σκύδρας.

4) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη χορήγησης εκτάκτου βοηθήματος στους εποχιακά εργαζόμενους.

5) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πέλλας

ζητεί το διορισμό υπαλλήλου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 3448/2006.

6) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι Άρνισσας Νομού Πέλλας ζητούν την αποκατάσταση εξέδρας για την τουριστική ανάπτυξη της λίμνης που βρίσκεται στην περιοχή τους.

7) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΕΑΣ ΣΕΓΑΣ Πέλλας – Κιλκίς ζητεί τη λήψη μέτρων για την εισαγωγή αθλητών στα ΤΕΦΑΑ.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Βασιλάκος, κάτοικος Αγίου Λουκά Γιαννιτσών ζητεί τη χορήγηση δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης για την καλλιέργεια σπαραγγιών.

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κίνηση Πολιτών Λουτρακίου Αριδαίας διαμαρτύρεται για την παράνομη χορήγηση άδειας εγκατάστασης Υδροηλεκτρικού Σταθμού από την εταιρεία «ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ Β.Γ. ΑΕ» στον οικισμό της.

10) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία εργαζόμενοι στις Βιοτεχνίες ειδών λαϊκής τέχνης «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ ΑΒΕΕ» και «ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΗΝΑΡΟΣ ΟΕ» ζητούν την ψήφιση τροπολογίας στο νομοσχέδιο για τον ιαματικό τουρισμό που αφορά στις στάσεις των τουριστικών λεωφορείων για την ξενάγηση των τουριστών και «SHOPPING».

11) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την άμεση χορήγηση του επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία.

12) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Φορτηγών Αυτοκινήτων Διεθνών Μεταφορών Γιαννιτσών και Περιχώρων ζητεί τη λήψη μέτρων για τη νόμιμη διαχείριση των δελτίων ΤΙΡ και μέσω αυτής της ομαλότητας των διεθνών εμπορευματικών μεταφορών.

13) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Λουτσίου Βοιωτίας διαμαρτύρονται για την υποβάθμιση του

περιβάλλοντος της περιοχής τους λόγω μεταφοράς μεταλλεύματος νικελίου προς τη ΛΑΡΚΟ ΑΕ.

14) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 1ου Τ.Ε.Ε. Κοζάνης και ο Σύλλογος Πολυτέκνων Κοζάνης ζητούν την εισαγωγή στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. μαθητών των Τ.Ε.Ε. που έχουν πιάσει τη βάση κ.λπ..

15) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αιγινίου Πιερίας ζητεί έκτακτη οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών σε έργα υποδομής και καλλιέργειες του Δήμου του λόγω της έντονης βροχόπτωσης.

16) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Πιερίας ζητεί την επάνδρωση των κενών οργανικών θέσεων της Αστυνομικής Διεύθυνσης Πιερίας με αστυνομικούς.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 12149/26-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Β/Φ6/163/15149/20-7-06 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ.12149/26-06-06 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από τον ως άνω Βουλευτή, όπως μας πληροφορήσε η ΡΑΕ με το έγγραφο 14231/12-7-2006 το οποίο σας επισυνάπτουμε, η ΔΕΗ Α.Ε. δεν έχει καταθέσει μέχρι σήμερα αίτημα αναπροσαρμογής των τιμολογίων της.

Επισημαίνεται ότι για οποιαδήποτε αναπροσαρμογή των τιμολογίων της ΔΕΗ Α.Ε. απαιτείται να κατατεθεί αίτημα της εταιρείας προς την ΡΑΕ, να γνωμοδοτήσει η ΡΑΕ επ' αυτού, και να εισηγηθεί στον Υπουργό Ανάπτυξης, ο οποίος λαμβάνει τις τελικές αποφάσεις.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 12315/28-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκερογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1138/19-7-06 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση: «Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, παρακαλώ να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή για τα εξής:

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έλαβα από την οικεία Διεύθυνση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, στον υπάλληλο για τον οποίο γίνεται λόγος στην ερώτηση αυτή είχαν παραχωρηθεί άτυπα διευκολύνσεις ως προς το ωράριο εργασίας εξαιτίας προβλημάτων υγείας του. Επειδή η κατάσταση αυτή διήρκεσε επί μακρόν, η Διεύθυνση του Καταστήματος Κράτησης Αλικαρνασσού παρέπεμψε, όπως άλλωστε ορίζουν οι κείμενες διατάξεις, τον συγκεκριμένο υπάλληλο σε Υγειονομική Επιτροπή, προκειμένου να αποφανθεί οριστικά για την κατάσταση της υγείας του.

Συνεπώς, αντίθετα με τα διαλαμβανόμενα στην ανακοίνωση της Πανελλήνιας Αγωνιστικής Συνδικαλιστικής Κίνησης Σωφρονιστικών Υπαλλήλων, την οποία επικαλείται ο κ. Βουλευτής στην ερώτηση αυτή, δεν υφίσταται πολιτικός διωγμός εναντίον του παραπάνω υπαλλήλου. Άλλωστε, τέτοιου είδους αντιλήψεις και πρακτικές δεν χαρακτηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση.

Μέλημά μας είναι όλοι οι υπάλληλοι του Υπουργείου Δικαιοσύνης να αντιμετωπίζονται από την υπηρεσία στο πλαίσιο της ίσης μεταχείρισης και με αποκλειστικό γνώμονα τις εκάστοτε υπηρεσιακές ανάγκες.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

3. Στις με αριθμό 12615 και 12630/6-7-06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Αθανασίου Μωραΐτη και Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1974/24-7-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 2278/ 20-7-06 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ σε απάντηση των ανωτέρω ερωτήσεων των Βουλευτών Κ. Θ. Μωραΐτη, Μ. Στρατάκη.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 11459/5-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Λιντζέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/6227/29-6-06 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. Λιντζέρης, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι η Ελληνική Αστυνομία, για την αποτελεσματικότερη φύλαξη των Καταστημάτων Κράτησης και την αποτροπή αποδράσεων, παρέχει συνδρομή στις κατά τόπο αρμόδιες Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης του συνερωτώμενου Υπουργείου και λαμβάνει όλα τα απαραίτητα προς τούτο μέτρα περίεξ αυτών, τα οποία στις περιπτώσεις εκείνες που συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι είναι ενισχυμένα.

Στο πλαίσιο αυτό, για την αντιμετώπιση αποδράσεων, την καταστολή στάσεων και άλλων δυναμικών κινητοποιήσεων, από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής έχει εκπονηθεί ειδικό σχέδιο λήψης μέτρων περιμετρικά του συγκροτήματος του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού, το οποίο υλοποιείται από τις αρμόδιες υφιστάμενες Υπηρεσίες της (Διευθύνσεις Αστυνομίας Πειραιά, Ασφαλείας, Τροχαίας και Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής) με τη διάθεση σε 24ωρη βάση των αναγκαίων δυνάμεων και μέσων.

Πέραν αυτών, για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας στην ευρύτερη περιοχή περίεξ του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες μας (Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Πειραιά, Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών, Τμήμα Ασφαλείας και Αστυνομικό Τμήμα Κορυδαλλού) διατίθενται καθημερινά και καθ' όλο το 24ωρο πεζές και εποχούμενες περιπολίες. Προς τις εν λόγω Υπηρεσίες δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες για περαιτέρω δραστηριοποίηση του προσωπικού τους και εντατικοποίηση των ελέγχων, ώστε να αστυνομεύεται αποτελεσματικότερα η περιοχή και να παγιωθεί το αίσθημα ασφαλείας των πολιτών.

Σε ό,τι αφορά την απόδραση των δύο κρατουμένων από το Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, σας πληροφορούμε ότι από τη Διεύθυνση Ασφαλείας Αττικής διενεργείται προανάκριση υπό την εποπτεία του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά, ενώ παράλληλα, για το ίδιο θέμα, διενεργείται και Ένορκη Διοικητική Εξέταση (Ε.Δ.Ε.) από τον αρμόδιο για το εν λόγω Κατάστημα Κράτησης Εισαγγελέα.

Ο Υπουργός
ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ»

5. Στην με αριθμό 11424/5-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 70-17/4/6224/29-6-06 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φ. Κουβέλης, σας γνωρίζουμε ότι, σύμφωνα και με την εισηγητική έκθεση στο σχέδιο του ν. 2265/1994, η ρύθμιση για την εκλογή των οργάνων και αντιπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων από ενιαίο ψηφοδέλτιο, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται όλοι οι υποψήφιοι, υπαγορεύτηκε από την ανάγκη να διαφυλαχθεί η πειθαρχία, η ιεραρχία και η ενότητα του

αστυνομικού προσωπικού, στοιχεία που κρίνονται απολύτως απαραίτητα για την αποτελεσματική λειτουργία της Αστυνομίας και με στόχο να αποτραπεί η κομματικοποίηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων και να αποδυναμωθεί τυχόν κομματικά κατευθυνόμενη ψηφοφορία. Παράλληλα βασική προτεραιότητα αποτέλεσε βεβαίως και η ανάγκη να προστατεύεται το βασικό δικαίωμα της συλλογικής έκφρασης των αστυνομικών, ενώ πρέπει να επισημάνουμε ότι πριν από τη σύνταξη του ανωτέρω νόμου ερευνήθηκε και μελετήθηκε η λειτουργία του συνδικαλισμού των αστυνομικών και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κατόπιν των ανωτέρω, άποψή μας είναι ότι οι διατάξεις του ν. 2265/1994 είναι σύμφωνες με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, προσιδιάζουν στον ιδιαίτερο χαρακτήρα της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας και συμβάλλουν στην αποτελεσματική λειτουργία της. Συνεπώς δεν κρίνεται σκόπιμη οποιαδήποτε μεταβολή τους, ως προς τον τρόπο εκλογής των οργάνων και αντιπροσώπων των συνδικαλιστικών ενέσεων των αστυνομικών.

Ο Υπουργός
ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ»

6. Στην με αριθμό 11747/14-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2341/30-6-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ.1 του Ν.3199/2003 «Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων-Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000», η προστασία και η διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια, στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται.

Σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5, παρ. 4 του ίδιου Νόμου εκδόθηκε η με αρ. οικ. 47630/16.11.2005 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 1688 Β'/1.12.2005) με θέμα «Διάρθρωση της Δ/σης Υδάτων της Περιφέρειας», μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

Κατά συνέπεια οι προτεινόμενες λύσεις και μελέτες για την αξιοποίηση της υφάλμυρης πηγής του Αλμυρού Ηρακλείου θα πρέπει να εξετάζονται από τη Δ/ση Υδάτων της Περιφέρειας Κρήτης. Άλλωστε η Περιφέρεια Κρήτης έχει εγκαταστήσει σύστημα παρακολούθησης στην πηγή Αλμυρού, το οποίο συμβάλει στην κατεύθυνση της έρευνας για την αξιοποίηση των νερών της.

Επιπρόσθετα σας αποστέλλουμε την υπ'αρ.5708/19.6.06 απάντηση της Δ/σης Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας Κρήτης προς ενημέρωσή σας, με την προσωπική μου παρατήρηση ότι η μεν περαιτέρω έρευνα είναι απαραίτητη, οι πιθανότητες όμως επιτυχούς αξιοποίησης τέτοιων πηγών για ύδρευση είναι λίγες ή ελάχιστες, σύμφωνα με την μέχρι σήμερα εμπειρία.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 9168/27-3-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Δημητρίου Πιπεργιά και Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/24262/0025/10-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ.9168/27-3-2006 ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Δημήτριος Πιπεργιάς και Βασίλειος Κεγκέρογλου, αναφορικά με την ΑΕ ΛΑΡΚΟ, σας γνωρίζουμε σύμφωνα με τα στοιχεία που η εν λόγω εταιρεία μας γνωστοποίησε, τα ακόλουθα:

1.Τα οικονομικά αποτελέσματα του έτους 2005 έναντι αυτών

του 2004, αλλά και η εικόνα που διαγράφεται για το 2006, δεν συνηγορεί στην άποψη περί κατάρρευσης της εταιρείας. Ειδικότερα ο κύκλος εργασιών το 2005 έφθασε τα 242 εκ. ευρώ με καθαρά κέρδη 24 εκ. ευρώ, έναντι των 214 εκ. ευρώ το 2004 με καθαρά κέρδη 17 εκ. ευρώ. Σημειώνεται ότι τα αποτελέσματα αυτά πραγματοποιήθηκαν σε μια χρονιά χωρίς σημαντική αύξηση των τιμών του νικελίου (το 2004 η αύξηση ανήλθε στο 6%) με αυξημένες αντίθετα τις τιμές του ρεύματος και των καυσίμων.

2.Κατά τα έτη 2004-2006 προσελήφθησαν σε διάφορες Διευθύνσεις της έδρας της εταιρείας 26 εργαζόμενοι με συμβάσεις ανεξάρτητων υπηρεσιών, για να αντικαταστήσουν αποχωρήσαντες με σύνταξη εργαζόμενους αλλά και άλλους που πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν το 2006 και 2007. Πέραν αυτών προσελήφθησαν 5 Διευθυντικά στελέχη για να καλύψουν θέσεις είτε αυτών που αποχώρησαν με συνταξιοδότηση, είτε αυτών που πρόκειται να αποχωρήσουν εντός του 2006, η δε χορήγηση επιβατικών αυτοκινήτων σε τέτοια στελέχη γενικά αποτελεί παροχή που διατηρήθηκε σ' αυτά από της ιδρύσεως της εταιρείας.

4. Αναφορικά με τις δαπάνες που καταβλήθηκαν για ταξίδια στο εξωτερικό, σας γνωρίζουμε ότι αυτές αφορούν ταξίδια στελεχών που πραγματοποιήθηκαν για πωλήσεις και επισκέψεις σε σημαντικά επιχειρηματικά κέντρα του εξωτερικού, στα οποία η εταιρεία στρέφεται με στόχο να εξασφαλίσει απόλυτα συμφέροντες πρώτες ύλες αλλά και να διευρύνει τους ορίζοντες των δραστηριοτήτων της.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ»

8. Στην με αριθμό 11089/25-5-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Βρεττού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31062/14-6-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι στο πρόγραμμα ΣΑΤΑ έχει ενταχθεί ειδική δράση που αφορά την Πολιτική Προστασία προκειμένου να ενισχυθούν οι ΟΤΑ στον τομέα της αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών από επικίνδυνα καιρικά φαινόμενα, της πυροπροστασίας των δασών, των αντιπλημμυρικών έργων κλπ. Στο πλαίσιο αυτό τον Μάιο του 2006 κατανεμήθηκε της ΟΤΑ και Συνδέσμους της Περιφέρειας Αττικής πίστωση ύψους 3.759.000 ευρώ για την λήψη μέτρων πυροπροστασίας.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα θέματα της ερώτησης αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνερωτώμενο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

9. Στην με αριθμό 10842/17-5-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10624/14-6-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 10842/17.5.06 ερώτησης που κατατέθηκε από τη Βουλευτή κ. Μαρία Δαμανάκη, σας γνωρίζουμε ότι, κατ' εφαρμογή της παρ.2 του άρθρου 90 του ν.3386/05, έχει εκδοθεί, η υπ.αριθμ.4415/06 κοινή υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 398 Β'/3.4.06) περί καθορισμού του ύψους και του τρόπου απόδειξης διάθεσης επαρκών πόρων, που προβλέπονται ως προϋπόθεση στις διατάξεις του ν.3386/05.

Με βάση την ανωτέρω κ.υ.α., ορίζεται ότι στην περίπτωση υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν λάβει ειδική θεώρηση εισόδου για σπουδές στην Ελλάδα και αιτούνται τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας διαμονής για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28, του ν.3386/05, το ύψος των επαρκών πόρων για την κάλυψη των εξόδων διαμονής και σπουδών για το χρόνο που ισχύει η άδεια διαμονής ορίζεται, κατ' ελάχιστο στα πεντακόσια (500) ευρώ μηνιαίως. Το ύψος των επαρκών πόρων αποδεικνύεται από λογαριασμό καταθέσεων, τραπεζικό έμβλημα, υποτροφία ή απόδειξη μισθοδοσίας σε περίπτωση που ο σπουδαστής ασκεί μερική απασχόληση (κατά την ανανέωση της άδειας διαμονής).

Αναφορικά με το ανωτέρω θέμα, δόθηκαν σχετικές οδηγίες στις οικείες Υπηρεσίες των Περιφερειών της χώρας.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ

10. Στην με αριθμό 11572/8.6.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ1500/14996/464/28.6.06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 11572/08-06-2006 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γιάννη Δραγασάκη, σχετικά με την ταλαιπωρία για χιλιάδες ασφαλισμένους από την καθυστέρηση στην καταβολή των συντάξεων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 1 του ν. 3232/2004 καθιερώθηκε νέος τρόπος υπολογισμού του ποσού της σύνταξης για τους διαδοχικά ασφαλισμένους. Με τον τρόπο αυτό επήλθε συντόμευση στο χρόνο απονομής της σύνταξης γιατί δεν απαιτείται πια επανάληψη αλληλογραφίας μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων για τον υπολογισμό του μερίσματος, των συμμετεχόντων φορέων, αφού πλέον ο απονέμων φορέας υπολογίζει και το ποσό σύνταξης του συμμετέχοντα.

Επιπλέον ο ν. 3232/2004 με τις σχετικές διατάξεις που αφορούν τη διαδοχική ασφάλιση, θέσπισε τη δημιουργία του Δελτίου Διαδοχικής Ασφάλισης και του πληροφοριακού συστήματος απονομής συντάξεων, ώστε να υποστηριχθεί η εφαρμογή των διαδικασιών για την ταχύτερη απονομή συντάξεων στους δικαιούχους της διαδοχικής ασφάλισης.

Έτσι με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 ρυθμίστηκε η γενική υποχρέωση των Ασφαλιστικών Οργανισμών για την έκδοση του Δελτίου Διαδοχικής Ασφάλισης (ΔΔΑ). Το Υπουργείο με τη Φ 1500/οικ.15803/17.06.2004 εγκύκλιο του, σύστησε στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς να προβαίνουν στην έκδοση του ΔΔΑ εγγράφως, περιλαμβάνοντας σ' αυτό όλα τα απαραίτητα στοιχεία που είναι αναγκαία να γνωστοποιούνται στους λοιπούς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Επειδή όμως η χειρόγραφη συγκέντρωση, τήρηση και αξιοποίηση των στοιχείων για κάθε ασφαλισμένο απαιτεί χρονοβόρες διαδικασίες, το Υπουργείο προκειμένου να λειτούργησει ουσιαστικά προς το συμφέρον και την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων αποφάσισε την καθιέρωση ΔΔΑ, το οποίο θα ενημερώνεται αυτόματα μέσω κατάλληλης Πληροφοριακής υποδομής με βασικούς άξονες τα Εθνικά Μητρώα Κοινωνικής Ασφάλισης και την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των Πληροφοριακών Συστημάτων των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

Ήδη έχουν ξεκινήσει εντατικές προσπάθειες για την ολοκλήρωση των Εθνικών Μητρώων Κοινωνικής Ασφάλισης στα οποία εντάσσονται όλοι οι Ασφαλισμένοι και Συνταξιούχοι της χώρας και τους αποδίδεται ο ενιαίος Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ), που θα αποτελέσει το κλειδί πρόσβασης στο συνταξιοδοτικό ιστορικό των Ασφαλισμένων. Ο σχετικός διαγωνισμός βρίσκεται στο στάδιο αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών και το έργο προβλέπεται να ολοκληρωθεί σε 24 μήνες μετά την υπογραφή της σύμβασης.

Παράλληλα με τις διατάξεις της παρ. 11 του αρ. 1 σχετικά με την μηχανογραφική εφαρμογή απονομής των συντάξεων, το Υπουργείο για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των Πληροφοριακών Συστημάτων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, σε συνεργασία με την Κοινωνία της Πληροφορίας ΑΕ, υλοποίησε τη μελέτη «Χαρτογράφηση επιχειρησιακών λειτουργιών και στρατηγικός σχεδιασμός των Πληροφοριακών Συστημάτων του χώρου της Κοινωνικής Ασφάλισης». Η μελέτη ανέδειξε την ανάγκη μιας κατάλληλης τεχνολογικής Οργάνωσης των ΦΚΑ και τη δημιουργία ενός ενδιάμεσου φορέα (ενοποιητής Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών - ΤΠΕ στο χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης) για την υλοποίηση των απαιτούμενων ηλεκτρονικών συναλλαγών από, προς ή και εντός του χώρου της Κοινωνικής Ασφάλισης. Για τον προσδιορισμό του μοντέλου παροχής των ηλεκτρονικών υπηρεσιών καθώς και των ελάχιστων κοινών προδιαγραφών που θα πρέπει να πληρούν τα

Πληροφοριακά Συστήματα των Ασφαλιστικών Οργανισμών έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη διαλειτουργικότητα, θα γίνει το συντομότερο δυνατόν σχετική μελέτη. Στη συνέχεια, το εν λόγω μοντέλο θα πρέπει να εφαρμοσθεί στα Πληροφορικά Συστήματα των Ασφαλιστικών Φορέων. Για την υλοποίηση των ανωτέρω θα απαιτηθεί χρονικό διάστημα περίπου 10 μηνών μετά την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

Η ολοκλήρωση των παραπάνω αναφερομένων έργων θα διευκολύνει καταλυτικά το θεσμό και τις διαδικασίες της Διαδοχικής Ασφάλισης και γενικότερα θα λύσει πολλά τεχνικά, διοικητικά και γραφειοκρατικά προβλήματα στο χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Όσον αφορά την στελέχωση των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γ.Γ.ΚΑ., σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με αποφάσεις της επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθμ. 55/98 ΠΥΣ έχει εγκριθεί η πλήρωση δυο χιλιάδων εκατόν ογδόντα έξι (2.186) θέσεων διαφόρων ειδικοτήτων στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και έχουν ξεκινήσει οι απαραίτητες διαδικασίες για την έκδοση των σχετικών προκηρύξεων.

Επίσης στον προγραμματισμό προσλήψεων προσωπικού έτους 2006 στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, που προωθείται στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, περιλαμβάνεται και πρότασή μας για την πλήρωση χιλίων τετρακοσίων ογδόντα (1.480) κενών οργανικών θέσεων υπαλλήλων διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων προκειμένου να ενισχυθούν οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης στην προσπάθεια τους για την ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών που παρέχουν στους πολίτες, να μειωθεί ο χρόνος απονομής συντάξεων, να αναπτυχθεί το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα κ.λ.π.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

11. Στην με αριθμό 11435/5.6.06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοινάρακη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 57086/ΙΗ/27-6-2006 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 11435/5.6.2006, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κα Ευαγγελία Σχοινάρακη - Ηλιάκη, και αφορά σε παράταση υποβολής δικαιολογητικών για ένταξη στους πίνακες αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών σχολικού έτους 2006-2007, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με την αριθμ. Φ.361.1/398/55124/Δ1/1-6-06 εγκύκλιο του ΥΠ.Ε.Π.Θ. κλήθηκαν οι υποψήφιοι εκπ/κοί Π.Ε και Δ.Ε για ένταξη στους πίνακες αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών σχολ. έτους 2006-2007 :

α) όσοι έχουν προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή ή ωρομισθίου εκπ/κού,

β) όσοι έχουν μόρια από τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ,

γ) όσοι επιθυμούν να εγγραφούν στον πίνακα με μηδενική προϋπηρεσία (πίνακα Γ') βάσει του πτυχίου τους, που ήδη έχουν αποκτήσει, ή περιλαμβάνονται στον πίνακα με μηδενική προϋπηρεσία του τρέχοντος σχολικού έτους.

Η προθεσμία υποβολής ορίστηκε από 2-6-2006 έως 20-6-2006.

2. Από τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2α περίπτωση ββ' του Ν. 3255/2004 (ΦΕΚ 138/22.7.04τ. Α') ορίζεται ότι από την έναρξη του σχολικού έτους 2005-06 και εφεξής, οι διορισμοί εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στις κενές οργανικές θέσεις πραγματοποιούνται σε ποσοστό 40% από ενιαίο πίνακα αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ο οποίος συντάσσεται για κάθε έτος και στον οποίο κατατάσσονται κατά σειρά που εξαρτάται από την πραγματική προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή ή ωρομισθίου εκπαιδευτικού σε δημόσια σχολεία Π.Ε και Δ.Ε αρμοδιότητας ΥΠ.Ε.Π.Θ.

Δεδομένου ότι οι διορισμοί σε μόνιμες θέσεις εκπαιδευτικών πραγματοποιούνται από τον πίνακα με πραγματική προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή ή ωρομισθίου εκπαιδευτικού, με την προαναφερθείσα εγκύκλιο κλήθηκαν για υποβολή αιτήσεων όσοι ανήκουν στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών με προϋπηρε-

σία καθώς επίσης και όσοι περιλαμβάνονται στον πίνακα με μηδενική προϋπηρεσία του τρέχοντος σχολ. έτους ή έχουν αποκτήσει ήδη το πτυχίο τους.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ., εφόσον κρίνει αναγκαία την πρόσκληση υποψηφίων αναπληρωτών με μηδενική προϋπηρεσία σε διάφορους κλάδους Π.Ε. και Δ.Ε., οι οποίοι μέχρι την 20-06-2006 δε θα έχουν αποκτήσει το πτυχίο τους και επιθυμούν να ενταχθούν στον πίνακα με μηδενική προϋπηρεσία μετά την απόκτηση αυτού, θα προβεί σε συμπληρωματική πρόσκληση υποβολής αιτήσεων στις προθεσμίες που θα γνωστοποιηθούν με νέα εγκύκλιο.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μπούρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Πέμπτης 31 Αυγούστου 2006.

A. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 11362/1-6-2006 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Σγουρίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την επιδότηση των επιτοκίων των δανειοληπτών επαγγελματιοποιημένων της Θράκης.

B. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 7201/1195/1-2-2006 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη δημοπράτηση όλων των συμβάσεων που αφορούν το Βόρειο Οδικό Άξονα Κρήτης και την Εθνική Οδό Ηρακλείου-Μεσσαράς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα συζητηθεί σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου η πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Μέτρα για την προστασία των ανέργων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως γνωστόν, η πρόταση αυτή εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος. Θέλω να υπενθυμίσω στους κυρίους συναδέλφους ότι σύμφωνα με τη διάταξη αυτή του άρθρου 73 παράγραφος 3 δεν εισάγεται για συζήτηση πρόταση νόμου «εφόσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους, για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο».

Πρέπει να σας πω, όμως, ότι η πρακτική την οποία ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμου, χωρίς να προχωρούμε σε ψηφοφορία. Τις εισάγουμε, γιατί έτσι δίνεται η δυνατότητα με τη συζήτηση στη Βουλή, στα κόμματα, σε όλους τους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση να πάρουν θέση σε σοβαρά ζητήματα στα οποία αναφέρονται και επιχειρούν να ρυθμίσουν οι προτάσεις νόμου, όπως κάνει και η παρούσα.

Κατόπιν αυτού έχω την τιμή να σας ανακοινώσω πως στην πρόταση νόμου που θα συζητήσουμε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ορίζεται ο Βουλευτής Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, με απόφαση του κ. Απόστολου Σταύρου, Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, με απόφαση του κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου -που γιορτάζει σήμερα και «Χρόνια του Πολλά»- Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στο νομοσχέδιο αυτό από το Συνασπισμό ο κ. Γιάννης Δραγασάκης.

Θα δώσω τώρα το λόγο στον κ. Δημήτρη Τσιόγκα, ο οποίος είναι εισηγητής από την πλευρά του Κ.Κ.Ε..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρόβλημα της ανεργίας που μαστίζει τους εργαζόμενους και πλήττει ιδιαίτερα τη νεολαία και τις γυναίκες δεν είναι πρόσκαιρο και προσωρινό φαινόμενο. Είναι σύμπτυτο του κοινωνικού και οικονομικού συστήματος στο οποίο ζούμε, των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Γι' αυτό και έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικές όλες οι πολιτικές που ακολούθησαν μέχρι τώρα όλες οι κυβερνήσεις οι οποίες κινούνται και εφαρμόζουν τις αποφάσεις και τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι λεγόμενες «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης» που εφαρμόστηκαν όλα αυτά τα χρόνια όχι μόνο δεν έφεραν αποτέλεσμα, αλλά αντίθετα με πρόσχημα την επιδότηση της εργασίας χρησιμοποιήθηκαν για τη στήριξη της εργοδοσίας αντί για την ανακούφιση των ανέργων.

Η ανεργία –φανερή ή καλυμμένη- εξακολουθεί να μαστίζει τους εργαζόμενους. Αξιοποιείται για να ασκηθεί πίεση από το κεφάλαιο πάνω στην τιμή της εργατικής δύναμης και τους μισθούς των εργαζομένων. Ταυτόχρονα χρησιμοποιείται για να συντηρείται και να εντείνεται το κλίμα τρομοκρατίας στους χώρους εργασίας, με την απειλή της απόλυσης, ώστε να κάμπτονται οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Η ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας μπορεί να γίνει μόνο στο πλαίσιο μιας άλλης οργάνωσης της κοινωνίας, όπου τα βασικά μέσα παραγωγής θα είναι κοινωνική ιδιοκτησία, με ολόπλευρη στήριξη των παραγωγικών συνεταιρισμών των μικροπαραγωγών της πόλης και του χωριού, στο πλαίσιο ενός εθνικού σχεδιασμού, με κριτήριο τα συμφέροντα της χώρας και των εργαζομένων. Μόνο σ' αυτές τις συνθήκες, που δεν θα υπάρχει το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, θα δημιουργηθούν συνθήκες

για την εξάλειψη της ανεργίας. Αυτός είναι ο δρόμος ανάπτυξης που συμφέρει τη χώρα μας και τους εργαζόμενους. Για να ανοίξει αυτή η προοπτική το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αγωνίζεται καθημερινά με όλες του τις δυνάμεις.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος όμως δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτή την προοπτική, που προϋποθέτει άλλο συσχετισμό δυνάμεων και λαϊκή εξουσία. Χρειάζεται και σήμερα να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ανακούφιση και τη στήριξη των ανέργων. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στηρίζει τους αγώνες και μαζί με το ταξικό εργατικό κίνημα διεκδικεί άμεσα μέτρα για την ανακούφιση των ανέργων. Και γι' αυτό καταθέτει τη σημερινή πρόταση νόμου, την οποία θα παρουσιάσουμε παρακάτω.

Το κόστος από τα μέτρα που προτείνονται βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και μπορεί να καλυφθεί με αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων. Ο ισχυρισμός ότι η οικονομία δεν αντέχει τέτοιες παροχές καταρρίπτεται από τη διευρυνόμενη και προκλητική αύξηση της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων, καθώς και από τα κίνητρα που έχουν δοθεί, όλα αυτά τα χρόνια, με νόμους τόσο της σημερινής όσο και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Με την πρόταση νόμου προτείνουμε στο άρθρο 1 να αυξηθεί η αποζημίωση που καταβάλλεται στους εργατές και τους τεχνίτες, λόγω απόλυσης, στο ίδιο ύψος της αποζημίωσης που καταβάλλεται στους υπαλλήλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2112/1920, που ήταν και είναι αίτημα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Στο άρθρο 2 προτείνουμε ότι το επίδομα ανεργίας πρέπει να δίνεται σε όλους τους άνεργους, χωρίς προϋποθέσεις και περιορισμούς της ισχύουσας μέχρι σήμερα νομοθεσίας, που έχουν ως αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων να στερείται επιδόματος. Σήμερα επίδομα ανεργίας παίρνει μόνο ένας στους πέντε άνεργους απ' αυτούς που είναι καταγεγραμμένοι και αυτό στα εξευτελιστικά, απαράδεκτα επίπεδα των 329 ευρώ το μήνα. Το ύψος του μηνιαίου επιδόματος της ανεργίας καθορίζεται σε ποσοστό 80% επί του βασικού μισθού, όπως αυτός καθορίζεται από την αντίστοιχη και ισχύουσα συλλογική σύμβαση, σε αντικατάσταση του σημερινού πενιχρού επιδόματος.

Θεωρούμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ότι ο κατώτερος βασικός μισθός που μπορεί να καλύψει αυτές τις σύγχρονες ανάγκες κάθε εργατικής οικογένειας σήμερα είναι τα 1.300 ευρώ που διεκδικεί και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Το διάστημα της ανεργίας αναγνωρίζεται, χωρίς καμία επιβάρυνση των ανέργων, σαν συντάξιμος χρόνος, ενώ σήμερα αναγνωρίζονται μόνο διακόσια έτη και αυτά εάν γίνουν στην τελευταία δεκαετία πριν τη σύνταξη. Καθ' όλη τη διάρκεια της ανεργίας οι άνεργοι και τα μέλη της οικογένειάς τους, δηλαδή ο σύζυγος ή η σύζυγος, τα τέκνα, καθώς και τα προστατευόμενα από αυτούς μέλη, δικαιούνται πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στο άρθρο 3 προτείνουμε οι απολυμένοι άνεργοι που έχουν συμπληρώσει το 50^ο έτος της ηλικίας τους και παραμένουν άνεργοι επί δύο χρόνια και εφόσον έχουν συμπληρώσει τέσσερις χιλιάδες πενήντα έτη και δικαιούνται πλήρη -και κύρια και επικουρική- σύνταξη. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία για την ουσιαστική ανακούφιση των ανέργων δεδομένου ότι οι άνεργοι αυτής της ηλικίας αντιμετωπίζουν ακόμη πιο έντονα και πιο δύσκολα το πρόβλημα της εργασίας. Είναι πολύ δύσκολο δηλαδή να βρουν δουλειά.

Στο άρθρο 4 προτείνουμε να καθορίζεται η έννοια του άνεργου για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας πρότασης νόμου με τρόπο ώστε να διασφαλίζεται το δικαίωμα για πλήρη και σταθερή εργασία. Απορρίπτουμε τη λογική του εργαζομένου-απασχολήσιμου που χαρακτηρίζει τη νομοθεσία του Ο.Α.Ε.Δ. για το επίδομα ανεργίας.

Στο άρθρο 5 προτείνουμε να ορίζεται ότι κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Στο άρθρο 6 προτείνουμε να ορίζεται η ισχύς του παρόντος νόμου, να αρχίσει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Το τελευταίο διάστημα έχουμε εξελίξεις που αφορούν αυτό

το ζήτημα όπως για παράδειγμα την τροπολογία της Κυβέρνησης που συζητήθηκε και πέρασε στη Βουλή σε άσχετο νομοσχέδιο για τον αποχαρακτηρισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Πρέπει να πούμε το εξής, ότι δηλαδή βρίσκεται σε εξέλιξη μία επίθεση της Κυβέρνησης για τον αποχαρακτηρισμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

Επίσης, η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να φτιάξει το ταμείο αλληλεγγύης μεταξύ των ανέργων. Αυτό έχει σκοπό να κρατούνται χρήματα από τους εργαζόμενους, χωρίς η ίδια η Κυβέρνηση να βάζει το χέρι στον κρατικό προϋπολογισμό. Υποστηρίζουμε ότι γι' αυτό θα πρέπει οι δαπάνες να έρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Τέλος, οι πολιτικές με τα προγράμματα επιδότησης των εργοδοτών όλα τα χρόνια που εφαρμόστηκαν -και δόθηκαν διασκατομύρια δραχμές και ευρώ στους εργοδότες- δεν έλυσαν το πρόβλημα της ανεργίας, αλλά το ανακύκλωσαν και αυτό συνεχίζεται.

Αυτό το διάστημα γίνεται μεγάλη συζήτηση για τη μείωση της ανεργίας. Εμείς ευθέως θα πούμε ότι αμφισβητούμε τα στοιχεία που παρουσιάζονται από τον Ο.Α.Ε.Δ. και από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία για τη μείωση της ανεργίας. Θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα για να αποδείξουμε ότι η ανεργία όχι μόνο δεν μειώνεται, αλλά αυξάνεται.

Πρώτον, έχουμε το χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι ένας εργαζόμενος ακόμα και ένα μεροκάματο την εβδομάδα να κάνει δεν θεωρείται άνεργος, ακόμα και ένα μεροκάματο το μήνα να κάνει δεν θεωρείται άνεργος γιατί μία φορά το μήνα πάει και θεωρεί την κάρτα. Αν λοιπόν βάλει ένα ένσημο το μήνα, δεν του θεωρούν την κάρτα, τον σβήνουν. Συνεπώς λοιπόν είναι ένα μέτρο για να μειώνετε τεχνητά την ανεργία.

Δεύτερον, όσοι πάνε στα σεμινάρια για να κάνουν ένα σεμινάριο δύο μηνών πρέπει να παραδώσουν στον ΟΑΕΔ την κάρτα ανεργίας, άρα δεν μετράνε ως άνεργοι και αφαιρούνται.

Επίσης, πενήντα πέντε χιλιάδες σήμερα είναι σε κατάσταση σε διάφορα προγράμματα τα οποία τα «ξεκοκαλίζουν» αυτοί που έχουν τα διάφορα ΚΕΚ και ΙΕΚ και «καταρτίζουν» τους ανέργους. Όλοι αυτοί δεν μετράνε στο γενικό ποσοστό ανεργίας και το κάνουν αυτό για να αποκτήσουν -λέει- εργασιακή εμπειρία.

Επίσης έχουμε τα προγράμματα «STAGE» όπου είναι δεκάδες χιλιάδες νέα παιδιά που στο όνομα της ανεργίας τα στέλνουμε ως φθηνή εργατική δύναμη στους εργοδότες. Δεν πληρώνουν ούτε δραχμή οι εργοδότες από την τσέπη τους. Αυτά τα παιδιά παίρνουν από τον Ο.Α.Ε.Δ. ένα φθινό μεροκάματο 18, 20, 22, 25 ευρώ, ανάλογα και με το πτυχίο που έχουν και οι εργοδότες δεν βάζουν δραχμή από την τσέπη τους και αυτά τα παιδιά είναι χωρίς ένσημο. Έχουν μόνο ιατροφαρμακευτική περίθαλψη όσο διάστημα είναι στο πρόγραμμα «STAGE» και δεν μετράνε ως άνεργοι.

Τρίτο επιχείρημα, η μερική απασχόληση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε νόμο το καλοκαίρι του 2003 και πριν προλάβει να κλείσει χρόνος επειδή έγιναν εκλογές, το Μάη του 2004 η Νέα Δημοκρατία έφερε άλλο πανομοιότυπο νόμο. Βεβαίως το έκανε για να περάσουν οι νέοι άνεργοι από τα δικά της βουλευτικά γραφεία. Έφερε καινούργιο νόμο, πανομοιότυπο με το νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και βεβαίως η μερική απασχόληση και στο δημόσιο αλλά και στον ιδιωτικό τομέα γιγαντώνεται καθημερινά και σ' αυτήν την περίπτωση μία θέση εργασίας μοιράζεται σε δύο και τρεις άνεργους.

Άλλο επιχείρημα είναι η κρυφή ανεργία των αγροτών που ξεκληρίζονται και θα ενταθεί το ξεκλήρισμα τα επόμενα χρόνια με την εφαρμογή της νέας ενδιάμεσης αναθεώρησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Εφόσον είναι ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α., δεν τους γράφουν στον Ο.Α.Ε.Δ., δεν τους δίνουν κάρτα ανεργίας και μιλάμε για χιλιάδες νέους αγρότες που οδηγούνται στα αστικά κέντρα για να βρουν δουλειά. Αυτοί δεν μετράνε. Είναι η λεγόμενη «κρυφή ανεργία».

Επίσης, είναι γνωστό ότι σε παραδοσιακούς κλάδους όπως είναι η κλωστοϋφαντουργία, ο ιματισμός, το δέρμα, αλλά και άλλοι κλάδοι όπου έμειναν άνεργοι κατά δεκάδες χιλιάδες οι εργαζόμενοι που πήγαν και θώρησαν ένα χρόνο, δύο χρόνια,

τρία χρόνια την κάρτα ανεργίας στον Ο.Α.Ε.Δ., είδαν και απόειδαν, δουλειά δεν τους βρήκε ο Ο.Α.Ε.Δ. και δεν ξαναπήγαν.

Είναι και σε μια ηλικία και είναι ιδιαίτερα οι γυναίκες. Αυτοί δεν μετράνε, δεν φαίνονται ως άνεργοι.

Και όμως είναι δεκάδες χιλιάδες αυτοί οι άνεργοι σε πόλεις οι οποίες είχαν αυτούς τους παραδοσιακούς κλάδους, οι οποίοι δεν έχουν βρει δουλειά, δεν τους βρήκε ο Ο.Α.Ε.Δ. εργασία, δεν τους βρήκε το κράτος δουλειά και δεν πάνε να θεωρήσουν την κάρτα ξανά και σβήνονται από τα μητρώα. Τέτοια στοιχεία παρουσιάζετε και λέτε ότι μειώνετε την ανεργία.

Επίσης, έγινε συζήτηση για το ν.3385, με τον οποίο επιδιώκει η Κυβέρνηση να καταργήσει το οκτάωρο με τη μείωση των υπερωριών, της τιμής δηλαδή της πληρωμής για τις υπερωρίες που κάνουν οι εργαζόμενοι και για τη ρύθμιση που έγινε για τη Νάουσα και την υπαναχώρηση της Κυβέρνησης σ' αυτό το θέμα.

Και βέβαια έγινε λόγος για την ψήφιση του νόμου από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την εφαρμογή από τη σημερινή Κυβέρνηση, όπου το επίδομα ανεργίας που δίνεται είναι σε απαράδεκτα εξευτελιστικά επίπεδα. Γιατί και οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας και οι πολιτικές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι άθλιες, όσο άθλια είναι και τα επιδόματα ανεργίας που δίνετε στους ανέργους.

Αυτό γίνεται λοιπόν σ' αυτές τις περιπτώσεις με το παράδειγμα της Νάουσας. Γίνεται όμως και σε άλλες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα ο άνεργος που παίρνει επίδομα από το ταμείο ανεργίας, από τον Ο.Α.Ε.Δ.. Τον στέλνουν να πιάσει δουλειά με νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αν είναι για μερική απασχόληση, έχει δικαίωμα να αρνηθεί. Εάν όμως τον στείλουν να πιάσει δουλειά για οκτάωρο και αρνηθεί, του κόβετε το επίδομα ανεργίας. Αν πάει για δουλειά, το επίδομα ανεργίας το δίνετε στον εργοδότη και ο εργοδότης βάζει ως συμπλήρωμα τα υπόλοιπα.

Θέλω να τονίσω και να πω ότι και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν είναι στην κυβέρνηση ο ένας εφαρμόζει τους νόμους του άλλου. Θα σας θυμίσω ότι έχετε ψηφίσει και οι δύο -και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- εννέα αντιασφαλιστικούς νόμους, τους οποίους εφαρμόζετε εναλλάξ.

Σήμερα βγαίνει η Γ.Σ.Ε.Ε. εν όψει της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης και λέει να καταργηθεί ο ν.3385 της Νέας Δημοκρατίας και οι άλλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μην καταργηθούν. Λες και οι άλλοι ήταν υπέρ των εργαζομένων! Επίσης, έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα τέσσερις νόμοι για την κατάργηση του οκτάωρου, τη μεγαλύτερη κατάκτηση ή μία από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της εργατικής τάξης.

Το λέω αυτό γιατί κάποιοι βγαίνουν τώρα και ζητάνε να καταργηθεί μόνο αυτός ο νόμος, η Γ.Σ.Ε.Ε. για παράδειγμα και οι πλειοψηφίες σε διάφορες ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα. Δεν λένε να καταργηθούν οι άλλοι τρεις νόμοι, οι δύο της Νέας Δημοκρατίας και άλλοι δύο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ο ένας είναι χειρότερος από τον άλλον, που ο ένας καλύπτει τα κενά του άλλου! Λένε μόνο για τον τελευταίο.

Πρέπει να πω για τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που είναι και νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον οποίο εφαρμόζει η Νέα Δημοκρατία, για τη φορολογία των επιχειρήσεων που μειώνεται καθημερινά και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και για τις ρυθμίσεις που και τώρα τελευταία έκανε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Έκανε ξανά ρύθμιση των οφειλών του μεγάλου κεφαλαίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία, προς το ΙΚΑ κυρίως, χαριστικά για οκτώ χρόνια και δόσεις για οκτώ χρόνια, εάν θέλουν να πληρώσουν. Και μετά από οκτώ χρόνια θα ξανακάνουν καινούργια ρύθμιση, εάν δεν προηγηθεί νέα ρύθμιση εν όψει των επόμενων εκλογών.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην προστασία των ανέργων, όταν κλείνει μια επιχείρηση και αφήνει τους εργαζόμενους στο δρόμο. Έχουμε παράδειγμα με τα σουπερ μάρκετ «ΜΠΑΛΗΣ» που είναι σε αρκετές πόλεις της Ελλάδας. Κάνανε συνάντηση στο Υπουργείο πριν το Δεκαπενταύγουστο. Υποσχέθηκε ο Υπουργός ότι θα παρακολουθεί την εξέλιξη. Την κοπάνησε ο Μπαλής. Φέσωσε τους πάντες και στους εργαζόμενους χρωστά τέσσερις-πέντε μήνες δεδουλευμένες αποδοχές και είναι απλήρωτοι, χωρίς αποζημίωση κ.λπ..

Δεν είναι το μοναδικό παράδειγμα. Τέτοια παραδείγματα έχουμε καθημερινά παντού. Θα μπορούσε να υπάρχει προστασία των ανέργων, ακόμα και με δέσμευση περιουσιακών στοιχείων, γιατί έχετε ψηφίσει και νόμους με τους οποίους επιδοτείτε τους επιχειρηματίες να φύγουν σε τρίτες χώρες. Και βέβαια δεν φεύγουν μόνοι τους. Παίρνουν και τις επιχειρήσεις μαζί. Σηκώνουν και τα μηχανήματα και δεν γίνεται απολύτως κανένας έλεγχος. Δεν τους περιορίζει καμία κυβέρνηση, καμία υπηρεσία.

Τα υπόλοιπα θα τα αναφέρω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τσιόγκα.

Ο κ. Μπούρας, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ευχηθούμε και «χρόνια πολλά» στην κ. Παπαρήγα για την ονομαστική της εορτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Με συγχωρείτε, κύριε Μπούρα. Παρέλειψα να ευχηθώ και εγώ στην κ. Παπαρήγα.

Με συγχωρείτε πολύ, κυρία Παπαρήγα. Θα ήθελα και εγώ να σας διαβιβάσω τα «χρόνια πολλά».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε, Αλέξανδρος ήταν ο άγιος. Δεν ήταν Αλεξάνδρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν έχει σημασία. Όλοι γιορτάζουν, και οι Αλέξανδροι και οι Αλεξάνδρες.

«Χρόνια σας πολλά»!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Μπούρα, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η πρόταση νόμου των συναδέλφων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος που αναφέρεται σε μέτρα για την προστασία των ανέργων είναι κατ' αρχάς επαινετή. Το θέμα της ανεργίας μας έχει ευαισθητοποιεί και μας προβληματίζει όλους και όλοι έχουμε αγωνία και ιδιαίτερα η Κυβέρνηση, η οποία αυτήν τη στιγμή, περίπου τα δυόμισι τελευταία χρόνια, κάνει ό,τι είναι δυνατόν γι' αυτό το θέμα.

Η ανεργία είναι ένα μεγάλο εθνικό πρόβλημα που πλήττει συγχρόνως το σύνολο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τη μεγάλη πλειοψηφία των χωρών στον υπόλοιπο κόσμο. Για την πατρίδα μας είναι ιδιαίτερα σοβαρό το πρόβλημα για τρεις κυρίως λόγους. Πρώτον, διότι τα ποσοστά των ανέργων στη χώρα μας και ιδίως των ανέργων γυναικών, των ανέργων νέων και ακόμα περισσότερο των ανέργων πτυχιούχων, είναι από τα πιο υψηλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεύτερον, διότι το πρόβλημα της ανεργίας –και αυτό το ξέρουμε όλοι– δεν αντιμετωπίζεται από τη μια μέρα στην άλλη και, τρίτον, διότι προκαλεί αλυσιδωτές επιπτώσεις στον κοινωνικό ιστό από την περιθωριοποίηση τμημάτων της κοινωνίας.

Είναι ζήτημα κατ' εξοχήν εθνικό και όχι κομματικό. Δεν αντιμετωπίζεται με ευχολόγια, ούτε με εξορκισμούς. Απαιτεί παρεμβάσεις και ρυθμίσεις που θα στοχεύουν στην πραγματική μείωση της ανεργίας και στην αύξηση της απασχόλησης.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας απαιτεί σχέδιο, υπευθυνότητα, συνεννόηση με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, συνέπεια στην εφαρμογή πολιτικών, ακόμα και ρήξεις με κατεστημένα συμφέροντα και αντιλήψεις.

Η νέα διακυβέρνηση, με την κοινωνική ευαισθησία που τη διακρίνει, κυρίως προς τις ειδικές ομάδες των πολιτών που πλήττονται κατ' εξοχήν από την ανεργία, έχει προχωρήσει σε παρεμβάσεις και ρυθμίσεις, τα αποτελέσματα των οποίων –λίγα– ήδη έχουν φανεί.

Σήμερα, με τις μεταρρυθμίσεις που προωθήθηκαν από το 2004 και μετά, το ισοζύγιο των θέσεων εργασίας που δημιουργούνται στην Ελλάδα σε σχέση μ' αυτές που χάνονται, είναι θετικό. Δημιουργούνται νέες θέσεις σε άλλους κλάδους και

κυρίως στις υπηρεσίες, στο εμπόριο, στον τουρισμό, στις μεταφορές, στην υγεία και τις νέες τεχνολογίες.

Ανεξάρτητα αν ο συνάδελφός μου, ο κ. Τσιόγκας, αμφισβητεί τα στοιχεία, πιστεύω ότι αυτά είναι μία παγκόσμια πρακτική. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητεί τα επίσημα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας που αναγνωρίζονται άλλωστε και από τη Eurostat. Με βάση αυτές τις μετρήσεις που χρόνια γίνονται, η ανεργία από το 11,3% στις αρχές του 2004, έπεσε στο 9,7% στις αρχές του 2006.

Τονίζω ξανά ότι αυτό δεν καθισχύζει κανέναν. Απεναντίας, μας δίνει περισσότερη ευθύνη.

Το ποσοστό ανεργίας των νέων δεκαπέντε έως είκοσι εννέα ετών από το 21,3% έπεσε στο 19,3%, δηλαδή δύο μονάδες. Η ανεργία των γυναικών από το 16,8% υποχώρησε στο 15%. Ο αριθμός των απασχολούμενων αυξήθηκε κατά εκατόν πενήντα χιλιάδες. Ο συνολικός τους αριθμός ξεπέρασε τα 4,4 εκατομμύρια πολιτών και το ποσοστό απασχόλησης αυξήθηκε σε επίπεδα μεγαλύτερα του 60%, επιτυγχάνοντας έτσι τη σταδιακή σύγκλιση με τους στόχους της Λισαβόνας.

Οι εγγεγραμμένοι άνεργοι από πεντακόσιες εξήντα δύο χιλιάδες διακόσιοι ογδόντα εννέα το Μάρτιο του 2004 μειώθηκαν στις τετρακόσιες τριάντα χιλιάδες επτακόσιοι είκοσι επτά το Μάιο του 2006. Τα παραπάνω στοιχεία είναι πραγματικά και αποτελούν σαφή ένδειξη ότι η πολιτική μας είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σ' αυτήν τη θετική εξέλιξη βοήθησαν πάρα πολύ η αναθέρμανση του επενδυτικού ενδιαφέροντος με το νέο Αναπτυξιακό Νόμο, η αποκατάσταση συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά και το κλίμα εμπιστοσύνης και προσδοκίων που δημιουργήθηκε στην οικονομία, στο πλαίσιο της νέας οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής. Βοήθησε, όμως και η επιθετική ενεργοποίηση του Ο.Α.Ε.Δ.. Κατά τα δύο τελευταία χρόνια προσέφερε μέσω προγραμμάτων περίπου εκατόν είκοσι χιλιάδες ευκαιρίες απασχόλησης και περισσότερες από πενήντα χιλιάδες θέσεις κατάρτισης ανέργων και αυτοαπασχολούμενων. Προέβη σε απ' ευθείας τοποθετήσεις σε κενές θέσεις εργασίας πλέον των σαράντα χιλιάδων ατόμων. Ενεργοποιείται ήδη το νέο στρατηγικό σχέδιο του Ο.Α.Ε.Δ. για την περίοδο 2006-2009 για την υλοποίηση των πολιτικών απασχόλησης στη χώρα.

Η Κυβέρνηση, χωρίς να θίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων, εφαρμόζει πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που στοχεύει σε μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας, όπως συμβαίνει σε όλες τις προηγμένες χώρες, αλλά με ασφάλεια για τους εργαζομένους. Προχωράμε σε παρεμβάσεις που στοχεύουν στην επανένταξη των ανέργων στην αγορά εργασίας και αφορούν κυρίως την εξατομικευμένη προσέγγιση του κάθε ανέργου, την επιδότηση επιχειρήσεων για την πρόσληψη ανέργων, την επιχορήγηση νέων ελευθέρων επαγγελματιών, την επιχορήγηση της αυτοαπασχόλησης, την εφαρμογή τοπικού χαρακτήρα παρεμβάσεων σε περιοχές που πλήττονται πιο έντονα από την ανεργία, την εφαρμογή προγραμμάτων για την απόκτηση εργασιακής εμπειρίας, την επιχορήγηση συνδυασμένων δράσεων για τη δημιουργία νέων βιώσιμων επιχειρήσεων.

Οι αλλαγές αυτές προωθούνται μετά από διαβούλευση και συνεννόηση με τους κοινωνικούς εταίρους. Οι αλλαγές αυτές στοχεύουν τελικά στη δημιουργία των προϋποθέσεων που είναι αναγκαίες για την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας. Αυτό σημαίνει όφελος για ολόκληρη την κοινωνία, για τους ανέργους, τις νέες και τους νέους μας, αλλά και για τους ήδη εργαζόμενους.

Συγκεκριμένα με το ν. 3250/2004 που αναφέρθηκε και από τον συνάδελφό μου κ. Τσιόγκα, που είναι πολύ διαφορετικός, κύριε συνάδελφε, από τον αντίστοιχο του Π.Α.Σ.Ο.Κ., διότι συμπεριέλαβε για την επιλογή και όχι μόνο πολύ σημαντικά μέτρα κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής επιλογής –δεν χρειάζεται να θυμίσω περισσότερα γιατί δεν έχω και το περιθώριο του χρόνου– επιχειρήθηκε η πλήρης αναδιάρθρωση του υφισταμένου καθεστώτος μερικής απασχόλησης και επήλθαν βασικές αλλαγές στο νομικό καθεστώς που ίσχυε. Η πρόσληψη των εργαζομένων γίνεται πλέον –αυτό είναι πολύ σημαντικό– με ευθύνη του

φορέα που τη διενεργεί και όχι όπως γινόταν από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ μέσω τρίτου, με ανάθεση δηλαδή της διαδικασίας σε τρίτους και των συνεπαγομένων αυτού. Άλλος, δηλαδή, να προσλαμβάνει και άλλος να απασχολεί. Επίσης, οι ίδιοι φορείς καθορίζουν τις ανάγκες σε θέσεις μερικής απασχόλησης και δεν έρχεται κάποιος από πάνω να τις καθορίσει.

Με το ν. 3302/2004 «Ρύθμιση άδειας εργαζομένων και άλλες διατάξεις» ρυθμίστηκαν εργασιακά και άλλα οργανωτικά θέματα του Ο.Α.Ε.Δ., του Ι.Κ.Α. και των άλλων ασφαλιστικών φορέων και επιπλέον, μεταξύ των άλλων ρυθμίσεων, ρυθμίστηκε οριστικά η ετήσια κανονική άδεια των εργαζομένων να καθορίζεται πλέον με βάση το ημερολογιακό έτος πρόσληψης και όχι το εργασιακό που γινόταν ένα αλαλούμ. Οι απασχολούμενοι σε επιχειρήσεις που λειτουργούν εποχιακά επιδοτούνται από τον Ο.Α.Ε.Δ. από την έβδομη κιόλας ημέρα της αποχώρησής τους με δυνατότητα προκαταβολής δύο μηνιαίων επιδομάτων ανεργίας.

Θα θυμίσω -και εσείς το ξέρετε πολύ καλά- ότι έπαιρναν αυτό το επίδομα μετά από τρεις και τέσσερις μήνες. Οι άνθρωποι δηλαδή δεν ήξεραν πού «την κεφαλή κλίνουν».

Ο ν. 3385 του 2005 «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις», αποτελεί ήδη ένα εργαλείο για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, την καταπολέμηση της ανεργίας, την προώθηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, αφού καθιστά λειτουργικότερο τον τρόπο πραγματοποίησης των υπερωριών. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας αποφασίζεται από πενταμελή επιτροπή και δεν αποτελεί πλέον διευθυντικό δικαίωμα. Τιμωρούνται αυστηρά -θα θυμάστε μ' αυτό το νόμο- οι παραβάσεις στους εργασιακούς χώρους.

Παρέχεται σύνταξη στο σύζυγο ή τη σύζυγο, αλλά και στα τέκνα σε περίπτωση θανάτου, ενός εκ των δύο συζύγων, καταργώντας το ηλικιακό όριο των σαράντα ετών, όπου σταματούσε η σύνταξη και ιδιαίτερα οι γυναίκες δεν εύρισκαν στον ήλιο μοίρα.

Παρέχεται δυνατότητα εξαγοράς χρόνου για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος για όσους δεν έχουν συμπληρώσει δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης, αλλά έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας και έτσι δεν θεμελιώναν συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Παρέχεται δυνατότητα ρύθμισης οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, όχι όσων είπατε, αλλά των συνεταιριστικών οργανώσεων και επιχειρήσεων και ιδιαίτερα κάποιων γεωργικών συνεταιρισμών που είχαν πρόβλημα.

Δώσαμε τη δυνατότητα ρύθμισης οφειλών καθυστερημένων εισφορών σε πλημυροπαθείς και σεισμοπλήκτους. Ικανοποιήσαμε αίτημα χρόνων για τους εργαζομένους στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος με τη συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Ρυθμίσαμε τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά συντάξεων αναπηρίας του Ο.Γ.Α..

Καταργήσαμε -και να το θυμίσουμε και εδώ άλλη μία φορά, γιατί είχε γίνει πολύ παραποίηση των δεδομένων- το Λ.Α.Φ.Κ.Α. και όχι μόνο, αλλά επιστρέφουμε τα αναδρομικά σε όλους τους συνταξιούχους, ενισχύοντας έτσι εμμέσως το εισόδημά τους, μέχρι και 5%.

Με την τροπολογία που συμπεριελήφθη στο ν. 3460 του 2006 για τη ρύθμιση του θέματος των ανέργων της Νάουσας έγινε μία ολοκληρωμένη παρέμβαση από την Κυβέρνησή μας για όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις περιοχές που μαστίζονται από την ανεργία, λόγω κυρίως της ραγδαίας αποβιομηχανίσης. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση του τοπικού παραγωγικού συστήματος, δίνοντας ώθηση σε δράσεις βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης υλοποίησης και ανταπόδοσης.

Η παρέμβαση αυτή περιλαμβάνει τρεις άξονες:

Πρώτον, βελτίωση του τοπικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος με στόχο τη δραστηριοποίηση του ιδιωτικού τομέα, τη δημιουργία νέων παραγωγικών δραστηριοτήτων και θέσεων απασχόλησης.

Δεύτερον, ενίσχυση του τριτογενούς τομέα και αξιοποίηση

των παραγωγικών πόρων, με ιδιαίτερη έμφαση στον τουρισμό.

Τρίτον, υποστήριξη του ανθρώπινου δυναμικού σε συνδυασμό με δράσεις για την επανένταξη των ανέργων.

Ήδη, με την κοινή υπουργική απόφαση 31021 του 2006 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας που εκδόθηκε, κατά εξουσιοδότηση της πιο πάνω διάταξης, καθορίστηκαν οι λεπτομέρειες εφαρμογής. Και βέβαια δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι με τα μέτρα αυτά λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Κανείς, όμως, δεν μπορεί να αμφισβητήσει, ότι θα λειτουργήσουν ανακουφιστικά για κάποιους ανέργους.

Έχοντας η Κυβέρνηση κοινωνική ευαισθησία και για την αντιμετώπιση άμεσων καταστάσεων, δημιουργεί ένα ειδικό ταμείο κοινωνικής αλληλεγγύης, που θα υλοποιεί επιδοματικού χαρακτήρα πολιτικές, χωρίς σε καμία περίπτωση να παραγκωνίζονται οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης.

Μπορεί κάποιος να ισχυριστεί βέβαια ότι οι ενεργητικές πολιτικές ωφελούν και τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στα προγράμματα αυτά. Ποιος όμως θα αρνηθεί ότι η βοήθεια αυτή, ιδίως στις μικρές επιχειρήσεις και στους αυτοαπασχολούμενους είναι απαραίτητη, που με τη βοήθεια του Ο.Α.Ε.Δ. καταφέρνουν να δημιουργήσουν μια νέα θέση εργασίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ξαναπάρω το λόγο και παρακαλώ την ανοχή σας.

Βεβαίως θα μπορούσε να μιλήσει κάποιος για καταχρηστική επιδότηση επιχειρήσεων, όπως συνέβαινε πριν τρία-τέσσερα χρόνια όταν -και προσέξτε το, το τονίζω- όλες οι επιδοτούμενες θέσεις των προγραμμάτων του Ο.Α.Ε.Δ. τις νέμονταν πέντε μ' έξι μεγάλα σούπερ μάρκετ. Εκεί πήγαιναν όλα. Σήμερα όμως ο Ο.Α.Ε.Δ. δίνει ιδιαίτερη έμφαση στη στήριξη μικρών επαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων και οικογενειακών επιχειρήσεων μέσα απ' αυτά τα προγράμματα. Διαχέονται πλέον τα προγράμματα και κυρίως σε αυτές τις κατηγορίες των μικρών και μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

Η πολιτική μας αυτή στοχεύει αφ'ενός μεν στην επανένταξη στην αγορά εργασίας μέσα από ένα πλέγμα δράσεων, επιδότησης απασχόλησης, κατάρτιση, επανακατάρτιση και άλλα, αλλά ταυτόχρονα και στην αναγκαία στήριξη εισοδήματος και την εξασφάλιση ασφαλιστικών προϋποθέσεων για συνταξιοδότηση.

Όπως τόνισα και στην αρχή της εισήγησής μου, η Κυβέρνηση πήρε ήδη μέτρα με στόχο την αύξηση της απασχόλησης, τη μείωση της ανεργίας και τη στήριξη των ανέργων και τα αποτελέσματα έχουν ήδη αρχίσει να φαίνονται. Σε καμία περίπτωση δε σημαίνει ότι τελειώσαμε εδώ. Θα συνεχίσουμε να παίρνουμε μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή.

Πέρα από αυτά, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εμμέσως αλλά πλην σαφώς, παραδείγματος χάριν δια του Ο.Ε.Κ., εφαρμόζει νέα στεγαστική πολιτική, εφαρμόζει δηλαδή και άλλες κοινωνικές παραμέτρους.

Καθιερώθηκε μηδενικό επιτόκιο για στεγαστικά δάνεια οικογενειών με τρία παιδιά. Να τα θυμηθούμε αυτά. Μειώθηκαν στο μισό τα λεγόμενα έξοδα φακέλου, το γνωρίζετε όλοι. Μειώθηκαν τα ποσά ασφάλισης έναντι πυρός και σεισμού. Διπλασιάστηκαν τα ποσά των μικρών δανείων που χορηγούνται για αποπεράτωση και επισκευή κατοικίας. Μειώθηκε ο αριθμός των ενσήμων που απαιτούνται από πλευράς δικαιούχων προκειμένου να συμμετέχουν σε κληρώσεις του Ο.Ε.Κ. ή να πάρουν δάνειο για αγορά κατοικίας.

Σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητούμε την καλή πρόθεση και την αγωνία των συναδέλφων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος που κατέθεσαν τη συζητούμενη πρόταση νόμου, τους διαβεβαίωνουμε όμως ότι και η αγωνία της Νέας Δημοκρατίας και της Κυβέρνησής της για το σοβαρό πρόβλημα της ανεργίας είναι εξ ίσου μεγάλη και θεωρούμε κάθε πρόταση σεβαστή.

Ήδη έχουν ληφθεί από την Κυβέρνηση μέτρα και θα συνεχίσουν να λαμβάνονται και μάλιστα περισσότερα, όσο οι οικονομικές συνθήκες βελτιώνονται και το επιτρέπουν, όμως οι αντοχές της οικονομίας μας δεν είναι απεριόριστες. Η υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων οδηγεί στο κλείσιμο ή τη μετακόμισή

τους εκτός Ελλάδος, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται νέοι άνεργοι. Η αναγνώριση όλου του διαστήματος ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου θέτει προϋποθέσεις για δημιουργία μιας χώρας συνταξιούχων και επομένως η συγκεκριμένη πρόταση συνεπάγεται σοβαρή δαπάνη που δεν μπορεί σήμερα ν' αντέξει η οικονομία μας, με δεδομένο μάλιστα την κακή οικονομική κατάσταση που παραλάβαμε.

Εμείς δεν επαναπαυόμαστε. Η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας συνεχώς εργάζονται με στόχο τη μείωση της ανεργίας, την αύξηση της απασχόλησης, αλλά και την επίλυση πάρα πολλών εκκρεμοτήτων που άφησε το παρελθόν, που στοχεύουν στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μπούρα.

Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Χωρέμης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε πρωτοβουλία που έχει να κάνει με την εμβάθυνση και περαιτέρω επεξεργασία του μεγάλου κοινωνικού ζητήματος της ανεργίας που βεβαίως αφορά και την ελληνική και την ευρωπαϊκή κοινωνία μάς βρίσκει απόλυτα σύμφωνους και ενεργά συμμετέχοντες σε αυτήν τη συζήτηση που θέλουμε να πιστεύουμε ότι έχει ουσιαστικό χαρακτήρα. Υπό την έννοια αυτή είναι θετική η πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, γιατί μας δίνει την ευκαιρία να επισημάνουμε και την ανάγκη της ενίσχυσης του πλαισίου προστασίας των ανέργων της χώρας μας, αλλά και για έναν δεύτερο λόγο, για το ότι μας δίνει τη δυνατότητα να αξιολογήσουμε την πορεία της κυβέρνησης δυόμισι χρόνια τώρα στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την προστασία των ανέργων, την αντιμετώπιση της ανεργίας ως οξυότατου κοινωνικού προβλήματος και βεβαίως την ενίσχυση παράλληλα της απασχόλησης. Είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα που έχει σχέση με πλέγμα πολιτικών που πρέπει να συντίθενται, προκειμένου να υπάρξουν αποτελέσματα ουσιαστικά.

Κατ' αρχάς, συμφωνούμε ότι το ζήτημα, όπως ετέθη ήδη από τον ειδικό αγορητή του Κ.Κ.Ε., είναι ένα ζήτημα που έχει να κάνει με το οικονομικό σύστημα, το οποίο παράγει ανεργία ή για κάποιους δημιουργεί σκόπιμα την ανεργία. Και όσο αυτό το οικονομικό σύστημα δεν αλλάζει, αυτό θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στην αύξηση της ανεργίας, στη μείωση της απασχόλησης και βεβαίως στα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη συνολική ανάπτυξη της χώρας μας, όπου και η αύξηση της ανεργίας και η μείωση της απασχόλησης εντείνουν την αρνητική πορεία της ανάπτυξης της χώρας μας.

Εμείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε δηλώσει κατ' επανάληψη ότι διεκδικούμε έναν άλλο δρόμο στα ζητήματα της εθνικής οικονομίας, της ανάπτυξης της χώρας, των εργασιακών σχέσεων, της επιχειρηματικότητας, δηλαδή της λειτουργίας της κοινωνίας ως κοινωνίας με αντιστάσεις και δικαιώματα απέναντι στους σκληρούς και αδυσώπητους κανόνες της αγοράς. Πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει ένας τέτοιος δρόμος που να περιορίσει την αγορά στον αμιγή ρόλο της και από την άλλη μεριά να προστατεύσουμε, να ενισχύσουμε τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα.

Υπ' αυτήν την έννοια, μου δίνεται και πάλι η ευκαιρία να χαιρέτισω την πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος στη βάση της συμφωνίας περί μη παραίτησης. Δεν σημαίνει δηλαδή ότι, επειδή υπάρχει ένα οικονομικά σκληρό νεοφιλελεύθερο σύστημα και στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι αυτό λόγος να μη μπορέσουμε να βρούμε έναν άλλο τρόπο και έναν άλλο δρόμο να περιορίσουμε τα αρνητικά φαινόμενα που παράγουν οι αδυσώπητοι, σκληροί και αντιλαϊκοί κανόνες της αγοράς. Και αυτός βεβαίως ο δρόμος είναι δύσβατος. Και όταν είναι δύσβατος ο δρόμος στη βάση του περιορισμού των αρνητικών φαινομένων που δημιουργεί η αγορά στην κοινωνία, στους πολίτες, αυτό δεν αποτελεί λόγο να μην υπάρξουν συμπώσεις, συμφωνίες και συναινέσεις ως προς το ζήτημα της αντιμετώπισης όλων των αρνητικών φαινομένων που παράγει, αν θέλετε, η αγορά ή η παγκοσμιοποίηση σήμερα έτσι, ώστε

από κοινού να αντιμετωπισθούν κάποια τέτοια ζητήματα μέσα από μια άθροιση της δυναμικής που μπορεί να υπάρξει πάνω σ' αυτά τα ζητήματα.

Δεν συμπίπτουμε με το Κομμουνιστικό Κόμμα στα ζητήματα προσέγγισης των πόρων. Άλλωστε, δεν υπάρχει λεπτομερής προσέγγιση των ζητημάτων της κοστολόγησης των επιμέρους προτάσεων ως προς την πρόταση νόμου. Συνεπώς προκύπτει ένας σκεπτικισμός ως προς την επιβάρυνση των ασφαλιστικών ταμείων και αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα, ώστε τα οποιαδήποτε επιβαλλόμενα μέτρα ενίσχυσης των ανέργων να μην αντίκεινται στην οικονομική ευρωστία που πρέπει να είναι το διαρκώς ζητούμενο ως προς τα ασφαλιστικά ταμεία, προκειμένου να υπάρχει η βάση ενός υγιούς κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας.

Από την άλλη μεριά όμως συμπίπτουμε ασφαλώς και με το Κομμουνιστικό Κόμμα και με άλλες πολιτικές δυνάμεις για την διαπίστωση ότι υπάρχει μια προκλητική κερδοφορία επιχειρήσεων. Ασφαλώς πρέπει να υπάρξει άμεσα τρόπος -ρυθμίσεις και διατάξεις- που να περιορίζει αυτήν την κερδοφορία προς όφελος κοινωνικών και οικονομικών πολιτικών, προς όφελος βεβαίως της αντιμετώπισης ανεργίας και αύξηση της απασχόλησης στη χώρα μας.

Συμπίπτουμε βεβαίως και στο ζήτημα που έχει να κάνει με την αύξηση του επιδόματος της ανεργίας, αυτής της μορφής παθητικής αντιμετώπισης. Το επίδομα είναι καθηλωμένο -ελάχιστο το ανέβασε η παρούσα Κυβέρνηση σήμερα- από την εποχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και εννοούμε γενναία αύξηση του επιδόματος της ανεργίας.

Κατ' αρχάς υπάρχει συμφωνία στην αντίληψή μας και στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2. Βεβαίως όμως υπάρχουν επιφυλάξεις για τα άλλα δυο άρθρα, το 3 και το 4, και ως προς την τεχνική διαμόρφωση αυτών των άρθρων, κυρίως όμως ως προς την αντίληψη που τα διαπνέει.

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει μείωση της ανεργίας ακόμη και σε συνθήκες σκληρού καπιταλισμού και αυτό ασφαλώς είναι επιβεβλημένο γιατί πράγματι όσο πιο μεγάλη είναι η ανεργία τόσο πιο χαμηλοί είναι οι μισθοί και τόσο πιο δύσκολος είναι ο αγώνας αυτών που εργάζονται. Επομένως η μείωση της ανεργίας αποτελεί αγώνα ουσιαστικά για την προστασία των ανέργων αλλά και των εργαζομένων.

Ο περιορισμός της ανεργίας έχει για μας στρατηγική σημασία. Και νομίζω ότι συνολικά η Αριστερά, και οι πιο ανοιχτές απόψεις γύρω από την Αριστερά, ανακηρύσσουν το θέμα της προστασίας των ανέργων ως μείζον. Βεβαίως πρέπει να μην είναι ξεκομμένο αυτό το ζήτημα από την προσπάθεια της προστασίας και των ανέργων και των εργαζομένων. Υπάρχουν βεβαίως τα ζητήματα που αφορούν τα ποσοστά που αναφέρει το άρθρο 2. Αυτά μπορούν να συζητηθούν.

Είπα και πριν ότι το επίδομα ανεργίας είναι πολύ χαμηλό και ο χρόνος για τον οποίον δίνεται είναι εξαιρετικά μικρός και αυτό πραγματικά προκαλεί. Έχουμε σε ισχύ διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν να χορηγείται το επίδομα μακροχρόνιας ανεργίας αλλά οι περιορισμοί που υπάρχουν πράγματι πρέπει να αλλάξουν ώστε, όχι μόνο κάποιες χιλιάδες, αλλά όσο γίνεται μεγαλύτερο κομμάτι των ανέργων της χώρας να έχουν την ευκαιρία να έχουν αυτό το επίδομα.

Στο άρθρο 3 πάλι δίνεται μια ευκαιρία μιας ουσιαστικής συζήτησης. Εμείς πιστεύουμε ότι τόσο το καθεστώς της πρόωρης συνταξιοδότησης όσο και η άλλη άποψη που τα τελευταία χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμπεδώθηκε θα έλεγα ως αντίληψη σε όλον το πολιτικό κόσμο, δηλαδή τα προγράμματα ενεργητικής απασχόλησης με αναφορά και άξονα την κοινωνική εργασία, έχουν περίπου το ίδιο κόστος. Αλλά για μας έχει ιδιαίτερη σημασία η πρόωρη συνταξιοδότηση να αποτελεί την τελευταία λύση και αντίθετα μέσα από την εργασία και την εξεύρεση εργασίας στον άνεργο να επιδιώκεται η αντιμετώπιση της ανεργίας. Δεν αποκλείουμε ασφαλώς να υπάρχει ως ύστατη λύση, επαναλαμβάνω, διαδικασία πρόωρης συνταξιοδότησης αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθεί -και εδώ διαφωνούμε με την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος- ότι δεν μπορεί αυτή η διαδικασία να αποδώσει θετικά αποτελέσματα.

τα. Βεβαίως η κοινωνική εργασία, οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, η κατάρτιση και η επανακατάρτιση είναι μια υποχρέωση της πολιτείας που όσο πιο θετικά και ουσιαστικά οργανωθεί μπορεί να έχει θεαματικά αποτελέσματα.

Και βεβαίως η δυνατότητα να υπάρξει επανειδίκευση είναι μία δυνατότητα η οποία πρέπει να οδηγήσει στην εξάντληση όλων των επιλογών που μπορεί να υπάρξουν, ώστε εργαζόμενοι με συγκεκριμένη ειδικότητα να έχουν τη δυνατότητα της κατάρτισης και της εξεύρεσης εργασίας σ' έναν άλλο κλάδο.

Εμείς πιστεύουμε ότι, πέρα από τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις αστοχίες και τις αδυναμίες που εμφανίζει ένα κυβερνητικό έργο, που θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί στα ζητήματα των δικών μας διαχειρίσεων, είναι μεγάλο πολιτικό λάθος να εξομοιώνεται η δική μας αντίληψη, η δική μας φιλοσοφία και η δική μας πρακτική, γιατί ασφαλώς σε αυτές τις αστοχίες και τις αδυναμίες που υπήρξαν υπήρξε και μια σημαντική συνεισφορά γενικά στην ανάπτυξη της χώρας και γενικά στα κοινωνικά ζητήματα. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει, πιστεύω, κανένας συνομιλητής. Και μιλάμε για προσφορά, η οποία έχει να κάνει διαχρονικά από την εποχή του Ανδρέα Παπανδρέου έως και τις τελευταίες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., άρα η οποιαδήποτε εξομολόγηση και ταύτιση των πολιτικών που ασκούνται σήμερα με τις πολιτικές εκείνες που λέτε και πολύ σωστά επισημαίνετε κάποιες ουσιαστικές αδυναμίες νομίζω ότι αποτελεί μέγα λάθος.

Δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτές οι οποίες οδήγησαν στη φθηνή υπερωρία, δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αποσυνέδεσαν, όπως κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, τον αναπτυξιακό νόμο από τις θέσεις εργασίας, δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίες ανέπτυξαν αυτόν τον τεράστιο κομματισμό που υπάρχει μέσα στον Ο.Α.Ε.Δ. σήμερα, δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αδιαφορούν για τον έλεγχο που πρέπει να υπάρξει στον τομέα της επιθεώρησης εργασίας και βεβαίως δεν είναι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτές οι οποίες εφαρμόζουν την ευελιξία, χωρίς παράλληλα να οδηγούν στην ασφάλεια τους Έλληνες εργαζόμενους. Το λέω γιατί επικαλέσθηκε ο αγαπητός κύριος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας την ευελιξία, επικαλεσθήκατε μάλιστα και την ασφάλεια των εργαζομένων, αλλά εμείς ερωτάμε: Με ποια ασφάλεια; Ποια είναι τα μέτρα για την ασφάλεια των εργαζομένων και ποια είναι η πρακτική αντιμετώπιση του ζητήματος της μαύρης εργασίας και της –αν θέλετε– υπερεκμετάλλευσης που έχουν κάποιοι εργαζόμενοι σε κάποιες επιχειρήσεις; Όχι κάποιοι, αρκετοί.

Εμείς θεωρούμε ότι η αυτογνωσία μας και η αποτίμηση –αν θέλετε– των όποιων αστοχιών και αδυναμιών επιτρέπει σήμερα να βλέπουμε και να ατενίζουμε το μέλλον με μια διάθεση αισιόδοξη, με μια διάθεση θετική και μια διάθεση πραγματικά τόνου που πρέπει να υπάρξουν στο σύστημα που αφορά την αντιμετώπιση και της ανεργίας και της αύξησης της απασχόλησης.

Επιτρέψτε μου, όμως, για λίγο να επιμείνω στο ζήτημα της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης που σήμερα πραγματικά βρίσκεται –θα έλεγε κανείς– σε πολύ δύσκολη θέση να εξηγήσει τις προεκλογικές της δηλώσεις και τις προεκλογικές της εξαγγελίες σε σχέση με την πρακτική που ακολουθείται. Το πρώτο ζήτημα που θέλω να θέσω είναι αυτό που έλεγαν, ότι θα επιτευχθούν ρυθμοί ανάπτυξης της τάξης του 5% και άνω για την ενίσχυση της απασχόλησης, δεδομένου ότι πράγματι ο ρυθμός ανάπτυξης επηρεάζει ασφαλώς όλες τις κοινωνικές πολιτικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να πάρω λίγο χρόνο από το δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Σήμερα, λοιπόν, ούτε το 5% του ρυθμού ανάπτυξης έχουμε ούτε νέες θέσεις απασχόλησης έχουν δημιουργηθεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι το πρώτο τρίμηνο του 2006 έχουμε μείωση κατά είκοσι χιλιάδες τριακόσιες θέσεις εργασίας σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2005.

Δεύτερον, έλεγαν ότι ανοίγουμε διάλογο για τις μεταρρυθμίσεις σε βασικές πτυχές των εργασιακών σχέσεων με κεντρικό στόχο την αύξηση της απασχόλησης. Το έλεγε ο κύριος Πρωθυπουργός στη Βουλή και βεβαίως αποτέλεσμα ήταν η εργασιακή ευελιξία ως νόμος για την προώθηση της απασχόλησης.

Δεν υπάρχει άλλο προηγούμενο, ένας νόμος που εξοικονομεί ανθρωποώρες με φθηνές υπερωρίες, να θεωρηθεί ως μέτρο ενίσχυσης της απασχόλησης.

Όσον αφορά τους παιδικούς σταθμούς, ο κύριος Υπουργός της Απασχόλησης στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων απέφυγε να απαντήσει για τους εκατοντάδες σταθμούς που έκλεισαν. Απλώς, έβαλε ένα στόχο για είκοσι δύο παιδικούς σταθμούς στην Εργατική Εστία.

Το τέταρτο που θέλω να πω είναι η σύνδεση της εκπαίδευσης και επανεκπαίδευσης με την απασχόληση. Επιτέλους, ποια λογική επικρατεί και πότε θα αποφασίσετε; Η λογική του Υπουργείου Παιδείας ή η λογική του Υπουργείου Απασχόλησης; Και, επιτέλους, γιατί δεν έχει γίνει κάτι μέχρι τώρα, ώστε να συνδεθούν αυτά τα δύο κομμάτια που είναι αλληλένδετα με την ενίσχυση της απασχόλησης;

Επίσης, θέλω να πω για τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης. Στην ουσία, έχουμε πράγματι μία συνέχιση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης που απαντούν στο μεγάλο ζήτημα της ανεργίας, αλλά μ' ένα ελλιπή τρόπο και με άκρατη πελατειακή αντίληψη. Έτσι, δεν πρόκειται να προχωρήσουμε μπροστά. Ο κομματισμός στον Ο.Α.Ε.Δ. και οι διαδικασίες για τους ημέτερους, οδηγούν σε απαξίωση και ευτελισμό όλα αυτά τα προγράμματα. Και βεβαίως, έχουμε το φαινόμενο μιας ανώνυμης εταιρείας, που φτιάχτηκε για να υποβοηθήσει αυτήν την προσπάθεια στην απασχόληση, να προσλαμβάνει στρατιά «γαλάζιων» εκπαιδευτικών, χωρίς αξιολόγηση και με λειψή τη διαφάνεια.

Όσον αφορά τα Κέντρα Προώθησης Απασχόλησης και την εξατομικευμένη προσέγγιση του ανέργου, ακούστηκε από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας προηγουμένως, ότι υπάρχει ικανοποίηση για τα επιτεύγματα και τους αριθμούς.

Στην πράξη, όμως, έχουμε τις όποιες διαδικασίες μέσα και πάλι από κομματισμό, μέσα από κομματική πιστοποίηση και αυτό δεν σας τιμά, διότι –επιτέλους– έχουμε μπει στο 2006 και δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται αυτός ο άκρατος συγκεντρωτικός πελατειακός τρόπος σ' αυτήν την υπόθεση!

Έχουμε καταθέσει τις απόψεις μας –και ο Πρόεδρος μας– για τις φθίνουσες περιοχές. Από εκεί και πέρα, αυτό που κάνει η Κυβέρνηση είναι να παίρνει ένα κομμάτι, προκειμένου επικοινωνικά να παίξει και όχι κατ' ουσίαν να εφαρμόσει τη λογική και την αντίληψή μας. Πιστεύουμε ότι έτσι δε θα μπορέσει να απαντήσει στην ανάγκη ύπαρξης κινήτρων για την απασχόληση.

Φυσικά, όλα αυτά –και κλείνω μ' αυτά που σας λέω– εντάσσονται σε μία λογική απόκρουσης των πραγματικών προθέσεων της Κυβέρνησης, που κάθε φορά που διαπιστώνει ότι υπάρχει μία λαϊκή δυσάρεσκα από τα μέτρα της, έρχεται να κάνει στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών και να πάει σε φιλολαϊκότερες, επικοινωνιακά κατ' εμάς, θέσεις, προκειμένου να μην προκαλέσει την ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό και έχουμε την αλλαγή της ηγεσίας του Υπουργείου Απασχόλησης, την ανάληψη της ευθύνης από έναν νέο Υπουργό, που χειρίζεται, θα έλεγε κανείς, με άλλο τρόπο τα ζητήματα, προκειμένου αυτή η μετάλλαξη –γιατί είναι επιφανειακή η αλλαγή– να της επιτρέψει να στοχεύει σε καλύτερη εικόνα, σε σχέση με τις επερχόμενες δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές και ασφαλώς, στις εθνικές εκλογές. Θα μου δοθεί η ευκαιρία στη δευτερολογία μου να καταθέσω τη δική μας άποψη.

Επιτρέψτε μου, όμως, κύριε Πρόεδρε, να κλείσω λέγοντας πως ενδιαφέρει ότι η νέα διοίκηση της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας επανακαθόρισε το δείγμα για τη μέτρηση του δείκτη ανεργίας και καθυστέρησε υπερβολικά την έκδοση αποτελεσμάτων για το πρώτο, δεύτερο και τρίτο τρίμηνο του 2004, με κίνδυνο να εκτεθεί η χώρα και να παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Τα αποτελέσματα του πρώτου τριμήνου του 2004 είναι αφύσικα, γιατί βρίσκονταν σε εξέλιξη τα ολυμπιακά έργα. Γι' αυτήν

την εμφάνιση της ανεργίας σε υψηλό επίπεδο, δεν έχει δώσει καμία απάντηση, ούτε η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία ούτε η Κυβέρνηση.

Εμείς, μέσω του Προέδρου μας Γιώργου Παπανδρέου, έχουμε καταθέσει μία ευρύτερη πρόταση γι' αυτά τα ζητήματα. Έχουμε ζητήσει να υπάρξει η αποτίμηση και η εκτίμηση των δεικτών της ανεργίας υπό μορφή ανεξάρτητης αρχής και όχι μ' έναν ύποπτο τεχνηέντως «μαγειρευθέντα» τρόπο, προκειμένου να έχουμε την επικοινωνιακή, αν θέλετε, κάλυψη των όποιων πολιτικών.

Και ρωτούμε το εξής: Οι ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α. –ειπώθηκε και πριν– καταγράφονται άνεργοι, καταγράφονται στην εγγεγραμμένη ανεργία; Οι μεγάλης ηλικίας άνεργοι καταγράφονται στην εγγεγραμμένη ανεργία; Μιλώ γι' αυτούς που αναθεωρούν την κάρτα τους κάθε τρεις μήνες. Οι αναζητούντες εργασία –δεκάδες χιλιάδες άτομα– μέσω συμμετοχής και αιτήσεών τους σε προκηρύξεις καταγράφονται στην εγγεγραμμένη ανεργία;

Κλείνω με το μνημείο αντίφασης που υπάρχει, τη σχετική εγκύκλιο του Ο.Α.Ε.Δ., που έχει τίτλο «Διαδικασία αναζήτησης δελτίων ανεργίας εγγεγραμμένων, οι οποίοι δεν αναζητούν θέση εργασίας». Με αυτόν τον τρόπο εμείς πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει αξιόπιστη εικόνα του δείκτη ανεργίας, ο οποίος δεν πρέπει να χρησιμοποιείται και να αποτελεί αντικείμενο προπαγάνδας. Αντίθετα, πρέπει να αποτελεί δείκτη ανεργίας που βοηθάει στο να υπάρξουν πολιτικές μείωσης της ανεργίας και ενίσχυσης της απασχόλησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Χωρέμη.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν εισέλθω στην πρόταση νόμου, θέλω να κάνω μια γενική παρατήρηση για τη δυνατότητα των Βουλευτών και των κομμάτων να καταθέτουν προτάσεις νόμου.

Εδώ έχουμε ένα τεράστιο έλλειμμα δημοκρατίας. Και δεν φθίρειται το Κοινοβούλιο από τα Μέσα Ενημέρωσης. Από εδώ μέσα αρχίζει η αυτουπόνομευσή του. Εδώ έχουμε την εξής κατάσταση: Επιτρέπεται σ' ένα κόμμα να καταθέσει πρόταση νόμου, αλλά δεν επιτρέπεται να την ψηφίσουμε. Τότε τι κάνουμε; Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσα χρόνια και η Νέα Δημοκρατία σήμερα συντηρούν αυτό το καθεστώς; Τι θέλετε να πετύχετε; Αυτό οδηγεί σε μια δημοκρατία ολιγαρχικού τύπου. Βεβαίως, σας ψήφισε ο λαός –σήμερα εσάς, χθες το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– βεβαίως μπορείτε να κυβερνάτε, αλλά όλοι οι υπόλοιποι τι κάνουμε εδώ μέσα; Εγώ γι' αυτό είπα και στην Επιτροπή, το λέω και σήμερα –και ζητήσα έστω να το συζητήσουμε και στην Ολομέλεια, διότι ούτε αυτό είναι υποχρεωτικό– ότι θα ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση επί της αρχής, παρ' όλο που ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» μας εμφάνισε ότι δεν την ψηφίσαμε. Άλλο πρόβλημα κι αυτό, να μπορούμε να συνεννοηθούμε ότι ο ουρανός είναι γαλάζιος. Την ψηφίζουμε λοιπόν την πρόταση επί της αρχής, παρά τις διαφωνίες που έχουμε. Και είπα και θα πω και σήμερα συγκεκριμένα σε τι συμφωνούμε και σε τι διαφωνούμε. Διότι από τη μια είναι ευθύνη των κομμάτων του δικομματισμού, που αφαιρούν στην ουσία το δικαίωμα από τους Βουλευτές να έχουν τη δυνατότητα ουσιαστικής υποβολής προτάσεων νόμου και συζήτησής τους και από την άλλη όσοι καταθέτουμε προτάσεις νόμου –θα έπρεπε να είναι αυτονόητο αυτό κι εμείς έχουμε καταθέσει αρκετές προτάσεις νόμου– τις καταθέτουμε όχι για λόγους συμβολικούς, αλλά για να προκαλέσουμε το διάλογο, να υποστηρίξουμε απόψεις, να ακούσουμε απόψεις και να βγει ένα θετικό αποτέλεσμα.

Κανονικά το δικαίωμα για πρόταση νόμου θα έπρεπε να το έχουν και οι ίδιοι οι πολίτες, βεβαίως μέσω των Βουλευτών. Έχουν ακουστεί τέτοιες προτάσεις. Θα έπρεπε να μπορούν κάποιοι πολίτες, για παράδειγμα –ας μπει ένα νούμερο– να συντάξουν και να καταθέσουν πρόταση νόμου, εφόσον έστω μια μικρή ομάδα Βουλευτών συμφωνεί, να έρθει αυτή η πρόταση εδώ και να συζητηθεί με τη φιλοδοξία, αν είναι σωστή, να ψηφιστεί. Διαφορετικά η ίδια η δημοκρατία θα συρρικνώνεται,

θα φθίνει, θα χάνει στην ουσία την αποστολή που έχει. Αυτή είναι η γενική παρατήρηση.

Έρχομαι τώρα στη συγκεκριμένη πρόταση νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Δραγασάκη, μου επιτρέπετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα κρατήσω το χρόνο σας. Ως προς τη γενική σας παρατήρηση, η οποία εμμέσως πλην σαφώς αφορά και το Προεδρείο...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Όχι το συγκεκριμένο Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αφορά τη διαδικασία εν πάση περιπτώσει. Όπως καταλαβαίνετε, επειδή είναι μια διαδικασία, η οποία ακολουθείται, όπως είπατε άλλωστε, επί μία σχεδόν πενταετία –ίσως κάποια στιγμή θα έπρεπε να αλλάξει ή να μην αλλάξει, δεν θα το πω εγώ αυτό– εμείς δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε άλλη διαδικασία απ' αυτή που μέχρι σήμερα ακολουθείται. Πάντως, εάν νομίζετε ότι είναι καιρός να αλλάξει ή αν έχετε κάποια πρόταση, η οποία θέλει να τροποποιήσει την υφιστάμενη κατάσταση, μπορείτε μέσω των οργάνων, ιδίως της Διασκέψεως των Προέδρων, να θέσετε το θέμα, να γίνει μία συζήτηση και από κει και πέρα βλέπουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι όσα είπαμε δεν αφορούν το συγκεκριμένο Προεδρείο. Ίσα-ίσα εμμέσως πλην σαφώς θεωρώ θετικό το ότι ήρθε αυτή η πρόταση νόμου για συζήτηση στην Ολομέλεια. Το θέμα είναι γενικότερο. Ενδεχομένως συνδέεται και με τη συνταγματική μεταρρύθμιση. Έχω ακούσει, έχω διαβάσει προτάσεις, ακόμη και από παράγοντες της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω ο κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης έχει υιοθετήσει και έχει διατυπώσει την πρόταση που είπα πριν να υπάρχει δυνατότητα νομοθετικής πρωτοβουλίας πολιτών. Επομένως το θέμα είναι γενικότερο. Το θέτω διότι προσφέρεται η ευκαιρία και βεβαίως είναι μια πρόταση που δεν έχει στόχο τόσο να καταγγείλει αυτό που γίνεται, όσο να δούμε βελτίωση και δυνατότητα να ουσιαστικοποιηθεί αυτή η διαδικασία.

Η πρόταση νόμου είναι θετική διότι μας θέτει ένα υπαρκτό πρόβλημα και διότι κάνει ορισμένες προτάσεις προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης. Το πρόβλημα το οποίο συζητάμε, της ανεργίας, είναι κατά την άποψή μου δραματικό. Δεν έχει θέση κανένας εφησυχασμός, δεν έχει θέση καμία αβάσιμη αισιοδοξία. Δεν βοηθάει σε τίποτα. Μειώθηκε η ανεργία 0,5%, αυξήθηκε η ανεργία 0,5% κ.λπ. Εδώ κατ' αρχήν μιλάμε για ένα παγκόσμιο πρόβλημα. Σήμερα βγήκε η έκθεση του Παγκόσμιου Γραφείου Εργασίας. Ακόμη και στις χώρες που έχουν μεγάλη ανάπτυξη, όπως στη νότιο Ασία, στην Κίνα κ.λπ., υπάρχουν τρακόσια εκατομμύρια άνεργοι. Στην Ευρώπη, χρόνια τώρα, μόνιμη είναι η ανεργία. Και βεβαίως το ίδιο συμβαίνει στη χώρα μας.

Το χειρότερο, όμως, κατά την άποψή μας δεν είναι η ανεργία. Το θέμα είναι και η απασχόληση που δημιουργείται. Τι είδους απασχόληση είναι αυτή; Δεν θα σας κουράσω πολύ με αριθμούς. Σας προτείνω να μελετήσετε τα στοιχεία που αφορούν τη δομή της απασχόλησης. Δηλαδή, για να το κάνω απλό, τα τελευταία δέκα χρόνια δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα περίπου εξακόσιες πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας καθαρές. Δημιουργήθηκαν περισσότερες, χάθηκαν άλλες, αλλά το τελικό αποτέλεσμα είναι ότι δουλεύουν εξακόσιες πενήντα χιλιάδες άνθρωποι περισσότεροι σήμερα απ' ό,τι ας πούμε το 1995, το 1994. Πού είναι αυτές οι καινούργιες δουλειές; Είναι σε σύγχρονα επαγγέλματα; Είναι μόνιμες δουλειές; Με βάση λοιπόν τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, που βεβαίως ο Υπουργός πριν από μένα τα ξέρει, τη μεγαλύτερη αύξηση νέων θέσεων εργασίας την έχουμε στο λιανικό εμπόριο σε πωλητές και πωλήτριες. Ακολουθούν εστιατόρια, ταβέρνες, σουβλατζήδικα, πιταρίες. Ακολουθεί το κύκλωμα αυτοκινήτου, αγορές-πωλήσεις αυτοκινήτων, συνεργεία, βενζινάδικα κ.λπ. Εκεί δουλεύουν τριακόσιες χιλιάδες άνθρωποι. Δηλαδή περίπου οι τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, περίπου οι μισές, είναι σε δουλειές που έχουν να κάνουν με την κατανάλωση. Δηλαδή έχουν να κάνουν με τα δάνεια, με την πιστωτική επέκταση, η οποία πυροδοτεί την κατανάλωση. Ο άλλος κλάδος που έχει αύξηση είναι η οικοδομή.

Να το μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας: Κατανάλωση - εισαγόμενη σε μεγάλο βαθμό γι' αυτό και διευρύνεται το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου - πυροδοτούμενη από τα δάνεια των τραπεζών. Οικοδομή, που κι αυτή σε μεγάλο βαθμό στηρίζεται στο δανεισμό. Τι γίνεται στην πληροφορική; Έχουμε αύξηση, δεκατρείς χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Τι γίνεται στην έρευνα και τεχνολογία; Έχουμε αύξηση, τέσσερις χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Δηλαδή το παγκόσμιο τεχνολογικό άλμα που συντελείται, περνάει δίπλα μας. Υπάρχουν χώρες - μερικές αναφέρονται καμιά φορά και ως μοντέλα - όπως η Ιρλανδία, η Φιλανδία όπου η πληροφορική και η έρευνα είναι οι ηγετικοί κλάδοι της οικονομίας σήμερα. Σε μας ποιος είναι ο ηγετικός κλάδος; Το τραπεζικό, καταναλωτικό σύμπλεγμα.

Πιστεύει κανείς ότι αυτό το μοντέλο ανάπτυξης έχει προοπτική και μέλλον για τους εργαζόμενους, αλλά και για το ίδιο; Το όριο του δεν είναι οι δυνατότητες της εποχής μας, οι δυνατότητες της χώρας μας, αλλά η δυνατότητα πιστωτικής επέκτασης. Μέχρι τότε θα μπορέσουμε να τα δανειζόμαστε, ως κράτος, ως επιχείρηση και ως ιδιώτης.

Για κάθε 1 ευρώ καινούργιο εθνικό εισόδημα που παράγουμε, δανειζόμαστε 2,4 ευρώ, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω αν είναι κατανοητό ή να το ξαναπώ. Για κάθε αύξηση του εθνικού εισοδήματος κατά 1 ευρώ αυξάνεται το χρέος, δημόσιο και ιδιωτικό, κατά 2,4 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι σε λίγα χρόνια η πληρωμή των τόκων και των χρεολυσίων δεν θα αφήνει μεγάλα περιθώρια ούτε για κατανάλωση ούτε για αποταμίευση, ούτε για επενδύσεις, περίπου ό,τι έπαθε η Πορτογαλία και χειρότερα.

Άρα, τι προκύπτει από αυτό; Δεν μπορούμε, κατά την άποψή μας, να συνδέσουμε την προστασία των ανέργων με την μείωση των ανέργων και όχι με την απασχόληση. Η καλύτερη προστασία για έναν άνεργο είναι να βρει δουλειά.

Πρέπει, λοιπόν, κατά την άποψη τη δική μας ως Αριστερά, η προστασία των ανέργων να εντάσσεται πάντα σε μια στρατηγική διεύρυνσης της απασχόλησης.

Κάποια μέρα μπορούμε να συζητήσουμε ειδικά ένα νόμο για την προστασία των ανέργων. Ακόμα και σε αυτήν την περίπτωση όμως νομίζω ότι και για λόγους ουσίας αλλά και για λόγους συμβολικούς δεν μπορούμε να αποσυνδέσουμε το ένα από το άλλο. Και το Κ.Κ.Ε. με άλλες του ανακοινώσεις δηλώνει και αγωνίζεται να υπάρχει σταθερή και πλήρης απασχόληση.

Είπα αυτά τα στοιχεία για να δείξω ότι το πράγμα δεν είναι απλό. Τι προστασία σε άνεργο να κάνει σε μια οικονομία, όπου διαρκώς φθίνει η απασχόληση, ή η απασχόληση που δημιουργείται είναι δουλίτσες του ποδαριού;

Επομένως εδώ τίθεται ένα θέμα μοντέλου ανάπτυξης, συνολικότερα παραγωγικού προτύπου της οικονομίας, διότι όπως προσπάθησα να δείξω με λίγα στοιχεία, τα πράγματα δεν είναι ότι είναι άσχημα, αλλά θα γίνουν χειρότερα και ας μειωθεί η ανεργία για ένα χρόνο, δύο, κατά κάποιες μονάδες. Δεν είναι εκεί το κρίσιμο θέμα. Το κρίσιμο θέμα είναι τι απασχόληση δημιουργείται, ποια είναι η ποιότητά της και τι προοπτικές δημιουργεί για την οικονομία και την κοινωνία γενικότερα.

Σε ό,τι αφορά τώρα στις προτάσεις τις συγκεκριμένες, τα συγκεκριμένα άρθρα της πρότασης νόμου:

Το πρώτο άρθρο το ψηφίζουμε. Έχουμε καταθέσει και εμείς παλαιότερα πρόταση νόμου. Αφορά στην εξίσωση της αποζημίωσης των εργατών και των υπαλλήλων. Αυτή η διάκριση μπήκε κάποτε και δεν έχει καμία λογική σήμερα. Επομένως με αυτήν την έννοια θεωρούμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει.

Όσον αφορά στο δεύτερο άρθρο επίσης συμφωνούμε. Αφορά τα επιδόματα ανεργίας με ορισμένες παρατηρήσεις. Εδώ υπάρχει γενικό πρόβλημα επιδόματος ανεργίας. Το επίδομα ανεργίας είναι, όπως γνωρίζετε, πολύ κάτω από αυτό που προβλέπει και η νομοθεσία.

Υπάρχουν εδώ δυο επιπρόσθετα προβλήματα που θέλουν προσοχή:

Το ένα είναι ειδικότερα το επίδομα του μακροχρόνιου άνεργου. Δηλαδή είναι άλλο το πρόβλημα κάποιου ο οποίος απολύεται σήμερα και σε έξι μήνες βρίσκει δουλειά. Εκεί το πρόβλημα είναι να πάρει ένα επίδομα ανεργίας που να του επιτρέψει να συνεχίσει όσο γίνεται κανονικά τη ζωή του με βάση αυτά

που έπαιρνε πριν. Γι' αυτό ο στόχος πρέπει να είναι το επίδομα να φτάσει έστω στο 80% του μισθού.

Το πρόβλημα είναι ποιοτικά διαφορετικό για κάποιον που έχασε τη δουλειά του και δεν βρίσκει δουλειά και περνούν τα χρόνια. Αυτός ο άνθρωπος, χωρίς βοήθεια, κινδυνεύει να εγκλωβιστεί στη λεγόμενη παγίδα της φτώχειας, δηλαδή να βγει από την αγορά εργασίας, να πάψει να ψάχνει για δουλειά, που απογοητεύτηκε και δεν βρήκε τίποτα και να μην έχει πόρους να ζήσει. Επιστρέφουμε δηλαδή στο μεσαίωνα, στην πείνα.

Εδώ, λοιπόν, θεσπίστηκε ένα επίδομα υποτίθεται πολύ μικρό, αλλά μπήκαν τέτοιες προϋποθέσεις που δεν το παίρνει σχεδόν κανείς. Δηλαδή, μπήκε μια προϋπόθεση το οικογενειακό εισόδημα να μην είναι πάνω από το 6.000 ευρώ, εάν θυμάμαι καλά. Ωραία! Δηλαδή είναι ένα ζευγάρι και ο άνδρας δουλεύει κάπου ως πωλητής, ή η γυναίκα και ο άλλος είναι άνεργος. Μπορεί ένα ζευγάρι να ζήσει με ένα κατώτερο μισθό;

Το είπα και στην επιτροπή. Υποσχέθηκε ο κύριος Υπουργός να το αλλάξει, διότι, εν πάση περιπτώσει, προσβάλλει όχι μόνο τους ανέργους, αλλά όλους μας το ότι συντηρούμε τέτοιες υποκριτικές, σε τελευταία ανάλυση, νομοθεσίες.

Το δεύτερο πρόβλημα στο οποίο θέλω να δώσω έμφαση, γιατί νομίζω ότι ορισμένες δυνάμεις το υποτιμούν, είναι το εξής:

Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι καλύπτουν ένα μέρος της κοινωνίας. Να πω πως είναι το εμφανές μέρος της κοινωνίας. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν είναι ούτε εργαζόμενοι ούτε άνεργοι. Είναι αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας είτε διότι είναι βιολογικά ανίκανοι να εργαστούν - ανάπηροι διαφόρων ειδών - είτε γιατί έχουν, όπως είπα, εξοβελιστεί - γιατί δεν βγήκαν με τη θέλησή τους - από την αγορά εργασίας. Χάθηκαν οι ειδικότητές τους και δεν μπορούν πια να βρουν δουλειά. Είτε είναι διάφορες άλλες κατηγορίες νέων, γυναικών, συνήθως μονογονεϊκών οικογενειών, με παιδιά που πρέπει να αναθρέψουν και, άρα, δεν μπορούν να δουλέψουν, διότι δεν υπάρχουν κοινωνικές υποδομές κ.ο.κ..

Τι γίνεται με όλον αυτόν τον κόσμο; Εδώ υπάρχουν δύο λογικές. Αυτή ακολούθησε και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και την ακολουθεί και η Νέα Δημοκρατία: Επιδόματα, επιδόματα, επιδόματα, επιδόματα.

Έχουμε προτείνει κάτι άλλο: Να υπάρχει, κατ' αρχάς, για όλους αυτούς ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Το απορρίψατε ως πρόταση νόμου. Κάποιες δηλώσεις του κ. Τσιπουρίδη έλεγαν ότι είναι συμπαθής η ιδέα. Ε, ωραία! Να δούμε τι είναι αυτό το θέμα.

Να ολοκληρώσω με τα δύο άλλα άρθρα.

Το τρίτο άρθρο θέτει το θέμα του τι κάνουμε τελικά με αυτούς που απολύονται, είναι μακροχρόνιοι άνεργοι, κλείνει η επιχειρησή τους κ.λπ.. Εδώ υπάρχει μία έμφαση στην πρόταση για πρόωρη συνταξιοδότηση. Θα ήθελα και εδώ να είμαι σαφής και παρακαλώ να μην παρεξηγηθεί η θέση μου. Ας ασκηθεί κριτική στη θέση που θα πω και όχι σε άλλα πράγματα.

Την πρόωρη συνταξιοδότηση ποιος τη χρησιμοποιεί; Τη χρησιμοποιεί το σύστημα. Πριν από λίγες μέρες μαζεύτηκε η «τάξη» του γυμνασίου μου. Μαζεύομαστε μία φορά κάθε πέντε χρόνια. Εγώ τελείωσα γυμνάσιο της επαρχίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα έχω την ανοχή σας για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα έχω δευτερολογία.

Μαζευτήκαμε, λοιπόν, φέτος, μετά από σαράντα χρόνια από την αποφοίτησή μας. Οι περισσότεροι συμμαθητές μου σπούδασαν, δούλεψαν στον Ο.Τ.Ε., σε τράπεζες, στο δημόσιο κ.λπ.. Διαπίστωσα, λοιπόν, ότι οι πιο πολλοί συμμαθητές μου είναι συνταξιούχοι. Συνταξιοδοτήθηκαν πρόωρα. Και όλοι, βέβαια, κάνουν δεύτερη δουλειά. Πρόωρη σύνταξη από τον Ο.Τ.Ε., πρόωρη σύνταξη από την Εθνική, πρόωρη σύνταξη από την Εμπορική, πρόωρη σύνταξη από την Ε.Π.Τ..

Κύριε Υπουργέ, θα σας κάνω μια ερώτηση. Και μόνος σας μπορείτε κάποια μέρα να μας φέρετε μια λίστα όλων των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων όχι μόνο επί κυβερνήσεων σας, αλλά και παλαιότερα. Ποιος πληρώνει όλα αυτά; Αυτή είναι η τάση.

Και το θέμα που τίθεται για την Αριστερά –εγώ καταλαβαίνω το δίλημμα- είναι το εξής: Ε, αφού το κάνετε γι' αυτούς, κάντε το και για τους άλλους! Αφού το κάνετε για τον επιστήμονα, γιατί δεν το κάνετε και για τον απλό εργάτη; Αφού το κάνετε στην Ε.Π.Τ., γιατί δεν το κάνετε και στην εταιρεία ενδυμάτων που έκλεισε;

Δεν θεωρώ σωστή αυτήν τη λογική. Πρέπει να ανοίξουμε μέτωπο στη λογική των γενικευμένων πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Πρέπει να ασκήσουμε πίεση για απασχόληση με τη βοήθεια των δημόσιων επενδύσεων, με τη βοήθεια αυτού που ορισμένοι ονομάζουν «κοινωνική οικονομία». Ας βρούμε άλλη λέξη να το πούμε. Δουλειά, ωράριο, μεροκάματο.

Ως έκτακτο μέτρο, ως τελευταία διαφυγή είναι, βεβαίως, και η πρόωρη σύνταξη. Εκεί βλέπω εγώ το ιδεολογικό μέτωπο, αλλά και το πραγματικό πρόβλημα. Τους συμφέρει η πρόωρη συνταξιοδότηση, διότι είναι ανέξοδη. Το Ι.Κ.Α. θα πληρώσει όλα αυτά και μετά ο ελληνικός λαός.

Τέλος, προσοχή θέλει το άρθρο 4. Το είπα και στην επιτροπή. Κατανοώ τη λογική του. Έχει δηλαδή κάποιος μια ειδικότητα, «τορναδόρος», μένει άνεργος και του προτείνεται μετά, ως δουλειά, να κολλάει χαρτόσημα. Δεν μπορεί να χαθεί η γνώση. Δεν μπορεί να χαθεί η ειδικότητα. Από την άλλη μεριά, όμως, δεν μπορούμε να πάμε στον άλλο κύκλο και να αυτοπαγιδευθούμε σε λογικές αδιέξοδες.

Τα τελευταία δέκα χρόνια στον κλάδο «κατασκευή ειδών ένδυσης», στο «ένδυμα», όπως λέω, από εκατόν έντεκα χιλιάδες ανθρώπους, που δούλευαν έπεςαν στους πενήντα χιλιάδες. Χάθηκαν, δηλαδή, εξήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Εδώ έχουμε ένα φθίνοντα κλάδο. Ενδεχομένως δεν μπορεί μία μοδίστρα, μία ράφτρα, μία γαζώτρα να ξαναβρεί την ίδια δουλειά.

Πρέπει, λοιπόν, εμείς να ανοίξουμε το δρόμο να βρει δουλειά με τις ίδιες αποδοχές, με όχι χειρότερες συνθήκες εργασίας, αλλά στο θέμα του αν αυτή η δουλειά είναι υποχρεωτικά η ίδια ειδικότητα ή είναι κάτι άλλο, που με την ίδια θέληση θα μπορεί να το κάνει, εκεί να είμαστε πιο ανοιχτοί. Νομίζω ότι και οι άνεργοι αυτό ζητάνε. Άρα θετική η πρόταση, θετικό το ότι ήρθε για συζήτηση, θετικά αρκετά από τα άρθρα της. Διατύπωσα ορισμένες επιφυλάξεις ή διαφορετικές απόψεις σε ορισμένα σημεία και πιστεύω ότι θα έχουμε το χρόνο να επανέλθουμε σ' αυτά και στο μέλλον. Το πρόβλημα, δυστυχώς, θα είναι εδώ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Δραγασάκη.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε μια μικρή παρέμβαση; Ορίστε, έχετε το λόγο. Πριν μπούμε στον κατάλογο των ομιλητών, έχετε το δικαίωμα να μιλήσετε.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μια μικρή παρέμβαση για να δώσω ορισμένες πολύ σύντομες απαντήσεις, οι οποίες κρίνω ότι πρέπει να δοθούν τώρα και να κάνω με ορισμένα σχόλια.

Απαντώντας στον κ. Χωρέμη θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση αυτή στις πολιτικές της, πολιτικές που ασκεί εδώ και δυόμισι χρόνια, κύριε Χωρέμη, δεν παρουσιάζει καμία απολύτως μετάλλαξη ανάλογα με τα πρόσωπα. Τα πρόσωπα είμαστε εδώ για να υπηρετούμε πολιτικές. Οι πολιτικές μας είναι ξεκάθαρες, συνεπείς, σταθερές και εκτιμούμε ότι φέρνουν αποτελέσματα, τα οποία βεβαίως θα τα κρίνει ο ελληνικός λαός. Δεν αλλάζουμε, λοιπόν, πολιτικές. Πήραμε μια εντολή και εφαρμόζουμε πολύ συγκεκριμένες και ξεκάθαρες πολιτικές και στον τομέα αυτό, για να πετύχουμε ένα στόχο, που είναι η ανάπτυξη, η απασχόληση και η κοινωνική συνοχή στη χώρα.

Σε ό,τι αφορά τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, στις οποίες αναφέρθηκαν ο κ. Χωρέμη και ο κ. Δραγασάκης, θα ήθελα να πω κι εγώ ότι συμφωνούμε απολύτως ότι οι πρέπει να είναι το έσχατο μέσο. Χρησιμοποιήθηκαν πάρα πολλές φορές ως μηχανισμοί και ως μέτρα πολιτικής, που οδήγησαν σε αδιέξοδα σε κάποιους τομείς. Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί,

πάρα πολύ επιφυλακτικοί και είμαστε. Περιοριστικώς ασκήσαμε κάποιες ανάλογες πολιτικές τα τελευταία δυόμισι χρόνια. Πρέπει, όμως, να επισημάνω ότι όταν προσφάτως αναφέρθηκα στο θέμα και τόνισα την ανάγκη να ενισχύσουμε με πολύ συγκεκριμένα μέτρα πολιτικές, οι οποίες θα επιτρέψουν σε ομάδες ανθρώπων, οι οποίες δεν είναι πάρα πολύ ελκυστικές στην αγορά εργασίας, να εργαστούν, όπως σ' αυτούς που περνούν τα πενήντα πέντε και δεν έχουν φθάσει στην πλήρη σύνταξη ή δεν έχουν και δυνατότητες πρόωρης συνταξιοδότησης, τότε επισημαίνω ότι το κόμμα σας, κύριε Χωρέμη, ζήτησε την έκτακτη σύγκληση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, διότι, κατ' εσάς, η Κυβέρνηση βάλει κατά του θεσμού της πρόωρης συνταξιοδότησης. Είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, το οποίο θα συζητήσουμε διεξοδικά και θα σας ξεκαθαρίσουμε ακόμη περισσότερο τις θέσεις της Κυβέρνησης.

Επειδή αναφερθήκατε επίσης και στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, να ξεκαθαρίσω ότι, κατά την Κυβέρνησή μας, οι συλλογικές και οι κλαδικές συμβάσεις αποτελούν έναν από τους πολύ βασικούς πυλώνες του κοινωνικού μας κράτους. Όχι μόνο δεν καταργούμε τις συλλογικές συμβάσεις. Ξεκαθαρίζουμε τη θέση μας. Προωθούμε τις διαδικασίες και τους θεσμούς και πρωτοστατήσαμε και πήραμε σημαντικές πρωτοβουλίες –οφείλω να πω- όταν σ' έναν ειδικά τομέα, όπως είναι ο τομέας των τραπεζών, μετά από την ανάληψη της πρωτοβουλίας από την Ο.Τ.Ο.Ε., δεν εδέχτο η πλευρά των τραπεζών να προχωρήσει σε κλαδική συλλογική σύμβαση. Επιχειρήσαμε πάρα πολλές φορές να φέρουμε τις δύο πλευρές στο τραπέζι της συλλογικής διαπραγματεύσεως και αισιοδοξούμε ότι θα υπάρξουν αποτελέσματα.

Σε ό,τι αφορά τους παιδικούς σταθμούς είπε ο κ. Χωρέμη ότι έχουν κλείσει εκατοντάδες. Θα σας πω ότι στα δυόμισι περίπου χρόνια και με ορίζοντα το τέλος της τετραετίας υπερδιπλασιάζουμε τον αριθμό των παιδικών σταθμών της Εργατικής Εστίας.

Σε ό,τι αφορά δε τη σύνδεση εκπαίδευσης–κατάρτισης με την απασχόληση ενεργοποιήσαμε ένα νόμο, ο οποίος δεν εφηρμόζετο, που προβλέπει την ίδρυση και λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση και εδώ και δύο μήνες υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες αποφάσεις.

Σε ό,τι αφορά ένα πολύ σημαντικό θέμα, που έχει να κάνει με τον Ο.Γ.Α.: Αναφέρθηκε ο κ. Χωρέμη στο ότι δεν μπορούν οι αγρότες να εγγράφονται στις λίστες του Ο.Α.Ε.Δ.. Θα σας πω ότι στη βάση του ν. 1545/1985, τον οποίο η τότε πλειοψηφούσα παράταξη ψήφισε, εξαιρούνται πράγματι οι αγρότες και άλλα επαγγέλματα από την εγγραφή στους καταλόγους του Ο.Γ.Α.. Εμείς ήρθαμε και από εκείνο το σημείο, που ουσιαστικώς κανείς αγρότης δεν μπορούσε να εγγραφεί, προβλέψαμε ότι οι αγρότες, οι οποίοι έχουν ένα εισόδημα μέχρι 3.000 ευρώ, εάν δεν είναι ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α., να εγγράφονται και εγγράφονται στις καταστάσεις ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής. Σε ό,τι αφορά την παρέμβαση του κ. Τσιόγκα για την «επίθεση», σύμφωνα με τη γνώμη του κ. Τσιόγκα, εναντίον της λίστας των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, θα σας πω ότι στη βάση της ισχύουσας νομοθεσίας προβλέπεται η σύσταση μιας επιτροπής, η οποία θα καταθέσει προτάσεις στην Κυβέρνηση. Εμείς θέλουμε να θωρακίσουμε το σύστημα της παροχής και να προσαρμόσουμε το θεσμό των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων στα σημερινά δεδομένα.

Η Βουλή ψήφισε πριν από ένα μήνα μία τροπολογία. Συγκροτείται μία επιτροπή μέσα στις προσεχείς εβδομάδες, η οποία θα έχει ως εργασία να υποβάλει πρόταση προς την Κυβέρνηση για τον επανακαθορισμό και τον εξορθολογισμό της λίστας των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Υπάρχουν πολλά επαγγέλματα, τα οποία ίσως δεν περιλαμβάνονται στην επιτροπή αυτή, γιατί είναι καινούργια επαγγέλματα. Υπάρχουν άλλα επαγγέλματα, τα οποία ενδεχομένως να θεωρηθούν ως παρωχημένα ή να έχει πάψει ο λόγος, που υπήρχε για να ενταχθούν

στη λίστα αυτή. Είναι ζητήματα, τα οποία θα μας απασχολήσουν χωρίς να έχουμε καμία πρόθεση να κάνουμε καμία επίθεση σ' ένα θεσμό, ο οποίος είναι πάρα πολύ σημαντικός για την οικονομία μας και για την κοινωνία μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον πρώτο εγγεγραμμένο ομιλητή, έχει ζητήσει το λόγο η Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα.

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βεβαίως ο συσχετισμός δύναμης κάθε φορά μέσα στο Κοινοβούλιο καταγράφεται στις εκλογές. Τώρα δεν μπαίνω στο τι και πώς και γιατί. Άλλο πράγμα είναι αυτό. Ένας νόμος μπορεί να απορριφθεί με βάση το συσχετισμό δύναμης στη Βουλή, αλλά δεν μπορεί να απορριπτεί η ψήφισή του, επειδή τον φέρνει ένα λιγότερο ή περισσότερο μικρό κόμμα, επομένως υπάρχει θέμα με τον Κανονισμό της Βουλής. Δεν είναι οργανωτικοτεχνικό ζήτημα. Είναι ζήτημα πολιτικής επιλογής των δύο κομμάτων.

Ο κ. Τσιπουρίδης -διαβάζω τα Πρακτικά της επιτροπής- κατά κάποιο τρόπο -βεβαίως με ήπιο τρόπο- επέκρινε την πρόταση ότι, εν πάση περιπτώσει, αυτή η πρόταση γίνεται με βάση το πρόγραμμα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για το σοσιαλισμό. Κύριοι, το θέμα του σοσιαλισμού και του προγράμματός σας έχει κριθεί στις εκλογές.

Πρώτον, νομίζω ότι αυτό το επιχείρημα δεν είναι πολιτικό επιχείρημα. Στην πολιτική δεν κρίνουμε τις προτάσεις των άλλων μ' αυτόν τον τρόπο. Μ' αυτήν την έννοια δικαιώνονται τα πάντα σήμερα και παγκόσμια από την ηγεσία του Ισραήλ, που μακελεύει. Αυτός είναι ο παγκόσμιος συσχετισμός δύναμης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Δικαιώνεται στο παρελθόν η συγκεκριμένη φάση, που ο συσχετισμός δύναμης ήταν υπέρ των φασιστών κ.λπ.. Δεν είναι έτσι. Βεβαίως έχουμε κι εμείς επίγνωση, αλλά ξέρετε, το Κ.Κ.Ε. την πολιτική δεν την καθορίζει με βάση το συσχετισμό δύναμης, την καθορίζει με βάση την ιδεολογία του, το χαρακτήρα του και με μία σειρά από άλλα χαρακτηριστικά. Να σας πω και κάτι; Δεν θα την αλλάξουμε προκειμένου να κερδίσουμε πέντε και δέκα έδρες παραπάνω. Έχουμε κι εμείς τα κριτήριά μας, αλλά αυτό δεν είναι επιχείρημα και μάλιστα σ' ένα χώρο, που υποτίθεται ότι είναι ο κορυφαίος χώρος της δημοκρατίας, που επιτρέπει στον καθένα να διεκδικεί αλλαγή συσχετισμού δύναμης.

Δεύτερον -αυτό είναι το μεγάλο λάθος- καμία σχέση δεν έχει αυτή η πρότασή μας με το σοσιαλισμό. Είναι ακριβώς μία πρόταση προσαρμοσμένη -καθαρά πράγματα- μέσα στις συνθήκες όχι μόνο του κοινωνικοοικονομικού συστήματος, που ζούμε, αλλά παίρνουμε υπόψη το συσχετισμό δύναμης, τις τάσεις που διαγράφονται αύριο και βεβαίως την οξύτητα του προβλήματος. Βεβαίως γίνεται από τη σκοπιά της ιδεολογίας μας, δεν το κρίνουμε αυτό, αλλά είναι πλήρως προσαρμοσμένη. Είναι αμυντική πρόταση; Θέλετε να την πείτε και παθητική, αλλά παθητική με επιθετικό χαρακτήρα;

Μ' αυτήν την έννοια θέλω να τοποθετηθώ και να απαντήσω και στο Βουλευτή του Συνασπισμού γι' αυτό που είπε σήμερα, κυρίως και για το ανάλογο θέμα που έβαλε στη Βουλή. Ας ξεκαθαρίσουμε το εξής: Ναι, απομονώσαμε από την ενιαία, με πολλές συστατικές πλευρές, πολιτική μας ένα ζήτημα και είπαμε για προστασία των ανέργων και δεν την μπερδέψαμε με άλλες θεωρίες, που κι εμείς τις έχουμε -το «θεωρίες» δεν το λέω με ειρωνικό τρόπο- και από άλλες προτάσεις, που επίσης έχουμε.

Γιατί ακριβώς θέλουμε να συζητήσουμε, αποσπασματικά βεβαίως, ένα συγκεκριμένο οξύ πρόβλημα, παίρνοντας υπόψη ότι το πρόβλημα αυτό όχι μόνο δεν μπορεί να το λύσει η Κυβέρνηση -απευθυνόμαστε στην Κυβέρνηση μ' αυτό το πρόβλημα- αλλά θα οξυνθεί στην πορεία, παίρνοντας υπόψη, αν θέλετε, την κυρίαρχη αντίληψη και πολιτική, που υπάρχει μέσα στο Κοινοβούλιο, παίρνοντας υπόψη όλους εκείνους τους παράγοντες,

που ακριβώς και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και διεθνώς για μεγάλο διάστημα θα οξύνουν αυτό το πρόβλημα, όχι για πάντα, γιατί εμείς πιστεύουμε στην αλλαγή συσχετισμού δύναμης.

Επομένως ακριβώς επειδή μιλάμε για το σήμερα και δεν μπορούμε να μιλάμε για ένα αύριο, που δεν ξέρουμε χρονικά πότε μπορεί να έρθει, επειδή εμείς δεν ατενίζουμε το αύριο παθητικά, πρέπει να προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα προστασίας για τους ανέργους. Βεβαίως αν κάποιος άνθρωπος εν τω μεταξύ βρει δουλειά, θα χάσει το επίδομα. Όμως, πρέπει να λύσουμε ορισμένα ζητήματα. Η ανεργία δεν είναι ούτε γεωγραφική ούτε συγκυριακή πολύ περισσότερο.

Απορώ αν θέλετε και με τη λογική του Συνασπισμού, που αναγνωρίζει -εγώ το διάβασα στην επιτροπή- ότι είναι σύνθετο το πρόβλημα με το καπιταλιστικό σύστημα. Μα, αν έχεις μια τέτοια θέση, θα έχεις και μια άλλη πρακτική, όχι στις συγκεκριμένες προτάσεις -γιατί εκεί, στις επιμέρους προτάσεις, μπορεί να διαφωνούμε και να υπάρχει ένα α' ή β' αίτημα- αλλά στην κατεύθυνση αντιμετώπισης του ζητήματος.

Τώρα, για το Π.Α.ΣΟ.Κ., δεν θα το σχολιάσω. Και στην επιτροπή και εδώ ένα θέμα είναι αυτό που λέει ότι υπάρχει αγορά, λες και η αγορά βγήκε από τον ουρανό. Λένε να υπάρξει μια πολιτική κοινωνική, που να βάζει την αγορά στα όριά της. Καλά αυτό δεν το έκανε το Π.Α.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα χρόνια, που ήταν στην εξουσία. Όχι μόνο δεν έβαλε την αγορά στη θέση της, την υπηρέτησε πολύ πιστά.

Υπάρχει, λοιπόν, το οξύτατο πρόβλημα της ανεργίας. Δεν αφορά μόνο κάποιους κλάδους. Μπορεί στην Ελλάδα να αφορά οξυμένα κάποιους κλάδους. Στη Γερμανία αφορά άλλους κλάδους. Και ακριβώς πρέπει να το δούμε στη διεθνή του διάσταση και στη διεθνή του ενότητα -να το πω έτσι- όχι όποτε μας συμφέρει είμαστε -ας πούμε- διεθνιστές και με τη διεθνοποίηση και όποτε μας συμφέρει, για να βγάλουμε λάδι την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεθνή πολιτική, να φορτώνουμε το ζήτημα ότι είναι θέμα πολιτικής διαχείρισης.

Στη Γερμανία παραδείγματος χάρι οι θέσεις εργασίας μειώνονται στην αυτοκινητοβιομηχανία. Τι είναι, ξεπερασμένη; Δεν θέλω να μπω σε βαθύτερη ανάλυση, γιατί εδώ υπάρχουν δυο αντιλήψεις, καθαρά πράγματα. Ή είσαι με τον καπιταλισμό ή είσαι με το σοσιαλισμό. Από εκεί και πέρα βέβαια, άλλος τον καπιταλισμό μπορεί να τον βλέπει έτσι ή αλλιώς, άλλος το σοσιαλισμό έτσι ή αλλιώς, αλλά υπάρχουν δυο γραμμές, καθαρά πράγματα. Όμως, δεν θα το λύσουμε με τη συζήτηση εδώ.

Βεβαίως γεωγραφικά εμφανίζεται το πρόβλημα. Μα, δεν είναι γεωγραφικό και απ' αυτήν την άποψη καμία πολιτική με γεωγραφική διάσταση δεν πρόκειται να λύσει το θέμα, όπως επίσης βεβαίως κάποιοι κλάδοι θα αυξάνουν την απασχόληση. Είναι θέμα προτύπου παραγωγικού και μοντέλου;

Να σας πω τι συμβαίνει και από την άλλη πλευρά. Από τη μια, εν πάση περιπτώσει, δέχεται ότι η Ελλάδα πρέπει να εντάσσεται μέσα στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και μάλιστα όποιος είναι αντίθετος και όποιος μιλά για σύγκρουση και ρήξη και ανατροπή αυτής της κατάστασης θεωρείται ότι είναι δογματικός και ξεπερασμένος- και από την άλλη πλευρά μιλάς για ένα παραγωγικό μοντέλο, που είπε ο κ. Δραγασάκης, διαφορετικό στην Ελλάδα.

Δεν είναι παθητικό αυτό που λέμε, αλλά δεν μπορεί να κάνεις σωστές επισημάνσεις, γιατί είναι σωστό το ζήτημα που έβαλε. Πού δημιουργούνται θέσεις απασχόλησης; Βεβαίως θα έχουμε και αύξηση των θέσεων απασχόλησης. Αλίμονο! Συνολικά, όμως, θα έχουμε μείωση της ζωντανής -ας το πούμε έτσι- εργασίας, διότι σήμερα με τις νέες τεχνολογίες αυτή είναι τάση. Και βέβαια δεν νομίζω ότι ούτε το Κ.Κ.Ε. ούτε κανένα άλλο κόμμα θα είναι αντίθετο στην ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών και στη χρήση τους στην παραγωγή, στην κατανάλωση και παντού.

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν, το εξής: Ναι, εμείς προτείνουμε ένα σύστημα προστασίας των ανέργων, ακριβώς γιατί είμαστε εναντίον της ανεργίας και ακριβώς επειδή παλεύουμε για δημιουργία προϋποθέσεων για πλήρη, σταθερή, κανονική απασχόληση.

Θα ήθελα, όμως, να βάλω και μια άλλη παράμετρο. Όλα τα κόμματα στην επιτροπή, κυρίως η Νέα Δημοκρατία και το Π.Α.ΣΟ.Κ. -το Π.Α.ΣΟ.Κ. εδώ το ξανάφερε, δεν ξέρω τι θα πει ο

κ. Τσιτουρίδης στη δευτερολογία του- είπαν ότι πονάει κάπου η πρόταση, γιατί δεν έχει κοστολόγηση.

Εμείς κοστολογούμε τις συνέπειες της ανεργίας, όχι μόνο στους ανέργους και στις οικογένειες, αλλά συνολικά στα λαϊκά στρώματα, διότι η ανεργία ρίχνει τον κατώτατο μισθό και έχει διάφορες άλλες πολύπλευρες κοινωνικές, πολιτιστικές και ηθικές συνέπειες.

Εμείς προτείνουμε ένα σύστημα προστασίας των ανέργων με υψηλό κόστος. Ποιος θα το πληρώσει; Το κράτος και η εργοδοσία, αυτοί που το δημιουργούν. Αδιαφορούμε. Και δεν εννοώ ότι αδιαφορούμε για το ποιος θα το πληρώσει, αλλά αδιαφορούμε για το κόστος, που θα έχουν αυτοί. Εδώ είναι μια μεγάλη και ουσιαστική διαφορά μας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θα μου πείτε το εξής: Ακόμα και αυτοί που κατατάσσουν τον εαυτό τους στο κεντροαριστερό μπλοκ των προοδευτικών δυνάμεων λένε «μα, αδιαφορείτε ότι το υψηλό κόστος θα μετακυλιστεί στις πλάτες των εργαζομένων». Όχι, ξέρουμε ότι και ένα σεντ να κερδίσει ο εργαζόμενος, είτε με τη μορφή μισθού είτε με τη μορφή σύνταξης, θα κοιτάξει το σύστημα γενικά, αλλά και η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, να το μετακυλίσει. Μα μ' αυτήν τη λογική πρέπει να πάψουμε να διεκδικούμε. Βεβαίως ξέρουμε ότι αυτό θα γίνει, αλλά τι να κάνουμε; Να πάψουμε να διεκδικούμε;

Ακριβώς, λοιπόν, αυτό είναι μέρος μιας γενικότερης πάλης, μιας γενικότερης σύγκρουσης και ρήξης, η οποία βεβαίως δεν θα γίνει σ' ένα βράδυ. Διαφορετικά, όμως, πρέπει να πάψουμε να διεκδικούμε.

Κοιτάξτε τις αυξήσεις. Τι γίνεται μ' όσους ζητούν αναδιανομή; Ποιος τους πληρώνει την αναδιανομή; Πάλι μετακυλίετε στον εργαζόμενο.

Να, λοιπόν, ένα μεγάλο πρόβλημα. Εγώ δεν θα σταθώ στις συνέπειες της ανεργίας, αλλά θα σταθώ στο εξής ζήτημα: Ναι, σήμερα και η Ευρωπαϊκή Ένωση και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλουν να αντιμετωπίσουν το ζήτημα. Θέλουν, όμως, να το διαχειριστούν μ' έναν τρόπο, που και δεν θα το λύσουν, αλλά θα προσπαθήσουν όχι μόνο να μην έχουν πολιτικό κόστος –και το έκαναν και το κάνουν- αλλά να χρησιμοποιήσουν την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ανεργίας μ' έναν τέτοιο τρόπο, που η συνολική αντιλαϊκή πολιτική υπέρ του κεφαλαίου θα προχωρεί πάρα πολύ καλά και με τη διαχείριση αυτού του προβλήματος. Και μπορεί από τη μια μεριά να σου δώσουν και από την άλλη να κερδίσουν πολιτικά σε δεκαπλάσιο βαθμό και κατά συνέπεια να κερδίσει και το κεφάλαιο.

Και μ' αυτήν την έννοια, είναι διαφορετικό πράγμα. Ακούστε να δείτε. Σήμερα, βγαίνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για παράδειγμα και λέει «παιδεία, 176 ευρώ επίδομα στους εκπαιδευτικούς, 1.400 ευρώ κατώτατος μισθός στο δάσκαλο». Από πού θα το προτείνει τελικά, συζητιέται.

Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να δοθούν 1.400 ευρώ στο δάσκαλο. Εμείς, αν θυμάμαι καλά, έχουμε προτείνει –ελπίζω να μην κάνω λάθος- 1.600 ευρώ στο δάσκαλο, αλλά οι διαφορές μας με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι ποσοτικές. Την ίδια ώρα, στήριξε τη σύμβαση, 0,77 ευρώ για όλους τους υπόλοιπους εργατοϋπαλλήλους. Επιλεκτική πολιτική σε κλάδο, με συγκεκριμένους σκοπούς και στόχους, συγκυριακούς, αντιδεξιό μέτωπο, τοπικές εκλογές.

Και δεν μου λέτε, γιατί το αίτημα των 176 ευρώ είναι ριζοσπαστικό αίτημα και δεν αναπαράγει την επιδοματολογία και αναπαράγει την επιδοματολογία το να πεις ότι ο άνεργος, ο οποίος κάνει τη δουλειά –δεν έχουμε εθελοντική ανεργία- πρέπει να πάρει ένα επίδομα στο 80% του κατώτατου μισθού του εργατοϋπαλλήλου, πάνω στο οποίο εμείς βέβαια έχουμε αυξημένη απαίτηση; Αυτό είναι επιδοματολογία; Υπάρχει επιδοματολογία και επιδοματολογία!

Τα επιχειρήματα, λοιπόν, που έρχονται απέναντι στην πρόταση του κόμματος, με συγχωρείτε, αλλά είναι σαθρά, όχι γιατί ενδεχομένως να μπορούσαμε να διατυπώσουμε ένα καλύτερο αίτημα –εγώ λέω να μπορούσαμε να έχουμε και ένα πρόσθετο αίτημα και μια καλύτερη διατύπωση κάπου, δεν είναι ευαγγέλιο η πρότασή μας- αλλά η κριτική που γίνεται, γίνεται από άλλη

σκοπιά και όχι από τη σκοπιά της βελτίωσης μιας πρότασης, που εγώ σας λέω ότι μπορεί να επιδέχεται βελτίωση και εμείς οι ίδιοι αύριο να βρούμε και μια άλλη πρόταση καλύτερη σ' ένα θέμα.

Για να δούμε επίσης και το θέμα της πρόωρης συνταξιοδότησης. Βεβαίως, η πρόωρη συνταξιοδότηση είναι πολιτική του συστήματος. Και αν θέλετε, βεβαίως, μέσα στον καπιταλισμό είμαστε και θα χρησιμοποιήσουμε και εμείς ορισμένα αγαθά. Δηλαδή, δεν καταλαβαίνω, όταν χρησιμοποιούμε με δημιουργική προσαρμογή ορισμένα επιχειρήματα ή ακόμα και ορισμένα όπλα –δεν βρίσκω τώρα άλλη λέξη να χρησιμοποιήσω- που μας δίνει το σύστημα, γιατί να μην τα χρησιμοποιήσω, αν αυτά οδηγούν προς όφελος των εργαζομένων;

Για να δούμε, όμως. Εμείς ξεκινάμε κατ' αρχάς από την άποψη ότι πρέπει να πέσει το όριο συνταξιοδότησης και αν θέλετε, αυτό είναι και ένα από τα πολλά μέτρα για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Λέμε, λοιπόν, για σύνταξη στα εξήντα και στα πενήντα πέντε. Όταν μια σαρανταπεντάρα-πεντηντάρα, σε κλάδους μάλιστα που έχουν συγκεκριμένα φθίνουσα πορεία, χάνει τη δουλειά της –έχει, αν θέλετε και ένα συγκεκριμένο μορφωτικό επίπεδο- και είναι δεδομένο ότι δεν μπορεί να βρει άλλη δουλειά –βεβαίως δουλειά με όρους δουλεμπορίου μπορεί να βρει, απασχόληση στο πόδι μπορεί να βρει, αλλά δεν είναι έτσι τα πράγματα- και εμείς δεν δίνουμε την πρόωρη συνταξιοδότηση, γιατί αυτό είναι μέτρο, που ωφελεί το σύστημα και την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Ξεκινάμε με μια τέτοια λογική. Δεν ξεκινάω από τη λογική να φτάσει το όριο συνταξιοδότησης στα εβδομήντα ένα. Βέβαια, αν η προοπτική είναι να πάει το όριο συνταξιοδότησης στα εβδομήντα ένα, όταν ζητάς πρόωρη σύνταξη στα πενήντα για την κλωστοϋφαντουργία της Νάουσας, βέβαια μπορείς να πεις ότι έχει είκοσι χρόνια μπροστά της.

Βέβαια, όταν βγαίνει ο κ. Παπανδρέου και λέει ότι μέχρι το εβδομήντα πέντε είναι παραγωγικός ο άνθρωπος, εγώ θα πω ότι και μέχρι τα ογδόντα μπορεί να είναι παραγωγικός, αν δεν πάθει άνοια και αλτσχάιμερ ή δεν έχει άλλα προβλήματα. Άλλο, όμως, παραγωγικός και άλλο να δουλεύω για να επιβιώσω μέχρι τα εβδομήντα πέντε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

Επομένως, εμείς ό,τι λέγατε το μετράμε. Ακόμα και όταν είναι μια σωστή έκφραση, μετράμε το πώς χρησιμοποιείται και ποιο είναι το περιεχόμενό του. Γιατί από συνθήματα μπορεί να συμφωνούμε όλοι σε πάρα πολλά.

Η πρότασή μας, λοιπόν, είναι ότι ζητάμε την προστασία των ανέργων ταυτόχρονα και μέσα στις συνθήκες του συστήματος. Υπάρχουν κενά στα σχολεία, υπάρχουν κενά στα νοσοκομεία. Υπάρχουν μακροχρόνια κενά. Και αφήστε τώρα αυτά που λέγονται για το πότε θα γίνει ο διαγωνισμός του Α.Σ.Ε.Π. για να καθορίσουμε εκείνο και το άλλο και δεν ξέρω τι άλλες διαδικασίες. Υπάρχουν πραγματικά κενά, που δεν συνειδητοποιούνται.

Καλλιτεχνική παιδεία. Άκουσα κάπου ότι θα διοριστούν κάποι-οι μουσικοί κ.λπ.. Φυσική αγωγή. Υπάρχουν θέσεις όπου δεν διαπιστώνεται ότι υπάρχει ανάγκη να υπάρχουν δουλειές. Εμείς βεβαίως αυτά τα προτείνουμε. Δεν καθόμαστε παθητικά στο σοσιαλισμό. Βέβαια, μέσα σε συνθήκες με όρους πάλης, αλλά με καθαρή αμφισβήτηση όχι της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά με καθαρή αμφισβήτηση της κυρίαρχης πολιτικής. Ανεξάρτητα από το τι ακολουθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή η Νέα Δημοκρατία, ο Κλίντον ή ο Μπους υπάρχουν δυνατότητες απόσπασης κατακτήσεων.

Και για να τελειώσω εδώ, απευθύνομαι και στην Κυβέρνηση και στα άλλα κόμματα. Λένε ότι οι επενδύσεις δημιουργούν θέσεις εργασίας. Βέβαια. Πώς μπορείτε να επιβάλετε στα μονοπώλια, στις πολυεθνικές, στους καπιταλιστές –πείτε το όπως θέλετε- να προσλάβουν τόσους και όχι τόσους; Οι άνθρωποι επενδύουν και θα χρησιμοποιήσουν το εργατικό δυναμικό που τους χρειάζεται για την κερδοφορία της επιχείρησής τους. Πώς μπορείτε να απαγορεύσετε σε κάποιον να κλείσει την επιχείρησή του; Σου λέει «εγώ δεν έχω κέρδη». Επομένως, ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία λένε «αύξηση των επενδύσεων, αύξηση της απασχόλησης». Όχι. Και αύξηση των επενδύσεων μπορεί να έχουμε και μείωση της απασχόλησης να έχουμε.

Δεύτερον, υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ τους. Δεν θα επιβιώσουν όλοι, κάποιοι θα κλείσουν. Εξαγορές, συγχωνεύσεις μειώνουν τις θέσεις εργασίας. Επίσης, οι νέες τεχνολογίες. Επομένως δεν λύνεται το πρόβλημα. Πλήρη σταθερή απασχόληση με βάση τις σύγχρονες ανάγκες δεν πρόκειται να υπάρξει. Άρα θα υπάρξει σύστημα προστασίας των ανέργων.

Και έρχεται η άλλη πρόταση. Έγινε εδώ και από την πλευρά του εκπροσώπου του Συνασπισμού. Για τις δημόσιες επενδύσεις συμφωνούμε και εμείς. Λέμε για δημόσια έργα, αλλά σήμερα τα δημόσια έργα δεν γίνονται από το κράτος. Γίνονται από τους ιδιώτες, με εργολαβίες, με όρους δουλεμπορίου. Και πού θα γίνουν δημόσια έργα; Ευροvision, καζίνο; Βγήκε ο εκπρόσωπος του καζίνο Λουτρακίου προχθές και λέει «έχουμε δημιουργήσει χίλιες θέσεις εργασίας». Τι λέτε; Τιμή μας και καμάρι μας για τις χίλιες θέσεις. Δεν υπάρχει λέει ανεργία στο Λουτράκι με το καζίνο του Λουτρακίου. Μιλάμε για δημόσιες επενδύσεις για έργα υποδομής κ.λπ.. Άλλα θα κρατήσουν πέντε χρόνια και άλλα δέκα. Μετά;

Βεβαίως, τα έργα υποδομής πρέπει να ανανεώνονται. Υπάρχει, λοιπόν, στις σημερινές συνθήκες ένα τέτοιο ζήτημα. Άρα, σημαίνει εδώ σύγκρουση με τη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με όλη τη λογική ότι το κράτος δεν είναι εργοδότης, δεν είναι κατασκευαστής, δεν είναι επιχειρηματίας. Σύγκρουση με τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες. Δεν μπορεί να λένε να γίνουν δημόσιες επενδύσεις. Μα, δεν υπάρχει χώρος. Πού θα γίνουν; Εκεί που δεν πάει το κεφάλαιο.

Δεύτερον, λέει ο χώρος της κοινωνικής οικονομίας. Ποια είναι η κοινωνική οικονομία; Η παιδεία, η υγεία, ο πολιτισμός, η προστασία της τρίτης ηλικίας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες έγιναν κοινωνική οικονομία; Αυτοί οι χώροι, βεβαίως, έχουν ανάγκη θέσεων εργασίας, αλλά δεν παράγουν κέρδη ή αυτοί οι τομείς καταλαμβάνονται σήμερα από τις μεγάλες εταιρείες. Πώς μπορείς να δημιουργήσεις θέσεις εργασίας; Τι μπορείς να δημιουργήσεις; Υποκατάστατα κοινωνικών υπηρεσιών με τις αλληλοβοήθειες κ.λπ., δηλαδή προσωρινή εργασία με ανειδίκευτο προσωπικό.

Για να ολοκληρώσω, όσο αναπτύσσετε και κάνετε επενδύσεις κ.λπ., τόσο ένα μέρος της αναντικατάστατης και της βασικής παραγωγικής δύναμης, της ανθρωπίνης, θα καταστρέφεται. Και θα καταστρέφεται και μέσω της ανεργίας και μέσω της απασχόλησης. Θα έχουμε ετεροαπασχόληση κ.λπ.. Επομένως, εμείς επιμένουμε στο αμυντικό σύστημα προστασίας των ανέργων, που το πληρώνουν κράτος και εργοδοσίες, ούτως ώστε η ανεργία να γίνεται όλο και λιγότερο παράγοντας γενικότερης πίεσης για τη μείωση των απαιτήσεων των εργαζομένων.

Με την ευκαιρία, για ψαχθείτε Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Όργιο γίνεται τώρα σύνδεσης του θέματος της ανεργίας με τις τοπικές εκλογές. Δεν υπάρχει δήμαρχος, νυν ή υποψήφιος του ΠΑ.ΣΟ.Κ ή της Νέας Δημοκρατίας, των κομμάτων εξουσίας δηλαδή, που δεν υπόσχεται μία θέση σε χίλιους. Αυτό μήπως δεν το έχετε δει; Μήπως δεν το παίρνετε χαμπάρι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Παπαρήγα.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα κάνετε τώρα την κανονική σας ομιλία;

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα μιλήσω αμέσως μόλις ολοκληρωθεί η λίστα των ομιλητών των συναδέλφων Βουλευτών, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα, όμως, για ένα-δύο λεπτά το πολύ το λόγο, για να προβώ σε μία επισήμανση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με όλο τον αυτονόητο σεβασμό και στην άποψη και στους αγώνες της κ. Παπαρήγα και του κόμματος που εκπροσωπεί, θα ήθελα να κάνω την εξής επισήμανση: Εμείς είμαστε μία Κυβέρνηση, η οποία στηρίζεται από μία παράταξη που πιστεύει στον πολιτικό φιλελευθερισμό, στην ελεύθε-

ρη, αλλά με ξεκάθαρους κανόνες λειτουργία της αγοράς. Και είμαστε και μία παράταξη που πιστεύουμε ότι μία πολιτεία, ένα κράτος, σ' έναν ανοιχτό κόσμο θα πρέπει να διασφαλίζει συγχρόνως την επίτευξη ενός διπλού στόχου: Πρώτον, πώς θα πετύχουμε την ανταγωνιστικότητα της κοινωνίας και της οικονομίας μας σε αυτόν τον ανοιχτό κόσμο και δεύτερον, πώς θα διατηρήσουμε, θα διατηρούμε και θα ενισχύουμε το αξιακό και κοινωνικό πρότυπο της κοινωνίας και της πολιτείας μας.

Είμαστε, λοιπόν, Κυβέρνηση μίας παράταξης, που πιστεύει στη διατήρηση και στην ενίσχυση του ρόλου της πολιτείας για τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, γι' αυτές που πραγματικά έχουν την ανάγκη της πολιτείας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, καταθέσαμε πολιτικές για να πετύχουμε ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή και δεν προχώρησα σε καμία πολιτική απαξίωση της οποιαδήποτε πρότασης. Κατά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή εκείνο το οποίο είπα απλά, είναι πως η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας είναι ξεκάθαρη, εδράζεται πάνω σε μία άλλη οργάνωση της πολιτείας και ειπα απλώς ότι αυτά τα μεγάλα κορυφαία ζητήματα, το πώς δηλαδή προχωρά η κοινωνία, σε τι οργάνωση, σε τι βάση, είναι ζητήματα, τα οποία κρίνει ο ελληνικός λαός στο πλαίσιο του δημοκρατικού μας συστήματος κάθε τρία με τέσσερα χρόνια.

Βεβαίως, στο πλαίσιο της λειτουργίας του κοινοβουλευτικού μας συστήματος η κάθε πρόταση και συζήτηση, ανεξάρτητα από το σε ποια ιδεολογία ή πολιτικές εδράζεται αυτή η πρόταση, εκτιμούμε ότι συμβάλλει, για να έχουμε μία πορεία σύνθεσης και συνεννόησης για θέματα τα οποία είναι εξαιρετικά κρίσιμα, όπως αυτά της ανεργίας και της απασχόλησης, για τα οποία θέματα η Κυβέρνηση δεν διακρίνεται από κανένα δογματισμό. Δεν έχει κανένα δογματισμό, δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις γι' αυτά τα ζητήματα. Προσπαθούμε μέσα σ' αυτήν τη σύνθετη και ανοιχτή Ευρώπη και σ' αυτόν τον ανοιχτό κόσμο να μπορούσαμε να πετύχουμε στόχους, οι οποίοι είναι εξαιρετικά σύνθετοι.

Μακάρι να υπήρχε μία μαγική συνταγή από κάποιο κόμμα, από κάποια ιδεολογία, αλλά προφανώς τα πράγματα δεν είναι έτσι, είναι πολύ πιο σύνθετα.

Αυτά, για να ξεκαθαρίσω το σχόλιο της κ. Παπαρήγα, ότι εσχολήσα την πολιτική πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας. Είναι μία άλλη πρόταση και βεβαίως θα ξαναπώ ότι εκτιμούμε πως κάθε πρόταση συμβάλλει στην ανάγκη σύνθεσης για τα ευαίσθητα αυτά θέματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην παρατήρηση του κ. Δραγασάκη, σχετικά με τις προτάσεις νόμου Βουλευτών, αλλά και πολιτών. Στο σημείο αυτό είναι χρήσιμο να υπενθυμίσουμε και την πρόβλεψη της Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης για προτάσεις νόμου από ένα εκατομμύριο πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ζήτημα αυτό, κατά τη δική μου άποψη, έχει μια γενικότερη διάσταση. Δεν είναι θέμα του Κανονισμού της Βουλής, αλλά ζήτημα που αφορά την ενίσχυση του ρόλου της νομοθετικής εξουσίας. Και θα ήταν σκόπιμο, στο πλαίσιο της επικείμενης Αναθεώρησης του Συντάγματος, να το εξετάσουμε και αυτό το θέμα στη βάση, επαναλαμβάνω, της ενίσχυσης του ρόλου της νομοθετικής εξουσίας.

Σε ό,τι αφορά τώρα την υπό συζήτηση πρόταση νόμου. Το πλέον σοβαρό ζήτημα το οποίο απασχολεί τις σύγχρονες κοινωνίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθώς και τα ευνομούμενα και με κοινωνική ευαισθησία κράτη, είναι η ευθύνη τους έναντι των πολιτών εκείνων που αδυνατούν να εξεύρουν μια θέση εργασίας, δηλαδή είτε επιχειρήσουν για πρώτη φορά να εισέλθουν στον κόσμο της απασχόλησης είτε στηρήθηκαν απροσδόκητα και σε ώριμη ηλικία την εργασία τους.

Είναι γνώριμη σε όλους μας η αγωνία των νέων -που συχνά ολοκληρώνουν με θυσιές ένα μακρύ κύκλο σπουδών και αντί για

επαγγελματική αποκατάσταση, βιώνουν την απογοήτευση του εργασιακού αποκλεισμού- αλλά και η απόγνωση του οικογενειαρχή που αιφνιδίως μένει χωρίς δουλειά, διότι οι κανόνες της διεθνούς οικονομίας υπαγόρευαν τη μετανάστευση της επιχείρησης όπου εργαζόταν.

Λύση στο πρόβλημα της ανεργίας αποδείχθηκε ότι δεν μπορεί να δοθεί ούτε με επιλεκτικές επιχορηγήσεις προς «ημέτερους» επιχειρηματίες για τη δημιουργία θνησιγενών και με ημερομηνία λήξεως θέσεων εργασίας ούτε με τη στρατολόγηση «ομήρων» συμβασιούχων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Επίσης, λύση δεν μπορεί να είναι η απομόνωση, η περιθωριοποίηση, η αποκοπή από τη σύγχρονη παγκόσμια κοινωνία, η οπισθοχώρηση σ' ένα κράτος - εργοδότη και μια κεντρικά κατευθυνόμενη κρατική οικονομία.

Οι επιλογές αυτές δοκιμάστηκαν κατά το παρελθόν και απέτυχαν. Οι λύσεις στο οξύ πρόβλημα της ανεργίας πρέπει να αναζητηθούν σε πολιτικές εξωστρέφειας, διαλόγου με το διεθνές οικονομικό περιβάλλον προαγωγής της γνώσης και ενθάρρυνσης της δημιουργικότητας του ατόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αμέσως μετά τις εκλογές του 2004, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας, επεχείρησε να διαμορφώσει μια συνολική πρόταση. Μία στοχευμένη πολιτική παιδείας και απασχόλησης. Στόχος μας ήταν και παραμένει η διάχυση της ανάπτυξης σε ολόκληρη την κοινωνία, η παροχή σύγχρονης εκπαίδευσης, η διαμόρφωση ίσων ευκαιριών απασχόλησης για όλους. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, θέσαμε σε εφαρμογή ένα πλήρες πρόγραμμα σημαντικών μεταρρυθμίσεων στην οικονομία, τη Δημόσια Διοίκηση, την παιδεία.

Οι νέοι νόμοι για την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων, για τη φορολογία εισοδήματος, τον εκσυγχρονισμό των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών, τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα, αποδίδουν ήδη τους πρώτους καρπούς, που είναι οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, παρά τη δυσμενή οικονομική συγκυρία, η μείωση του χρέους και του ελλείμματος, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και του δείκτη επιχειρηματικής εμπιστοσύνης, η αύξηση των εξαγωγών, μικρή, αλλά και η ενθαρρυντική κάμψη της ανεργίας.

Παράλληλα, προωθούμε την πρότασή μας για μια σύγχρονη παιδεία προσανατολισμένη στο μέλλον. Βασικός άξονας της πρότασής μας είναι η ενίσχυση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας της δημόσιας εκπαίδευσης, που θα δίδει ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και θα ανοίγει προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης.

Οι βασικές αυτές επιλογές συνοψίζονται στο τρίπτυχο ανάπτυξη, παιδεία, απασχόληση. Αποσκοπούν στη διαμόρφωση ενός οικονομικού περιβάλλοντος κατάλληλου και ευνοϊκού, για να δημιουργήσει και να εξασφαλίσει βιώσιμη ανάπτυξη και νέες διατηρήσιμες θέσεις εργασίας.

Τις επιλογές μας αυτές συμπληρώνουν οι συνεχείς παρεμβάσεις μας για την άμεση αντιμετώπιση της ανεργίας, με έμφαση στις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης.

Μετατρέψαμε το επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης. Ολοκληρώνουμε μέσω των Κέντρων Προώθησης Απασχόλησης την εξατομικευμένη παρέμβαση και την ποιοτική ανάλυση των στοιχείων της ανεργίας σε κάθε περιοχή. Προκηρύσσουμε συνεχώς, μέσω του Ο.Α.Ε.Δ., προγράμματα αρχικής και συνεχιζόμενης απασχόλησης, απόκτησης εργασιακής εμπειρίας, επιχορήγησης επιχειρήσεων για την απασχόληση των ανέργων, αλλά και επιχορήγηση νέων ελεύθερων επαγγελματιών. Μεριμνούμε για ειδικές και ευαίσθητες κατηγορίες εργαζομένων, ενώ παρεμβαίνουμε αποτελεσματικά, με συγκεκριμένες πολιτικές, σε περιοχές που βρίσκονται σε φάση οικονομικής και κοινωνικής μετάβασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόθεση των συναδέλφων Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος που υπέβαλαν τη συζητούμενη πρόταση νόμου, είναι αναμφίβολα η προστασία των ανέργων. Στο στόχο αυτό δεν μπορούμε παρά να συγκλίνουμε όλοι, διαφωνούμε, όμως, με τις πολιτικές και τα μέσα για την επίτευξή του.

Με τις διατάξεις της συζητούμενης πρότασης νόμου, παρέ-

χονται κίνητρα αποφυγής της εργασίας, διότι ως τέτοια πρέπει να εκληφθούν οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την πλήρη συνταξιοδότηση των ανέργων που έχουν συμπληρώσει το πενήκτοστό έτος της ηλικίας τους, τη χωρίς χρονικό περιορισμό είσπραξη του επιδόματος ανεργίας, την αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου ανεργίας και την παροχή πλήρους ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους ανέργους και τα μέλη των οικογενειών τους, που δεν αποδέχονται πλήρη και σταθερή εργασία με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους μ' αυτούς που απασχολήθηκαν κατά την τελευταία απασχόλησή τους.

Οι δικές μας πολιτικές επιλογές είναι διαφορετικές. Προτάσσουμε το δικαίωμα στην εργασία και όχι στη πρόωγη συνταξιοδότηση και την επ' αόριστον χορήγηση του επιδόματος ανεργίας. Γι' αυτό και δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τη συζητούμενη πρόταση νόμου. Όμως, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική και θετική τη διάταξη του άρθρου 1 της πρότασης, με την οποία προτείνεται η άρση της διάκρισης υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών, όσον αφορά το ύψος της αποζημίωσης σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους από τον εργοδότη.

Κύριε Υπουργέ, σας ζητώ να αναλάβετε σύντομα μία ολοκληρωμένη νομοθετική πρωτοβουλία κατάργησης όλων των αναχρονιστικών διακρίσεων μεταξύ υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών που υφίστανται στην εργατική νομοθεσία. Οι διακρίσεις αυτές είναι σήμερα αδικαιολόγητες, και κατά την άποψή μου, είναι και αντισυνταγματικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον αγώνα για την καταπολέμηση της ανεργίας επιλέξαμε την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την ενδυνάμωση της οικονομίας, την προαγωγή μιας ποιοτικής παιδείας ίσων ευκαιριών, τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης. Είμαστε πεπεισμένοι ότι έτσι θα καταφέρουμε να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες της κοινωνίας και ιδιαίτερα στις προσδοκίες των νέων ατόμων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Η κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαζί με τις ευχές μου προς την Αρχηγό του Κ.Κ.Ε. κ. Παπαρήγα, θα ήθελα να πω ότι είναι πάρα πολύ χρήσιμη κάθε ευκαιρία που παρέχεται -και στη συγκεκριμένη περίπτωση παρέχεται μία ευκαιρία στη Βουλή των Ελλήνων να συζητήσει και πάλι για την ανεργία- για την εξέταση πτυχών του προβλήματος της ανεργίας. Και αυτή η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, πραγματικά εξετάζει ορισμένες καίριες πτυχές της ανεργίας.

Θα μου επιτρέψετε ωστόσο να επισημάνω ότι η κοινωνική ευαισθησία δεν είναι μονοπώλιο κανενός. Υπάρχουν πολιτικές απόψεις που διαφέρουν, υπάρχουν μέτρα πάνω στα οποία συζητάμε σήμερα, που μπορούμε να προσθέσουμε ή να αφαιρέσουμε, να διαφωνήσουμε ή να συμφωνήσουμε, αλλά δεν νομίζω ότι η κοινωνική ευαισθησία είναι μονοπώλιο κανενός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ρωτήσει κανείς το μέσο πολίτη ποιος παράγει τις θέσεις εργασίας και τι πρέπει να γίνει, η πρώτη απάντηση που έρχεται στο νου, είναι η οικονομία, το αυτονόητο. Τι έχουμε σήμερα; Έχουμε έναν υπερβολικό δανεισμό, που δημιουργεί κατανάλωση και έχουμε και οικοδομική δραστηριότητα.

Έχουμε λοιπόν μια ανάπτυξη, η οποία δεν παράγει θέσεις εργασίας ή εκείνες που παράγει, δεν είναι ποιοτικές. Τι άλλο έχουμε; Έχουμε μια επένδυση αυτής της Κυβέρνησης στη φθηνή εργασία. Πώς την έχουμε αυτή; Με την κατάργηση της ακριβής υπερωρίας. Με την εξοικονόμηση ανθρωποωρών αποκλειστικά και μόνο εις όφελος του εργοδότη. Χάρηκα, όταν άκουσα τον Υπουργό Απασχόλησης πριν από μερικούς μήνες να εξαγγέλλει -και νομίζω ότι το είπατε και σήμερα, κύριε Υπουργέ- ευελιξία με ασφάλεια. Όμως, την ασφάλεια δεν την είδαμε ποτέ. Και βεβαίως η φθηνή εργασία σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, που συνορεύει με χώρες όπου η εργασία είναι ασύγκριτα φθηνότερη από τη δική μας -και όχι μόνο γι' αυτόν το λόγο- δεν μπορεί να είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα της ελλη-

νικής οικονομίας.

Και βεβαίως, δεν μπορεί η αναπτυξιακή και επενδυτική διαδικασία να παράγει θέσεις εργασίας, αν δεν γίνονται δύο πράγματα. Το ένα είναι συνδέεται έστω θεσμικά –και όχι μόνο– με παντός είδους κίνητρα, με τις νέες θέσεις εργασίας ή με τη χρηματοδότηση εκείνων των επιχειρήσεων, που μπορούν με τη δραστηριότητά τους να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Το δεύτερο είναι να αξιοποιούνται τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, πολλά από τα οποία περιέχονταν στον προγραμματικό λόγο του σημερινού Πρωθυπουργού όπως ο πολιτισμός. Αλλά δυστυχώς, γράμμα νεκρό και ο πολιτισμός για την κυβέρνηση. Τα ολυμπιακά έργα μένουν αναξιοποίητα και όχι μόνο. Πού αλλού να αναφερθώ; Να αναφερθώ στις νέες τεχνολογίες; Να αναφερθώ στο περίφημο ανθρώπινο δυναμικό και στην παιδεία;

Ακούσαμε σήμερα την κ. Γιαννάκου, την Υπουργό Παιδείας, ερωτώμενη σε κάποιον από τους τηλεοπτικούς σταθμούς για το μέλλον αυτών των υποψήφιων φοιτητών των Τ.Ε.Ι., που δεν μπήκαν ποτέ, λόγω της βάσης του «10» και ερωτώμενη επίσης αν εμμένει στη θέση της η Κυβέρνηση, παρά τις διάφορες προτάσεις που έχουν κατατεθεί, να λέει ότι «Εμείς είμαστε άκαμπτοι εμείς δεν αλλάζουμε, υπάρχει σχέδιο».

Και ερωτώ κυρίως το συναρμόδιο Υπουργό Απασχόλησης, γιατί παιδεία και απασχόληση πάνε μαζί, αν πράγματι υπάρχει σχέδιο –γιατί δεν το έχουμε δει– αξιοποίησης του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας και σύνδεσής του με τις ζητούμενες θέσεις εργασίας, οιοδήποτε σχέδιο για να δοθούν γνώσεις και ευκαιρίες σ' αυτά τα παιδιά. Ποιο είναι το σχέδιο, λοιπόν, της Κυβέρνησης γι' αυτούς που έμειναν απ' έξω; Αφού θέλετε με το «έτσι θέλω», το αυταρχικό, να επιμείνετε στη βάση «10». Και επαναλαμβάνω, έχουν κατατεθεί πλείστες όσες προτάσεις. Άρα, λοιπόν, το πλαίσιο δεν είναι φιλικό.

Και ερχόμαστε να δούμε τον ίδιο τον άνεργο και ιδίως την άνεργη. Γιατί υπάρχουν πολύ περισσότερες άνεργες απ' ό,τι άνεργοι. Είναι υπερδιπλάσιος ο αριθμός των ανέργων γυναικών. Είναι πράγματι, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ χαμηλό το επίδομα της ανεργίας σήμερα. Έχει μείνει καθηλωμένο σχεδόν από το 2003. Τα 311 ευρώ –στα οποία ανέρχεται σήμερα το επίδομα ανεργίας– δεν φτάνουν. Είναι ανάγκη να αυξηθεί. Και γιατί είναι ανάγκη να αυξηθεί; Όχι απλώς για να βοηθήσουμε οικονομικά τον άνεργο, αλλά για να αισθανθεί μια minimum ασφάλεια ο άνεργος, ούτως ώστε να αναζητήσει τη νέα ευκαιρία, τη νέα δουλειά, να βοηθηθεί από τις υπηρεσίες απασχόλησης να αναζητήσει εργασία και να έχει μια αξιοπρεπή δυνατότητα να του παρασχεθεί από το κράτος ένα επίδομα ανεργίας. Κατά τα άλλα, η δική μας φιλοσοφία δεν είναι μια φιλοσοφία η οποία θέλει να καθηλώσει τους ανθρώπους εσάει, αν κάτι έμαθαν –ξυλουργοί ή τοναδόροι ή ράφτρες– σ' αυτήν τη θέση εργασίας. Και εδώ θα συμφωνήσω με τα όσα ελέχθησαν και από τον κ. Δραγασάκη. Είναι καλό, εφόσον η οικονομία προχωράει και εξελίσσεται, να υπάρχουν οι δυνατότητες μάθησης, οι δυνατότητες επανακατάρτισης, αλλά βεβαίως ως ένα σημείο.

Γιατί θα μπορούσαμε να μπούμε σ' αυτήν τη λογική, ότι συνεχώς καταρτιζόμαστε, για να αλλάζουμε δουλειές, όπως σε κάποιες χώρες της Δύσης που αλλάζουν δουλειές από τη μία μέρα στην άλλη και είναι δύο μέρες στο βενζινάδικο και τρεις μέρες υπάλληλοι στο σούπερ-μάρκετ. Δεν είναι, όμως, αυτή η λογική μας. Η λογική μας είναι ότι, αν γίνει μια σοβαρότατη επένδυση σε μια περιοχή, παραδείγματος χάριν στον ιαματικό τουρισμό ή στις νέες τεχνολογίες και υπάρχει η δυνατότητα να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, τότε ναι. Γιατί όχι οι νέοι άνθρωποι και όχι μόνο οι νέοι, αλλά και οι μεγαλύτεροι σε ηλικία να μην καταρτισθούν σε νέες ειδικότητες;

Όμως, τι συμβαίνει σήμερα; Σήμερα ακούσαμε και από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και από άλλους ομιλητές την παράθεση προγραμμάτων ενεργητικής απασχόλησης και ξέχασε κανείς να πει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα για ένα, δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας, όπως έγινε και με τους άλλους.

Ξέχασε, λοιπόν, να πει κανείς ότι αυτά τα προγράμματα δίδονται πια με στεγνά κομματικά κριτήρια από έναν Ο.Α.Ε.Δ., που είναι πλήρως «γαλάζιος». Και δεν μας ενδιαφέρει αν είναι «γαλάζιος». Ας ήταν αξιοκρατικός. Και το Υπουργείο Απασχόλησης και ο ΟΑΕΔ αρνείται στη Βουλή των Ελλήνων την κατάθεση εγγράφων και αντικειμενικών στοιχείων γι' αυτά που γίνονται.

Και τι γίνεται για τα περίφημα Κέντρα Προώθησης της Απασχόλησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οποία αναφέρατε; Τα Κέντρα Προώθησης της Απασχόλησης στελεχώνονται σήμερα με αδιαφανείς διαδικασίες. Και δεν απαντάτε στην ερώτησή μας, κύριε Υπουργέ, ουσιαστικά και δεν καταθέτετε τα έγγραφα που σας ζητήσαμε και για τη διαδικασία των τετρακοσίων σαράντα τριών ανθρώπων, όλων των ειδικοτήτων από ιχθυολόγων έως μουσικών, που θα έρθουν να στελεχώσουν τα περίφημα Κέντρα Προώθησης της Απασχόλησης. Δεν μας λέτε τι έγιναν αυτοί και ποιοι είναι αυτοί που θα στελεχώσουν και θα υποστηρίξουν τον άνεργο; Και για πολλοστή φορά καταθέτουμε ερώτηση και ζητούμε να μας δώσετε τη λίστα των περιφημων επιτυχιώντων. Και τότε θα βρεθούμε προ μεγάλων εκπλήξεων. Δώστε τη λίστα για το ποιοι και πώς προσλήφθηκαν στον Ο.Α.Ε.Δ.. Γιατί φοβόσαστε, κύριε Υπουργέ;

Και ένα δεύτερο. Όλα τα προγράμματα εργασιακής εμπειρίας έχουν μετατραπεί χωρίς μόρια, χωρίς διαδικασίες, χωρίς καμία, μα καμία αξιοκρατική διαδικασία σ' ένα ατέλειωτο μαγαζί ρουσφετιών. Θα σταματήσει αυτή η ιστορία, που την έχουμε βαφτίσει «ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης»;

Και τελειώνω με μία φράση για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις. Το θέμα δεν είναι ο εβδομηταντηνάρης συνταξιούχος. Και ανέφερε η κ. Παπαρήγα ότι ο κ. Παπανδρέου θέλει τους εβδομηταντηνάρηδες ενεργούς. Ναι, θέλει τους συνταξιούχους εβδομηταντηνάρηδες ενεργούς ο κ. Παπανδρέου και το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Γιατί, αν δώσεις πρόωρη σύνταξη σ' έναν πενηντάρη, τότε στα εβδομήντα του ίσως να έχει πεθάνει από μαρασμό, ενώ αν δώσεις τη δυνατότητα –όπως η πρόταση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. για τις φθίνουσες περιοχές– σε ένα πενηντάρη να δουλέψει με κοινωνική εργασία και να επιδοτηθεί η εργασία του, τότε βεβαίως αυτός καθίσταται ενεργότερος πολίτης κοινωνικά.

Η φιλοσοφία μας, λοιπόν, δεν είναι υπέρ των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Και η δική μας εμπειρία, αλλά κυρίως η εμπειρία η τωρινή, είναι αλγεινή. Είναι αλγεινή η τωρινή εμπειρία, γιατί έχουμε παχυλές συντάξεις στην εθελούσια έξοδο του Ο.Τ.Ε., που επιβαρύνουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Και είναι πολύ σημαντικό, πέρα από το θέμα αυτής καθεαυτής της υποστήριξης των ανέργων, να συνδέσουμε αυτήν την υποστήριξη με επενδύσεις για την κάθε περιοχή και με ειδικά μέτρα για την απασχόληση και για την επανειδίκευση.

Και, κύριε Υπουργέ, επειδή σας άκουσα να λέτε και να απαντάτε για το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση, που ήταν όντως νόμος του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αυτός που δεν τον εφάρμοσε, ήταν η Κυβέρνησή σας. Παρά τις εξαγγελίες και εδώ, στη Βουλή, του Πρωθυπουργού και του τότε Υπουργού Απασχόλησης, επί δύο και κάτι έτη αυτός ο νόμος είχε γίνει πλήρως ανενεργός. Τον παραλάβατε στη διαδικασία εφαρμογής, τον σταματήσατε και σήμερα μας λέτε για τους τελευταίους δύο μήνες. Εάν έτσι έχει γίνει, κύριε Υπουργέ, εμείς θα υποστηρίξουμε αυτό το σύστημα, εφόσον θελήσετε να το βάλετε σε εφαρμογή. Να δούμε, όμως, ποιος εφαρμόζει και ποιος κάνει ποια πολιτική.

Και τέλος θα ήθελα κλείνοντας, προς επίρρωση των όσων είπα για τον Ο.Α.Ε.Δ., να θυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι η μέρα που βγήκε στη δημοσιότητα και η θέση του Α.Σ.Ε.Π. για τις διαδικασίες προσλήψεων στο δημόσιο. Είναι και αυτές απασχόληση. Λέει, λοιπόν, το Α.Σ.Ε.Π. ότι σε καμία περίπτωση η συνέντευξη δεν μπορεί να είναι συστατικό στοιχείο. Πρέπει να είναι συμπληρωματικό. Για ξαναδείτε, λοιπόν, την ιστορία των «γαλάζιων παιδιών» όχι μόνο στον Ο.Α.Ε.Δ. αλλά σε όλο το δημόσιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Φτάνουν πια αυτά για τα «γαλάζια παιδιά»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε συνάδελφε, ηρεμία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ένα παιδί δεν μπορούμε να διορίσουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε συνάδελφε, να ακούτε. Στη Βουλή έτσι γίνεται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Είκοσι χρόνια, «πρασίνισε» η Ελλάδα! Κόψτε το παραμύθι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ. Το λόγο έχει ο κ. Τζέκης.

Κύριε Τζέκη, ελάτε στο Βήμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Σταματήστε το παραμύθι! Γελοιοποιήθηκαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: ...να δούμε τι κάνατε, να το σταματήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ! Είναι στο Βήμα ο κ. Τζέκης και πρέπει να μιλήσει. Παρακαλώ ησυχία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για μια ακόμα φορά φέρνει για συζήτηση στη Βουλή προτάσεις αντιμετώπισης της ανεργίας. Και τονίζω το «για μια ακόμα φορά», γιατί και στο παρελθόν φέραμε συγκεκριμένη πρόταση νόμου, η οποία απορρίφθηκε. Και αυτήν την απορρίπτει σήμερα και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τα ίδια επιχειρήματα που απορρίφθηκε από τις κυβερνήσεις τότε του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Αφού μας ανέφεραν τι έχουν κάνει για την ανεργία, στο τέλος βάζουν και το βασικό επιχείρημα, ότι το κόστος είναι μεγάλο και δεν μπορεί να καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό. Επιτέλους, αυτός ο μύθος διαρκεί, αλλά είναι μύθος. Διότι την ίδια στιγμή, τόσο η σημερινή Κυβέρνηση όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., υπερηφανεύονται για την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Αυτό σημαίνει, δηλαδή, ότι μέσα σ' ένα χρόνο έχει παραχθεί μεγάλος πλούτος, έχουμε μεγάλη ανάπτυξη στη χώρα μας, αλλά την ίδια ώρα, όταν πρόκειται για τέτοια ζητήματα που ανακουφίζουν ένα μεγάλο μέρος των εργαζομένων που είναι άνεργοι, τότε λέμε ότι δεν αντέχουν τα όρια της οικονομίας. Αντέχουν, όμως, γιατί αυτόν τον πλούτο τον καρπώνονται οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι πλουτοκράτες, όπως εμείς τους ονομάζουμε.

Αρα, λοιπόν, είναι πολιτική επιλογή μέσα από τις διάφορες κατευθύνσεις που έχεις και την πολιτική ιδεολογική σου ταυτότητα το ποιον θα ευνοήσεις. Εάν θέλεις να ευνοήσεις τους μεγαλοεπιχειρηματικούς όμιλους, θα λες «Δεν έχω χρήματα για τον εργαζόμενο λαό». Ε, λοιπόν κι εμείς λέμε ότι αυτός ο πλούτος πρέπει να πάει σ' αυτόν που έχει μεγάλη ανάγκη.

Το ζήτημα δεν είναι ότι εμείς μένουμε μόνο μέσα στη Βουλή. Όχι. Εμείς συντονίζουμε τις δυνάμεις, ρίχνουμε ιδιαίτερο βάρος και στηρίζουμε τους αγώνες του εργατικού ταξικού κινήματος. Και είναι αυτό το κίνημα που στο πέρασμα των δεκαετιών έχει κερδίσει και το οκτώωρο, έχει κερδίσει και τη συλλογική σύμβαση εργασίας, έχει κερδίσει και την κοινωνική ασφάλιση. Αυτά δεν τα έδωσε καμιά κυβέρνηση. Τα διεκδίκησε και τα πέτυχε το εργατικό κίνημα. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχει αυτός ο συσχετισμός δυνάμεων σε επίπεδο πολιτικό, ακόμα και κοινωνικό -κι εδώ έχουν ευθύνες και οι ηγεσίες της Γ.Σ.Ε.Ε., της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και άλλων ομοσπονδιών- όμως το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και μέσα στη Βουλή και εκτός Βουλής έχει συγκεκριμένο προσανατολισμό.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι κέρδη υπάρχουν για να καλύψουν αυτό το κόστος, που εσείς λέτε. Κοιτάξτε, όμως, στο άρθρο 1 λέμε ότι πρέπει η αποζημίωση των εργατών και τεχνικών που απολύονται, να είναι ίδια με την αποζημίωση των υπαλλήλων. Υπάρχει κανένα κόστος στον κρατικό προϋπολογισμό γι' αυτό; Όχι. Εδώ και ογδόντα έξι χρόνια κυβερνήσεις βενιζελικές, αντιβενιζελικές, κυβερνήσεις φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές, κρατήσανε αυτήν τη διαφορά, γιατί έτσι όριζαν και ορίζουν οι μεγαλοεπιχειρηματίες. Ταξική πολιτική λοιπόν, έτσι όπως δια-

μορφώνεται και μια πολιτική «διαίρει και βασίλευε» μέσα σ' έναν εργασιακό χώρο, όπου ο ένας είναι εργατοτεχνίτης και ο άλλος υπάλληλος κι έχουν διαφορετική αντιμετώπιση. Κανένα κόστος. Γιατί δεν προχωράτε λοιπόν; Η Αξιωματική Αντιπολίτευση βεβαίως τώρα συμφωνεί, αλλά είκοσι χρόνια στην κυβέρνηση, όταν εμείς το φέραμε πολλές φορές μέσα εδώ, έλεγε τα ίδια που λέει και η Νέα Δημοκρατία. Να, λοιπόν, ποιανού συμφέροντα εκπροσωπείτε και η σημερινή και οι χθεσινές κυβερνήσεις.

Θέλω να τονίσω το εξής, επειδή μιλήσατε για τα στοιχεία της ανεργίας: Η Ε.Σ.Υ.Ε. στο πρώτο τρίμηνο του 2006 αναφέρει ότι η ανεργία των νέων από δεκαπέντε μέχρι είκοσι εννέα ετών είναι 18,7%. Στις γυναίκες αυτό το ποσοστό ανεβαίνει στο 25,5%.

Βέβαια και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ισχύουν τα ίδια στοιχεία. Ο μέσος όρος στους νέους είναι 18,1%. Ποιος το λέει αυτό; Μα, το είπε η σύνοδος των δημοσίων οργανισμών των κρατών μελών που παρακολουθούν την ανεργία τον Ιούνιο στη Βιέννη. Και μάλιστα, συμπληρώνει ότι πρέπει να παρθούν τέτοια μέτρα, που θα κινηθούν στην κατεύθυνση των φοροαπαλλαγών των επιχειρηματιών για να πάρουν νέο κόσμο.

Απαλλαγή των εισφορών για τους νέους εργαζόμενους και μάλιστα με αμοιβή εκτός των συνολικών συμβάσεων εργασίας. Αυτό προτείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτά εφαρμόζουν διαχρονικά και οι κυβερνήσεις και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Μάλιστα, αν θα πάρουμε και την απόφαση της Λισαβόνας του 2000, που βάζει το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, θα δούμε και μία κατεύθυνση αύξησης των ορίων συνταξιοδότησης. Αυτό έρχεται βέβαια σε σύγκρουση, όπως ειπώθηκε και από τον εισηγητή και από τη Γενική Γραμματεία του Κόμματος, μ' αυτό που λέτε, «Να βρουν δουλειά οι νέοι». Αν ο άλλος δουλεύει μέχρι τα εβδομήντα χρόνια, ο νέος πού θα βρει δουλειά; Είναι ένα ζήτημα.

Βέβαια η ανεργία αυτή μεγαλώνει, αν πάρουμε υπόψη ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένας που δούλεψε μία ώρα την εβδομάδα, δεν θεωρείται άνεργος. Άρα, προσθέτοντας τα προγράμματα κατάρτισης και «STAGE», καταλαβαίνετε ότι αυτά τα μεγέθη είναι πολύ υψηλά.

Έτσι αυτά τα μέτρα που πάρθηκαν μέχρι τώρα, δεν είναι τίποτα άλλο παρά για να ενισχύσετε τους επιχειρηματίες, να τους επιδοτήσετε, με το αιτιολογικό ότι έτσι θα μειωθεί η ανεργία. Είδατε εσείς η ανεργία να μειώνεται; Όχι. Η ανεργία καλά κρατεί και ιδίως στους νέους. Βέβαια, εδώ τους νέους τους κρατάτε για να περάσουν και άλλες αντεργατικές διατάξεις και κατευθύνσεις, για να γίνουν πιο ευέλικτοι. Και ακούστηκε αυτό και σήμερα εδώ. Δηλαδή τους νέους τους θέλετε για να δουλεύουν για λίγες ώρες και μάλιστα να δουλεύουν και χωρίς ασφάλιση. Εδώ ειπώθηκε από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι μπορούν και πρέπει να δουλεύουν οι νέοι μέχρι είκοσι εννέα ετών χωρίς ασφάλιση. Μα, ακριβώς το ζήτημα είναι αυτές οι κατευθύνσεις που δίνει και η Ευρωπαϊκή Ένωση και μας τις φέρνετε και εδώ μέσα.

Ακούστηκαν οι «ενεργειακές πολιτικές απασχόλησης». Είναι μια πολιτική μέσα στο σύστημα. Δεν είναι μόνο η επιδότηση για τους ανέργους. Είναι ότι και απολυμένους μεγάλης ηλικίας τους θέλετε με μερική απασχόληση σε κοινωνικές υπηρεσίες. Παραδείγματος χάρη, έχει μεγάλη έλλειψη η νοσοκομειακή περίθαλψη, λείπουν είκοσι πέντε χιλιάδες οργανικές θέσεις. Και να, πώς θα μπορέσετε να καλύψετε τη μεγάλη ανεργία: Λέτε να πάει ο άνεργος, που απολύεται πενήντα, σαράντα πέντε χρόνων, σε κοινωνικές υπηρεσίες με μερική απασχόληση.

Βέβαια το ζήτημα είναι ότι για την ανεργία προσπαθείτε και με άλλους τρόπους. Απολύονται μαζικά οι εργαζόμενοι και λέτε: «Ελα να πάρεις και 12.000 ευρώ για να ανοίξεις ένα μαγαζί». Το μαγαζί το ανοίγει, αλλά μετά από ένα και δύο χρόνια το κλείνει και πάει πάλι στην ανεργία.

Έτσι, λοιπόν, γίνεται η εκμετάλλευση της ανεργίας και από τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Μάλιστα αυτό που λέτε, ότι επιδοτούμε για να βρουν δουλειά οι άνεργοι, αυτό έχει συνέπειες και στους ήδη εργαζόμενους. Ξέρετε γιατί; Γιατί αφού υπάρχουν αυτά τα κίνητρα, είναι λογικό στο καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε, ο επιχειρηματίας να απολύσει αυτούς που έχει, για να

πάρει επιδοτούμενους ανέργους. Δηλαδή και πάλι να μοιραστεί η ανεργία ανάμεσα στον εργαζόμενο και στον άνεργο και να βάλουμε τον ένα να πολεμάει τον άλλο. Γιατί πολλές συνδικαλιστικές ηγεσίες μας είπαν: «Κοιτάξτε, να δούμε και τους άλλους που είναι εκτός των τειχών». Και εννοούν βέβαια ως «εκτός των τειχών» τους ανέργους και ως «εντός των τειχών» τους εργαζόμενους.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι τα χρόνια που πέρασαν, χτυπήθηκαν εργασιακά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά ακόμα δικαιώματα. Έτσι, πιστεύουμε ότι τα πράγματα οδεύουν προς το χειρότερο.

Επειδή αναφέρθηκαν και οι αναπτυξιακοί νόμοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ειπώθηκε ότι δεν είναι ζήτημα γεωγραφικό, να πάμε και γεωγραφικά να το δούμε, να δούμε ότι εκείνες οι περιοχές στις οποίες δόθηκαν ιδιαίτερα κίνητρα για επενδύσεις και ιδιαίτερα κίνητρα για προσλήψεις εργαζομένων, έχουν τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας. Γιατί; Γιατί ο επιχειρηματίας τα καρπώθηκε, πήρε ό,τι ήταν να πάρει, απέλυσε ή έκλεισε το εργοστάσιο για να το μετεγκαταστήσει σε άλλες χώρες των Βαλκανίων, της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Μάλιστα, εδώ ακριβώς είναι και το θέμα της πρόωρης συνταξιοδότησης, όπως αναφέρεται. Δεν μιλάμε για την πρόωρη συνταξιοδότηση του Ο.Τ.Ε.. Εκεί, βέβαια, οι συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ.λπ. την υπερψήφισαν και εκ των υστέρων κάτι έγινε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εδώ να πούμε ότι σε πολλούς εργασιακούς χώρους με μεγάλες συντάξεις προχώρησαν σε πρόωρη συνταξιοδότηση. Εμείς τι λέμε; Λέμε ότι αυτός ο οποίος θα βγει στην ανεργία, είναι πενήντα χρόνων, έχει τα έσοδα και δεν μπορεί να βρει δουλειά, αυτόν τι πρέπει να τον κάνουν; Δεν πρέπει να του δώσεις τη σύνταξη για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις αυξημένες ανάγκες που έχει αυτός και η οικογένειά του;

Καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω το εξής: Είναι ντροπή να μιλάμε για επίδομα ανεργίας 329 ευρώ. Είναι ντροπή, επαναλαμβάνω. Όταν λέμε ότι θέλουμε πραγματικά να ενισχύσουμε τον άνεργο, η πρόταση για το 80% επάνω στο βασικό μισθό είναι ρεαλιστική. Είναι ρεαλιστική και μπορεί να πραγματοποιηθεί, γιατί δεν μπορεί να ζήσει ο άνεργος με τα 311 ευρώ που δίνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με τα 329 που δίνει η Νέα Δημοκρατία.

Καταλήγω -και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε- με το εξής: Έχουμε τις θέσεις μας. Από εκεί και μετά, όμως, εμείς καλούμε και να εργατικό κίνημα που μπορεί πραγματικά να σπάσει και να ανατρέψει τις αντιλαϊκές πολιτικές. Μπορεί ο κύριος Πρωθυπουργός να πάει στην Έκθεση και να ανακοινώσει ορισμένα μέτρα-ασπιρίνες για τον εργαζόμενο λαό, αλλά την ίδια στιγμή θα νιώσει την καυτή ανάσα του ταξικού εργατικού κινήματος, γιατί εδώ δεν μπορούμε να παζαρεύουμε το μέλλον και τη ζωή της εργατιάς και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Και δεν είναι το ζήτημα ότι εκπροσωπούμε όλοι το λαό. Στην πράξη μετράει τι εκπροσωπείς.

Και βέβαια μέσα από τους κρατικούς προϋπολογισμούς, όσοι ασχολούμαστε και ψηφίζουμε, βλέπουμε ότι τα κέρδη των μεγαλοεπιχειρηματιών αυξάνουν, αλλά η πραγματική ζωή, το λαϊκό εισόδημα μειώνεται. Η ακρίβεια είναι εκείνη που μαστίζει το πορτοφόλι της λαϊκής οικογένειας. Αυξάνουν οι κοινωνικές ανάγκες -παιδεία, υγεία- και ελάττε τους μισθούς που δίνετε, με την αύξηση των 70 λεπτών, να ζήσετε εσείς και η οικογένειά σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Το λόγο έχει ο κ. Δαϊλάκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω τα «χρόνια πολλά» στη Γενική Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και να αρχίσω με το φίλο μου, τον Άγγελο Τζέκη, ο οποίος τα έβαλε με τον Πρωθυπουργό μας, έναν Πρωθυπουργό του οποίου το στίγμα είναι η κοινωνικότητα που τον διακρίνει. Θα έλεγα ότι στενοχωριέται ο Πρωθυπουργός μας, όταν κάτι δεν πάει καλά με το λαό.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έτσι κάνουν και οι βασιλιάδες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Επειδή, κύριε Τζέκη, είστε κομμουνιστές, μην έχετε την εντύπωση ότι μόνο εσείς αγαπάτε και ενδιαφέρεστε για το λαό. Εγώ θέλω να σας συγχαρώ για την πρόταση νόμου, αλλά από την άλλη, είναι ένα γήπεδο στο οποίο δεν χωράει η ιδεολογία. Όταν μιλούμε για ανεργία, μιλούμε για το σύνδρομο στέρησης, μιλούμε για κοινωνικό καρκίνο, μιλούμε για κοινωνικό AIDS. Πάνω σ' αυτό θα πρέπει να σταθούμε και να σας απαντήσω, για να μη θεωρείτε ότι όλα είναι δικά σας.

Ξέρετε ότι η ανεργία στις χώρες που είναι φιλικές προς την ιδεολογία σας, είναι τριπλάσια από την ανεργία της Ελλάδας; Ξέρετε τι εισαγωγή ανθρώπων από χώρες που πρόσκεινται στον κομμουνισμό έχει δεχθεί αυτή η χώρα;

Αν τα βάλουμε κάτω ιδεολογικά για να τα «παλέψουμε» και να τα «παντρέψουμε», θα δείτε ότι δεν σας συμφέρει να συζητούμε ιδεολογικά. Είναι ένα πρόβλημα πάνω στο οποίο θα πρέπει να σταθούμε όλοι, πάνω από κομματικές αντιλήψεις και να δούμε πώς θα το λύσουμε.

Κατ' εμένα τώρα, είναι μια ορολογία-Ιανός. Αν θέλετε να συζητήσουμε τι είναι ανεργία, δεν θα καταλήξουμε πουθενά. Έχουμε έναν Υπουργό, ο οποίος έχει «σκύψει» στο πρόβλημα και είναι τόσο φιλολαϊκός όσο δεν φανταζόσασταν εσείς ότι θα υπάρξει τέτοιος Υπουργός στη Νέα Δημοκρατία. Όσον αφορά τη δουλειά που παράγεται στο Υπουργείο, επειδή έχω ιδία αντίληψη, επισκεπτόμενος πολύ συχνά το Υπουργείο, έχω να σας πω ότι ποτέ δεν έχει γίνει αυτό. Τα μέτρα που λαμβάνονται μαζί με τα επιτελεία και τον παρευρισκόμενο Πρόεδρο από τον Οργανισμό Απασχόλησης, δηλαδή οι λύσεις που προσπαθεί να βρει το Υπουργείο γι' αυτό το κοινωνικό φαινόμενο, δείχνουν ότι αυτή η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός και οι συν αυτό θέλουν λύσεις για τη μάστιγα της κοινωνίας.

Όσον αφορά το από πού προέρχεται αυτή η μάστιγα, θα έλεγα ότι προέρχεται, πρώτον, από το σπίτι. Το σπίτι όταν έχει νέα παιδιά, τα γαλουχεί με την προϋπόθεση ότι όταν μεγαλώσουν, θα γίνουν Πρωθυπουργοί. Άντε να γίνουν και Υπουργοί! Παρακάτω όχι! Το δικό μας παιδί είναι το πιο έξυπνο. Άρα, δεν είναι για να γίνει εργάτης. Γι' αυτό έχουμε έλλειψη εργασίας. Εγώ ψάχνω τώρα εδώ και δέκα μέρες τριάντα εργάτες για μία επιχείρηση, αλλά είναι αδύνατον να βρω. Εργάτης δεν πάει κανείς. Τέρμα αυτό στην Ελλάδα. Το έχω πει ξανά εδώ μέσα ότι έχει να πέσει ελληνικός ιδρώτας από τότε που ήρθαν οι ξένοι. Άρχισαν όμως και οι ξένοι να μην ιδρώνουν στην Ελλάδα και αυτό είναι επικίνδυνο! Σε λίγο ποιος θα δουλεύει στην Ελλάδα; Και αυτό είναι ένα ερώτημα! Τα παιδιά μας, δηλαδή, μεγαλώνουν με την προϋπόθεση -γιατί είπε η καλή συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για «γαλάζιες» λίστες και το ένα και το άλλο- να μπουν στο δημόσιο.

Και επανέρχομαι σε μία πρόταση, την οποία θα πρέπει επιτέλους να αντιληφθείτε για να καθίσουμε όλοι σοβαρά να τη δούμε και να τη φέρουμε στη Βουλή, γιατί μιλήσατε για Α.Σ.Ε.Π.. Για μένα το Α.Σ.Ε.Π. είναι «βρώμικο», γιατί πάντα λείπει ένα χαρτί από τον κάθε φάκελο και υπάρχει επικίνδυνος πλουτισμός εκεί. Κάποια στιγμή θα πρέπει να σηκωθεί ένα «FANDOM» της Πολεμικής Αεροπορίας και να το βομβαρδίσει. Και τα λέω γενναία από εδώ!

Πώς, λοιπόν, θα κάνουμε μία καθαρή διαδικασία πρόσληψης; Ακούστε, λοιπόν! Δημιουργούμε τέσσερις κατηγορίες Δ.Ε., Τ.Ε., Π.Ε. και επιτέλους θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη και τα παιδιά που παίρνουν και τα επιπλέον διδακτορικά, δηλαδή τα μεταπτυχιακά τους. Τέσσερις κατηγορίες ανθρώπων.

Για να μη γυρίζουν στα πολιτικά γραφεία και θέλουν δουλειά και για να καταπολεμήσουμε την ανεργία, κύριε Υπουργέ, καταργούμε το Α.Σ.Ε.Π. και όποιος συμπληρώσει χίλια πεντάκσια έσοδη στον ιδιωτικό τομέα, θα μπαίνει στη λίστα για να μπει στο δημόσιο. Δεν χρειάζεται ούτε τι κόμμα είσαι ούτε αν είσαι «γαλάζιος» ή «πράσινος». Υπάρχουν στρατιές νέων ανθρώπων. Αυτοί θα μπαίνουν στο δημόσιο, γιατί θα έχουν μάθει να ξυπνούν και να δουλεύουν, κάτι που λείπει από το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Για μόνιμους, κύριε Δαϊλάκη;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Για μόνιμους, κύριε Πρόεδρε, γιατί

στο δημόσιο κανείς δεν ξυπνάει και κανείς δεν δουλεύει. Τέσσερις κατηγορίες, κύριε Πρόεδρε, με χιλιά πεντακόσια ένσημα. Τώρα, αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι μία πρόταση πολύ σοβαρή. Να δείτε αν θα πέσει το ποσοστό ανεργίας! Θα πάει περίπου στο 0%. Αν έχει κανείς διαφορετική αντίληψη, να μας το πει.

Γιατί τώρα το φαινόμενο το πρώι να είναι γεμάτες οι καφετέριες και να μην μπορείς να καθίσεις πουθενά, αυτό συμβαίνει μόνο σ' αυτή τη χώρα. Το βράδυ «ναι», αλλά οι τσέπες γεμάτες από δουλειά.

Και προχωρήστε -επειδή είστε άνθρωπος των σύγχρονων αντιλήψεων και τακτικών- με πιλοτικά προγράμματα στους νέους. Δηλαδή, είστε άνεργοι γεωπόνους! Πάρτε αυτό το κομμάτι του δάσους και παρουσιάστε σε δύο χρόνια το αποτέλεσμα των ιδεών σας. Το ίδιο να γίνει και στους πολιτικούς μηχανικούς. Δηλαδή, κατά ειδικότητα, κάντε ένα πιλοτικό πρόγραμμα να δούμε τα νέα παιδιά που θέλουν να μπουν στο χώρο της εργασίας με νέες πρωτοποριακές συνθήκες και αντιλήψεις, τι αποτελέσματα θα μας φέρουν.

Τα αποτελέσματα από τα προγράμματα δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα που περιμέναμε όλοι μας.

Να σας θυμίσω για το Νομό της Δράμας, που είναι ένας νομός παράδειγμα προς αποφυγή, ότι εμείς πριν από μερικά χρόνια εκεί είχαμε φουλ εργασία, ψάχναμε για άνεργο. Όταν, όμως, άρχισε η φυγή των επιχειρήσεων -γιατί η αγάπη και η εργασία σύνορα δεν γνωρίζουν- και όταν άνοιξαν τα σύνορα των πρώην φιλικών χωρών προς εσάς...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τώρα φιλικά σε εσάς!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Είναι φιλικά προς εμάς τώρα.

Όπως έλεγα, έφυγαν όλες οι επιχειρήσεις. Και ο Νομός της Δράμας επειδή είναι όμορος νομός και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε δεν έδωσε μέτρα για να κρατηθούν οι επιχειρήσεις, έφυγαν όλες αυτές οι επιχειρήσεις. Και ξαφνικά άρχισαν εμάς να μας φτάνει τα πάντα, γιατί δεν έχουμε Πανεπιστήμια. Είναι αυτό που συνδέετε γενικότερα την παιδεία με τις επιχειρήσεις. Δεν γίνεται έτσι. Ή θέλετε ποιότητα στην παιδεία ή ποσότητα, αλλά διαλέξτε και να το πείτε επίσημα. Γιατί άκουσα τη συνάδελφό μου που τα έβαλε με την κ. Γιαννάκου. Είναι Υπουργός της ποιότητας! Εσείς εάν θέλετε να είμαστε της ποσότητας, γιατί είστε και καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο, κυρία συνάδελφε, να το πείτε. Με τι είστε, θα το λέτε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και με την ποιότητα και με την ποσότητα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν γίνεται και με τα δύο. Υπάρχει οικονομική συσκευασία τρία σε ένα! Εάν θέλετε πείτε το μας. Τι να κάνουμε, είναι δυνατόν να είστε με όλα;

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δηλαδή η ποιότητα είναι για τους λίγους και οι περισσότεροι στον Καιάδα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, αφήστε τον κύριο συνάδελφο να τελειώσει!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Εσείς έχετε μιλήσει από εδώ για πολλά!

Κύριε Υπουργέ, είπα για τα νέα παιδιά, πώς θα πρέπει να τα εντάξουμε στο χώρο της εργασίας. Από την άλλη θα πρέπει να θωρακιστούμε με την έννοια ότι είναι πολύ κοντά στο φθηνό κόστος εργασίας και φεύγουν επιχειρήσεις. Γνωστό είναι ότι στη Βουλγαρία εδρεύουν αυτήν τη στιγμή, και δίνουν δουλειά σε περίπου εκατό χιλιάδες Βούλγαρους, επιχειρήσεις που άλλοτε ήταν στο Νομό Κιλίκης, Δράμας, στους όμορους νομούς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ας είναι καλά και το ΣΟΑΒ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Τζέκη, κι εσείς πονάτε και εγώ πονώ, αλλά σας είπα ότι για το θέμα της ανεργίας δεν υπάρχει ιδεολογία! Βρείτε μία λύση, να την εφαρμόσουμε.

Μία πρόταση είναι η επιδότηση του ΕΣΥΜ. Δηλαδή, εάν σ' αυτούς τους νομούς επιδοτήσουμε με 50% τις επιχειρήσεις, θα αρχίσει η επαναφορά των επιχειρήσεων που έχουν εγκατασταθεί εκεί. Εμείς δοκιμάσαμε πολλά προγράμματα στο Νομό της Δράμας, γιατί είχαμε την ατυχία να λείπει η εργασία.

Πέρα από αυτά, ήταν τα παιδιά της «Αθηναϊκής Χαρτοποιίας» που μας άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση, που με μαύρες σημαίες ήταν στην πλατεία. Η δική μας Κυβέρνηση με μέτρα

τους κατέβασε. Δουλεύουν, αλλά θα δουλέψουν μέχρι ένα χρονικό σημείο. Αρα, πρέπει να τους δούμε, γιατί είναι νέοι.

Συμφωνώ κι εγώ με την κ. Χριστοφιλοπούλου, ότι τους νέους όταν τους βγάζεις νέους στη σύνταξη, νέοι θα πεθάνουν. Η εργασία είναι η καλύτερη θεραπεία. Γι' αυτό είπα ότι η ανεργία είναι μία λέξη που στερεί χαμόγελο, ζωή, μόρφωση για τα παιδιά. Γενικότερα, όταν έχεις εργασία, έχεις καλή υγεία. Πάνω σ' αυτό δεν χωράει ιδεολογία που να στερεί αυτά που πρέπει.

Ένα άλλο μέτρο, κύριε Υπουργέ, που θα πρέπει να δείτε, για να είμαστε φιλικό προς την οικογένεια, είναι αυτό που είπα στον Πρωθυπουργό στην τελευταία συνάντηση που είχε με Βουλευτές. Γιατί να υπηρετεί το παιδί της Δραμινής στη Σπάρτη και της Σπαρτιάτισσας στη Δράμα;

Επιτέλους -και θα είμαι πρωτοπόρος, αν συλλέξω πενήντα υπογραφές, για να φέρουμε το θέμα στην Αναθεώρηση- θα πρέπει να υπηρετούν στον τόπο τους, στο πλησιέστερο προς το σπίτι στρατόπεδο. Μιλούμε για καλύτερη ψυχολογία των παιδιών, οικονομία κατά περίπου 1000 ευρώ στην οικογένεια και πέρα από εκεί οικονομία στο Στρατό. Γιατί όταν το παιδί ξέρει ότι θα πάει σε λίγες ώρες στο σπίτι, εκεί θα φάει, εκεί θα αφήσει τα ρούχα του, για να έχει καλύτερη καθαριότητα.

Νομίζω ότι μπήκαμε σε εποχές όπου όλα αυτά πρέπει να αποτελέσουν ένα κοινωνικό κίνημα. Όλοι μπορούμε να προσφέρουμε ιδέες, όπως η σημερινή πρόταση του Κ.Κ.Ε., που είναι πολύ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Δαϊλάκη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: ... και η σημαντική δουλειά που γίνεται από έναν Υπουργό και τους επιτελείς. Μπορούμε να σκύψουμε και να βοηθήσουμε λίγο την ελληνική οικογένεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δαϊλάκη.

Το λόγο έχει ο κ. Γκατζής, με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνονται και οι πρωτολογίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο εισηγητής μας, η Γενική Γραμματέας του Κόμματός μας και ο συνάδελφος, σύντροφος Τζέκης που προηγήθηκαν ανέλυσαν ουσιαστικά την αναγκαιότητα της πρότασης νόμου που κάνει το Κ.Κ.Ε. για την ανακούφιση των ανέργων.

Δεν είναι, όπως ειπώθηκε και από τα δυο μεγάλα κόμματα, μονοπώληση αυτής της ευαισθησίας του Κ.Κ.Ε.. Δεν είναι μόνο για εμάς ευαισθησία. Είναι καθήκον να υπερασπίζουμε την εργατική τάξη, τα χαμηλά οικονομικά κοινωνικά λαϊκά στρώματα και να υπερασπίζουμε τελικά την οικονομία που παράγουν αυτά τα στρώματα, αλλά που δυστυχώς δεν πάει σε όφελος των ιδιών.

Κύριοι Βουλευτές, δεν θα σταθώ στα επί μέρους προβλήματα της ανεργίας που πάρα πολύ αναπτύχθηκαν. Όμως, θα ήθελα να πω ότι η ανεργία, όπως και όλα τα άλλα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι, έχει βαθιά πολιτικό και ταξικό χαρακτήρα.

Το οκτώωρο παραδείγματος χάριν, οι συλλογικές συμβάσεις, η κοινωνική ασφάλεια, οι μισθοί, η υγεία, η παιδεία, όλα έχουν πολιτικό περιεχόμενο και κάθε κόμμα με την τοποθέτησή του δείχνει ποιος είναι και με ποιον. Από τα μέχρι σήμερα τουλάχιστον, τα δυο μεγάλα κόμματα που υπηρέτησαν τη διαχείριση του κράτους, τη διαχείριση ουσιαστικά της οικονομίας της χώρας μέσω των κρατικών προϋπολογισμών και τους διάφορους φορολογικούς και αναπτυξιακούς νόμους, έχουν δείξει ότι ακολουθούν σκληρή ταξική, αντιλαϊκή πολιτική εις όφελος των λίγων και εις βάρος των πολλών. Μην τα ξεχνάμε αυτά!

Επομένως δεν πρόκειται απλώς για κοινωνική ευαισθησία που αμφισβητούμε στα άλλα κόμματα. Ναι, ως άτομα όλοι λέμε ότι έχουμε τον καημένο τον εργάτη, τον άνεργο κ.λπ.. Όμως, οι πράξεις δείχνουν ποιος τελικά υποστηρίζει και ποιος στηρίζει αυτόν.

Γιατί εμείς είμαστε το κόμμα της εργατικής τάξης. Είμαστε το κόμμα των εργαζομένων. Είμαστε το κόμμα των αδικημένων.

Είμαστε το κόμμα αυτών που παλεύουν για την παραγωγή του πλούτου της χώρας, είτε στον πρωτογενή είτε στο δευτερογενή τομέα και στον τριτογενή ακόμη. Όμως, δεν μπορούμε να ανεχθούμε αυτή τη διπλοπροσωπία! Δεν μπορεί να ανεχθούμε τελικά αυτή την παρουσίαση του θεάτρου του παραλόγου που κάνουν τα δυο μεγάλα κόμματα, δηλαδή, να δείχνουν δήθεν ευαισθησία για τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους.

Η ανεργία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας έχει πάρει χαρακτηριστικά κοινωνικής συμφοράς. Η επίσημη πολιτική, η Κυβέρνηση κ.λπ. λέει ότι είναι στο 9,5%. Ερωτώ, κύριε Πρόεδρε -από το Βόλο είμαστε και οι δυο- πόσο έβγαλε ο κ. Μήτρου, Δήμαρχος του Βόλου -της παράταξης που κυβερνά σήμερα- την ανεργία πριν από δύο-τρία χρόνια. Την έβγαλε 23%-24% στο πολεοδομικό συγκρότημα του Βόλου. Πώς βγαίνει τώρα η Καρδίτσα να έχει 27%, η Λάρισα 23%, τα Τρίκαλα 25% κ.λπ. -μιλάω για τη Θεσσαλία που γνωρίζω καλύτερα- στις άλλες περιοχές, στη δυτική Μακεδονία και στην Ήπειρο, φθάνει στο 30% και ο μέσος όρος μειώνεται στο 9,5%;

Τα στοιχεία είναι κάλπικα. Γι' αυτό και η πρότασή μας σήμερα έχει κοινωνικό, πολιτικό, ταξικό περιεχόμενο και ζητάμε -γιατί η Κυβέρνηση και τα δυο κόμματα οπωσδήποτε τους στηρίζουν- να πάρει το λόγο πάνω σ' αυτήν τη διεκδίκηση το εργατικό, ταξικό, λαϊκό κίνημα, όλοι οι εργαζόμενοι και οι μικρομεσαίοι ακόμα, οι οποίοι έχουν συμφέρον η εργατική τάξη να αμείβεται καλά, για να μπορεί να ζει, γιατί κάποτε στο Βόλο το κίνημα των μικρομεσαίων έλεγε: «εργατιά χωρίς δουλειά, μαγαζιά χωρίς δουλειά». Και αυτό ισχύει.

Να έρθω, όμως, στον αντίλογο.

Στις προτάσεις που κάναμε δεν θα επαναφέρω τι ισχύει για την ανεργία, τι προβλέπεται σήμερα, τις περικοπές που γίνονται, το επίδομα των ανέργων που πηγαίνει στους βιομήχανους και αν δεν πάει ο εργαζόμενος το σχολάει και αυτές τις τρεις ώρες που θα δουλέψει με βάση πόσο αντιστοιχεί εργάσιμος χρόνος που δίνει το επίδομα.

Από την άλλη μεριά, τι έχουμε αγαπητοί συνάδελφοι; Έχουμε αθρόες παροχές στο μεγάλο κεφάλαιο με όλους τους τρόπους, με αναπτυξιακό νόμο, με φορολογικό σύστημα, με επιδοτήσεις, με ..., με..., απ' όλες τις κυβερνήσεις μέχρι σήμερα.

Ανέφερε ο προηγούμενος ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μεταξύ των άλλων εξέφρασε και πολλές επικρίσεις, θα έλεγα, απόψεις, ότι έφυγαν οι επιχειρήσεις επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πήγαν στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες των Βαλκανίων. Δεν είναι μόνο οι επιχειρήσεις που επιδοτούνταν -και σήμερα επιδοτούνται παρά την κατάργηση του νόμου- υπάρχει τελικά ο λογαριασμός, ο οποίος είναι για την ανασυγκρότηση των Βαλκανίων που συμμετέχει η χώρα μας με 900.000.000.000

ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν έχουν εκταμιευτεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν έχουν εκταμιευτεί αλλά ζητάνε και παίρνουν.

Ποιο είναι όμως το θέμα: η φτώχεια έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο που φεύγουν από τη δυτική Μακεδονία, τη Θράκη, την κεντρική Ελλάδα, απ' όλη την Ελλάδα συνταξιούχοι για να πάνε να ζήσουν εκεί που είναι φθηνό το κόστος ζωής.

Όταν, λοιπόν, εμείς απέναντι σ' αυτήν την πολιτική μιλάμε για τις αποζημιώσεις των απολυμένων που πρέπει να είναι με βάση την αποζημίωση που προβλέπει ο ν. 2112 περί των υπαλλήλων κ.λπ., όταν λέμε το επίδομα να είναι το 80% στα 1300 βασικού μισθού και να επιδοτείται ο άνεργος όσο δεν βρίσκει εργασία, όταν λέμε ότι πρέπει να συνταξιοδοτείται μετά την απόλυσή του και αφού έχει περάσει το πεντηκοστό έτος της ηλικίας και βρίσκεται δυο χρόνια στην ανεργία κ.λπ., όταν λέμε ότι το επίδομα ανεργίας πρέπει να δίνεται όσο είναι άνεργος, όταν λέμε τελικά ότι η υγεία πρέπει να καλύπτει αυτόν και την οικογένειά του όσο είναι άνεργος, ο χρόνος να προσμετράται ως συντάξιμος κ.λπ. -αυτά είναι αιτήματα τα οποία σήμερα, κύριε Υπουργέ, έχουν κοινωνικό, πολιτικό αντίκτυπο και είναι επιλογές- ποιος είναι ο αντίλογος; Δεν έχει λεφτά η Κυβέρνηση.

Να σας θυμίσω κάτι, κύριε Υπουργέ. Οι αυξήσεις στους εργαζόμενους ήταν 0,77% φέτος και άλλο τόσο περίπου θα είναι και του χρόνου. Πόσα ήταν τα κέρδη των μεγαλοκαρχαριών, των

μεγαλοεπιχειρήσεων; Έχουν ξεπεράσει κάθε προσδοκώμενο ποσοστό. Είναι πρώτες στην Ευρώπη και δεύτερες σε όλο τον κόσμο σε ποσοστό κερδών. Όταν λέμε «φορολογείστε τους», τι κάνετε; Μειώνετε τη φορολογία. Μόνο 1.000.000.000 ευρώ περίπου χαρίσατε στις εισηγμένες και ανώνυμες εταιρείες με τη μείωση του φόρου από 35% σε 25%. Να σας πω άλλο; Και οι προηγούμενες κυβερνήσεις μείωσαν τη φορολογία και διατήρησαν την κλίμακα που έχετε, και τελικά λεηλατήθηκε ο μικρομεσαίος εργαζόμενος, τα μικρομεσαία κόμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας για ένα-δυο λεπτά.

Στον αντίλογο της Κυβέρνησης «Μα, δεν έχουμε λεφτά, ρε παιδί, από πού να τα πάρουμε» -αυτό ισχυρίζεται και ο Υπουργός- να πούμε και κάτι άλλο.

Πήγαν οι συνταξιούχοι όταν ανέλαβε ο κ. Καραμανλής τη διακυβέρνηση της χώρας -κάνανε μια πορεία μετά από λίγο καιρό- τους δέχθηκε ο κ. Καραμανλής και εξέφρασε τη συμπόνια του. Τους είπε: «Ναι, κύριοι, σας καταλαβαίνω, σας συμπονώ, πάσχω μαζί σας, αλλά η οικονομία είναι λεηλατημένη, δεν έχουμε λεφτά. Πού να τα βρούμε για να σας δώσουμε;» Την ίδια περίοδο, κύριοι συνάδελφοι, έρχεται στη Βουλή νόμος που πέρασε η Κυβέρνηση για το Φ.Π.Α. και μέσα εκεί φέρνει μια διάταξη που χαρίζει 100.000.000 ετησίως στα πέντε μεγάλα κανάλια, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, μειώνοντας τη φορολογία από τις διαφημίσεις από το 20% στο μηδέν. Φυσικά είχε προηγηθεί η μείωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 30% στο 20%. Εκατό εκατομμύρια ευρώ! Τζάμπα χρήμα, για μια βραδιά. Για τους συνταξιούχους που ζητούσαν 10.000-20.000 χιλιάδες δραχμές παραπάνω αύξηση η Κυβέρνηση δεν είχε. Αδυνατούσε!

Να πούμε επίσης για τη μείωση της φορολογίας, το ένα δισεκατομμύριο περίπου ετησίως που έχουμε από τη μείωση της φορολογίας; Να πούμε για τον αναπτυξιακό νόμο τι παροχές δίνει; Να πούμε για τα επιτόκια που επιδοτούνται σε μεγάλες επιχειρήσεις; Τι να πρωτοθυμηθούμε και τι να πρωτοπούμε για όλες αυτές τις διαδικασίες;

Άλλος αντίλογος: «Μα, πώς να φορολογήσουμε τις μεγάλες επιχειρήσεις; Άμα τους πάρουμε τα λεφτά δεν θα κάνουν επενδύσεις». Είναι η λογική των δυο κομμάτων, ότι τα κέρδη των επιχειρήσεων θα φέρουν επενδύσεις, οι επενδύσεις θα φέρουν προσλήψεις, οι προσλήψεις θα μειώσουν την ανεργία. Καλό σκεπτικό! Ωραία ακούγεται και αποπροσανατολίζει και τον κόσμο. Για πείτε μου όμως, κύριε Υπουργέ, τι λέει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία για τις ανώνυμες εταιρείες, τις εισηγμένες επιχειρήσεις στο Χρηματιστήριο Αθηνών σχετικά με τα κέρδη και την πορεία το 2004 και την εργασία; Κύριοι Βουλευτές, το ξέρετε βέβαια. Αυτά τα στοιχεία δεν τα έγραψε ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ», τα έγραψαν οι αστικές εφημερίδες. Και καταλαβαίνετε ότι στη Στατιστική Υπηρεσία δεν έχει καμία επιρροή τουλάχιστον το Κ.Κ.Ε.. Τι είπε λοιπόν; Είπε ότι οι εισηγμένες εταιρείες κέρδισαν 70,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2004. Και θα περίμενε κανένας, με βάση τη λογική των δύο μεγάλων κομμάτων, να γίνουν επενδύσεις, να πάρουν προσωπικό, να αυξηθεί η απασχόληση κ.λπ.. Απεναντίας, κύριοι Βουλευτές, το ίδιο χρονικό διάστημα, κατά την Ε.Σ.Υ.Ε., είχαμε έντεκα χιλιάδες εκατό απολύσεις απ' αυτές τις ίδιες επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Γκατζή, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελειώνω μ' αυτή τη φράση, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο προηγούμενος ομιλητής, ο κ. Δαϊλάκης: «Τι παραδείγματα έχετε; Στο σοσιαλισμό τα ίδια είχαμε». Ο σοσιαλισμός μπορεί να μην έλυσε άλλα προβλήματα, έλυσε όμως βασικά, κύρια προβλήματα κοινωνικής πολιτικής, επιβίωσης και ανακούφισης των εργαζομένων γενικότερα. Δεν υπήρχε άνεργος, δεν υπήρχε απολυμένος. Η παιδεία ήταν για όλο το λαό και δωρεάν. Η υγεία επίσης. Η άδεια ήταν κατοχυρωμένη. Το ίδιο και η κατοικία. Βασικά προβλήματα! Δεν λέμε ότι δεν είχε αδυναμίες. Είχε. Εμείς τις παλεύουμε αυτές τις αδυναμίες και οικοδομού-

με, με βάση αυτές τις εμπειρίες και άλλες τις οποίες αποκτούμε. Όμως μπορεί να συσχετιστεί το σοσιαλιστικό σύστημα με τη σημερινή κατάσταση, τον καπιταλισμό, που δεν θα ήθελα να τον χαρακτηρίσω; Τα ξέρετε όλοι. Μπορεί τελικά να συγκριθεί το πώς ήταν το σύστημα όταν ήταν κυρίαρχη δύναμη η εργατική τάξη με το σοσιαλισμό, από πού πήρε τον εργάτη, τον αγρότη της Σοβιετικής Ένωσης και πού τον ανέβασε; Τον έκανε να είναι πρώτη δύναμη ουσιαστικά στον κόσμο, σε τεχνολογία κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω μ' αυτήν τη φράση, κύριε Πρόεδρε.

Η τεχνολογία στον καπιταλισμό, που είναι κοινωνικό αγαθό, πηγαίνει εις όφελος του μεγαλοκαπιταλιστή. Αντί να μειωθεί ο χρόνος εργασίας, μειώνεται το προσωπικό και αυξάνονται τα κέρδη. Να, λοιπόν, μία από τις διαφορές με το σοσιαλισμό, όπου η τεχνολογία μειώνει το χρόνο εργασίας. Χρειάζεται βέβαια ολοκληρωτή συζήτηση, μπορούμε όμως να πούμε, αγαπητοί φίλοι, ότι εμείς για ένα τέτοιο σύστημα παλεύουμε, για ένα τέτοιο σύστημα καλούμε την εργατική τάξη, τις μικρομεσαίες δυνάμεις, τους αγρότες να παλέψουν, ούτως ώστε να γίνουν κυρίαρχοι στη διαχείριση του πλούτου που παράγουν, με πολιτικές επιλογές ενάντια τελικά στην εκμετάλλευση, ενάντια στις πολιτικές που ακολουθούν τα δύο μεγάλα κόμματα και να δώσουν σήμερα το στίγμα και τα μηνύματα στις δημοτικές εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Γκατζί.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης και λοιπών θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας και Αποκέντρωσης».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Τσιπουριδής.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε συζήτηση γύρω από την απασχόληση, την ανεργία και από τόσα σημαντικά ζητήματα μας βρίσκει προφανώς απολύτως σύμφωνους, είναι ενδιαφέρουσα και είναι χρήσιμη γιατί πράγματι ζητήματα όπως η ανεργία είναι ζητήματα ιδιαίτερης έντασης και κρίσιμότητας για όλη την ελληνική κοινωνία, για όλη την ελληνική οικονομία, αλλά και για τις οικονομίες και τις κοινωνίες των κρατών και της Ένωσης και του κόσμου.

Είναι λοιπόν θετικές οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται υπό οποιαδήποτε μορφή και θα ήθελα και πάλι να ευχαριστήσω το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας γιατί με την πρωτοβουλία που πήρε υπό τη μορφή νομοθετικής πρότασης μας δίνει τη δυνατότητα να συζητήσουμε γύρω από τα ζητήματα αυτά. Θέλω να ευχαριστήσω και τους συναδέλφους οι οποίοι πήραν το λόγο και στην επιτροπή της Βουλής και στην Ολομέλεια σήμερα.

Αφού συμφωνούμε όλοι ότι η ανεργία είναι ένα ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα, θα πρέπει να πω –αυτή είναι η δική μας άποψη και το προανέφερα– ότι δεν υπάρχει πουθενά, σε κανένα μέρος του κόσμου και σε καμία μορφή οργάνωσης της οικονομίας μία μαγική συνταγή η οποία έρχεται αυτόματα να λύσει όλα τα προβλήματα στο ζήτημα αυτό.

Εγώ θα συμφωνήσω –ποιος δεν συμφωνεί άλλωστε– ότι το ζήτημα αυτό δεν είναι ούτε πρόσκαιρο ούτε προσωρινό. Στόχος μας, λοιπόν, είναι το πώς θα μπορέσουμε να συνδυάσουμε την ανάπτυξη, την απασχόληση με την αναγκαία κοινωνική συνοχή και πώς θα προχωρήσουμε –έτσι πράττουμε ως Κυβέρνηση– στα ζητήματα αυτά και στην εξέλιξη των πολιτικών μας και αφουγκραζόμενοι την κοινωνία και λογοδοτώντας στην κοινωνία. Δεν περιμένουμε βεβαίως μόνο το τέλος της τετραετίας για να παρουσιάσουμε στον ελληνικό λαό με τα αποτελέσματα των πολιτικών μας τα οποία φυσικά δοκιμάζονται κάθε μέρα. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να εφησυχάζουμε –για να απαντήσω και

σε προλαλήσαντες συναδέλφους– παρά τα καλά και θετικά αποτελέσματα που έχουμε.

Στα θέματα αυτά η Κυβέρνηση ούτε διεκδίκησε ούτε διεκδικεί κάποιο μονοπώλιο κοινωνικής ευαισθησίας. Δεν το εκχωρούμε βεβαίως και σε κανέναν. Να υποθέσω και να εικάσω ότι όλοι το ίδιο ευαίσθητοι είμαστε όταν μιλούμε για την ανεργία γιατί ο κάθε άνεργος είναι σοβαρή υπόθεση για όλους μας. Βεβαίως πέραν των αριθμών και των ποσοστών –νομίζω ότι το είπε ο κ. Δραγασάκης– σημασία έχει και η δομή και η ποιότητα της απασχόλησης, δηλαδή, δεν είναι μόνο το ποιο δουλεύουν, αλλά το πώς δουλεύουν, ποια είναι η ποιότητα της απασχόλησης, γι' αυτό μεγάλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την υγιεινή, με την ασφάλεια, με την ποιότητα, με την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στους χώρους εργασίας είναι ζητήματα για τα οποία αυτή η Κυβέρνηση τα τελευταία δυόμισι χρόνια έχει να παρουσιάσει και να επιδείξει πολύ συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής και νομοθετικά και άλλα. Θα πω για μία ακόμη φορά στο Σώμα ότι προωθούμε με μεγάλη ένταση την ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου στο χώρο της εργασίας με αναβάθμιση του ρόλου του Σ.Ε.Π.Ε. και εκτιμώ ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχουμε σημαντικά αποτελέσματα στον τομέα αυτό.

Στο τρίπτυχο, λοιπόν, ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή έχουμε πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα. Η ανάπτυξη στη χώρα μας προχωρά ικανοποιητικά. Το 2005, όπως ξέρουμε, έφτασε στο 3,7% του Α.Ε.Π. έναντι μέσου όρου 1,3% στην Ευρωζώνη και τα στοιχεία των πρώτων μηνών του 2006 δείχνουν ότι η ανάπτυξη θα είναι ακόμα υψηλότερη στο 2006. Η ανεργία, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, από 11,3% το Μάρτιο του 2004 έχει πέσει στο 9,7% στο πρώτο τρίμηνο του 2006 και συνεχίζει να έχει πτωτική τάση. Αυτή η πτωτική τάση τεκμηριώνεται και από τη μείωση του αριθμού των εγγεγραμμένων ανέργων οι οποίοι το Μάρτιο του 2004 ήταν στις πεντακάσιες εξήντα δύο χιλιάδες διακόσια ογδόντα εννέα άτομα, ενώ το Μάιο του 2006 είναι τετρακάσιες τριάντα χιλιάδες επτακόσια είκοσι επτά άτομα με τους πραγματικά αναζητούντες εργασία να είναι στις τριακάσιες εξήντα επτά χιλιάδες εξακόσια δεκατρία άτομα.

Η δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, η σταθερή αύξηση του ποσοστού απασχόλησης –ποσοστό το οποίο διαμορφώθηκε το 2005 στο 60,1%, έναντι 59,4% το 2004– και η σταθερή μείωση της ανεργίας είναι αποτέλεσμα μιας ολοκληρωμένης πολιτικής, την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση γενικότερα και το Υπουργείο μας ειδικότερα.

Βεβαίως επισημάνθηκε και από συναδέλφους που πήραν το λόγο, ότι σε συγκεκριμένες κατηγορίες συνανθρώπων μας, όπως είναι οι νέοι, όπως είναι οι άνω των πενήντα πέντε ετών, η ανεργία παρουσιάζει σημαντικά υψηλούς δείκτες και αυτό μας απασχολεί ιδιαίτερα. Γι' αυτό εντείνουμε την πολιτική μας, πέραν συνολικής της απασχόλησης και της μείωσης της ανεργίας, για ειδικές κατηγορίες συνανθρώπων μας, όπως είναι οι νέοι, όπως είναι οι γυναίκες, όπως είναι οι άνεργοι πέρα από μία ορισμένη ηλικία, κατηγορίες οι οποίες δεν είναι ελκυστικές στο χώρο της εργασίας.

Και βεβαίως μας απασχολεί πάρα πολύ για συγκεκριμένες ομάδες συνανθρώπων μας, οι οποίες δεν εκπροσωπούνται επαρκώς ή και καθόλου στο πολιτικό και κοινωνικό γίγνεσθαι, πώς θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα αυτά. Μιλώ για τους κοινωνικά αποκλεισμένους, διότι πέρα από τις κατηγορίες στις οποίες υπάρχουν υψηλά ποσοστά ανεργίας, υπάρχει και ο κοινωνικός αποκλεισμός, ο οποίος ούτε προσμετράται εύκολα ούτε εκδηλώνεται εύκολα ούτε διεκδικεί εύκολα.

Στο σημείο αυτό η χώρα δεν έρχεται να ανακαλύψει τον τροχό. Παρακολουθούμε μαζί με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα μεγάλα αυτά ζητήματα. Συνδιαμορφώνουμε και έχουμε πολύ σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση ενωσιακών πολιτικών και εφαρμόζουμε από εκεί και πέρα τις ενωσιακές πολιτικές στη χώρα.

Πρέπει να σας πω ως αρμόδιος Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ότι όλο το ενωσιακό δικαίο στα ζητήματα αυτά υιοθετείται ήδη από τη χώρα. Εναρμονιζόμαστε, διαμορφώνουμε και ενισχύουμε τους θεσμούς, για να δούμε πώς

αυτή η πολύ χρήσιμη και ευαίσθητη νομοθεσία εφαρμόζεται στο κοινωνικό και εργασιακό πεδίο.

Η Κυβέρνηση συνολικά, αλλά στο Υπουργείο μας ειδικότερα προωθούμε πολιτικές οι οποίες, όπως προείπα, έχουν ένα διπλό στόχο, στόχο καθόλου εύκολο στο να τον πετύχεις. Σε μια εποχή που η Ευρώπη και ο κόσμος προχωρά με ανοιχτά σύνορα δεν είναι απλό ούτε εύκολες οι λύσεις στο να μπορέσεις να συνδυάσεις δύο πράγματα: να έχεις μια οικονομία υψηλής ανταγωνιστικότητας και συγχρόνως να διατηρήσεις ένα αξιακό και κοινωνικό μοντέλο, το οποίο διεμορφώθη σε προηγούμενες εποχές, όπου τα πράγματα ήταν ευκολότερα για την Ευρώπη ή τουλάχιστον για το δυτικό κόσμο και όταν στις εποχές εκείνες άλλες κοινωνίες και άλλα κράτη σήκωσαν πολύ ψηλά τον πήχη του κοινωνικού τους μοντέλου, ενώ στη χώρα μας υπήρξαν καθυστερήσεις και υπήρξαν και πολιτικές, οι οποίες στήριξαν ένα κοινωνικό μοντέλο όχι με τις δυνατότητες των καιρών, αλλά κυρίως χρεώνοντας το αύριο.

Σήμερα, λοιπόν, η Κυβέρνηση στο σύνθετο και δύσκολο αυτό στόχο έχει μεταξύν των άλλων και όλα τα βάρη ενός παρελθόντος, τα οποία δεν μας επιτρέπουν να είμαστε όσο ευχάριστοι θα θέλαμε στα σημαντικά αυτά ζητήματα. Θα ξαναπώ ότι είναι πάρα πολύ χρήσιμο στα ζητήματα αυτά να αφουγκραζόμαστε όλοι όλους, να βλέπουμε τι προβάλλει το κάθε κόμμα, ο κάθε φορέας που εκπροσωπεί την κοινωνία, τι γίνεται σε άλλα κράτη γιατί θα ξαναπώ ότι μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν για την αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών.

Κάνουμε πολλά. Θα επιχειρήσω να συνοψίσω αυτά τα οποία ειδικότερα πρέπει να παρουσιάσω ως κυβερνητική πολιτική στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης.

Θα ξεκινήσω με το εξής: Έχουμε πολιτικές οι οποίες συνοδεύονται με την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα έρχονται να ενισχύσουν την προσαρμοστικότητα των εργαζομένων, τη δυνατότητα πρόσβασης των συμπολιτών μας στην απασχόληση, αλλά και την κοινωνική ενσωμάτωση για ομάδες, οι οποίες έχουν προβλήματα και αναφέρθηκαν πριν στις ομάδες αυτές.

Ο Ο.Α.Ε.Δ. αποτελεί τον κύριο φορέα υλοποίησης των πολιτικών μας, οι οποίες είναι ενισχυτικές –θα ξαναπώ– συμπληρωματικές προς τις γενικότερες πολιτικές μας, τις πολιτικές των μεταρρυθμίσεων που ακολουθούμε. Βεβαίως ούτε το κράτος μόνο του ούτε το Υπουργείο Απασχόλησης μόνο του ούτε ο Ο.Α.Ε.Δ. μόνος του μπορούν να λύσουν τα θέματα της απασχόλησης.

Εμείς ερχόμαστε –θα πω ξανά– συνοδευτικά να στηρίξουμε το ανθρώπινο δυναμικό, να ενισχύσουμε την ένταξη του στην αγορά εργασίας, να αναβαθμίσουμε τις δεξιότητές του. Θα ήθελα να επισημάνω ότι την τελευταία διετία πάνω από εκατόν δέκα πέντε χιλιάδες Έλληνες αξιοποίησαν τα προγράμματα για την ενίσχυση των δεξιοτήτων τους και πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες νέες σταθερές θέσεις εργασίας έχουν δημιουργηθεί με τα προγράμματα του Ο.Α.Ε.Δ..

Μετρούμε –και είναι πολύ σημαντικό– ότι πολλές απ' αυτές τις θέσεις έρχονται να εμφανιστούν ως διαρκείς, ως σταθερές θέσεις και δύο και τρία χρόνια μετά από τη λήξη του προγράμματος. Και το ποσοστό αυτό ανεβαίνει ανάλογα με τη φύση του προγράμματος.

Επίσης, είναι σημαντικό, πέρα από τη δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας μέσω των παρεμβάσεων του Ο.Α.Ε.Δ., να παρακολουθούμε –και επισημάνω εδώ ότι έχουμε πολύ θετικά αποτελέσματα– το πώς δέπτα σ' αυτές τις θέσεις εργασίας που αφορούν και μικρομεσαίους και ελεύθερους επαγγελματίες, δημιουργούνται και νέες συμπληρωματικές θέσεις εργασίας κατά τρόπο έμμεσο από τα θετικά αποτελέσματα των πολιτικών του Ο.Α.Ε.Δ..

Θα ήθελα να κάνω λίγες ακόμα επισημάνσεις που αφορούν στον Ο.Α.Ε.Δ.. Από το 2004, ξεκινήσαμε ένα σημαντικό έργο το οποίο έχει να κάνει με την ολοκλήρωση του ενδιάμεσου πληροφοριακού συστήματος που αποτελεί μέρος ενός ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος και δίδει αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία.

Εδώ, μου δίδεται η ευκαιρία να πω προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής και προς όλους τους συναδέλφους ότι η μεθοδο-

λογία, η οποία ακολουθείται προφανώς και από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, προφανώς και από τον Ο.Α.Ε.Δ., προφανώς και από τις θυγατρικές του Ο.Α.Ε.Δ., όπως είναι το Παρατηρητήριο, είναι ακριβώς η ίδια που ακολουθείται όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Άρα, τα στοιχεία τα οποία παρουσιάζουμε, με την ευθύνη που πρέπει να υπάρχει στη συντεταγμένη πολιτική και στην Κυβέρνηση γι' αυτά τα ζητήματα, είναι αξιόπιστα, διαφανή και υπό τον έλεγχο προφανώς όλων.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, για όποιον αμφισβητεί αυτά τα στοιχεία, να έρθει σ' επαφή είτε με τον ομιλούντα Υπουργό είτε με τις διοικήσεις των οργανισμών. Ελάτε με ειδικότερους από εμάς –που δεν είναι απαραίτητο να είμαστε ειδικοί σ' αυτά τα ζητήματα– να παρακολουθήσετε και τη μεθοδολογία και την εφαρμογή της στην εξέλιξη και παρουσίαση αυτών των στοιχείων.

Σε ό,τι αφορά άλλα σημαντικά θέματα που έχουν να κάνουν με τον Ο.Α.Ε.Δ. και τις δράσεις μας, αναφέρω ότι στις εξατομικευμένες παρεμβάσεις έχουμε μία πολύ σημαντική εξέλιξη. Στόχος μας είναι μέχρι τέλους του χρόνου, οι εξατομικευμένες παρεμβάσεις μας –και μ' αυτό εννοώ τη σύζευξη της προσφοράς με τη ζήτηση και τη δημιουργία προφίλ για τον κάθε αναζητούμενο εργασία– να φθάσουν στο 100% των περιπτώσεων.

Επίσης, πέραν του ποσοστού, μας ενδιαφέρει να βελτιώνουμε –και βελτιώνουμε– διαρκώς την ποιότητα της δουλειάς μας σε ό,τι αφορά την κατάρτιση του προφίλ του κάθε αναζητούμενου εργασία. Προωθήσαμε και ενισχύουμε τη διαδικασία των εργασιακών συμβούλων, δημιουργούμε νέα κέντρα προώθησης απασχόλησης και ο χαρακτήρας της προώθησης της απασχόλησης γίνεται πιο εξωστρεφής, γιατί επιβάλλουμε πλέον –και έχουμε αποτελέσματα– να υπάρχουν επιτόπιες επισκέψεις στις επιχειρήσεις.

Επειδή πολλά ακούστηκαν και σήμερα εδώ για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν διάφορα πράγματα, να δεχθούμε αρχικά, αν θέλετε, κυρία συνάδελφε, τι είναι η συνέντευξη. Δεν μπορεί το 2001 η συνέντευξη για τους εργασιακούς συμβούλους να είναι επωφελής και διαφανής και αργότερα να μην είναι επωφελής και διαφανής. Ή δεχόμαστε τη συνέντευξη ή δεν τη δεχόμαστε.

Προφανώς υπάρχουν πάρα πολλά ερωτηματικά και υπήρξαν από τον τρόπο με τον οποίο λειτουργήσαν όλα αυτά τα ζητήματα στο παρελθόν. Έχουμε χρέος να ενισχύσουμε την αξιοπιστία των θεσμών οι οποίοι λειτουργούν. Όμως, θα πω ξανά ότι δεν μπορεί το 2001 να προσλαβάνουμε εργασιακούς συμβούλους με συνέντευξη που τότε ήταν διαφανής και τώρα, αν υπάρξει σήμερα συνέντευξη, η συνέντευξη να είναι αδιαφανής.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ ζήτησα τα στοιχεία που δεν μας τα έχετε δώσει. Εγώ δεν μίλησα για συμβούλους.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Καλώς.

Στο πλαίσιο, επίσης, της διαχείρισης των επιπτώσεων της ανεργίας και της αναγνώρισης της αναγκαιότητας στήριξης των εργαζομένων που απολύονται λόγω αναδιαρθρώσεων, δίνονται έκτακτες οικονομικές ενισχύσεις. Στη διετία 2004-2005, ωφελήθηκαν ογδόντα επτά χιλιάδες εξακόσιοι ενενήντα επτά άνεργοι και έλαβαν συνολικά επιδόματα που ξεπερνούν τα 22.000.000 ευρώ. Και εξελίσσεται το πρόγραμμα αυτό.

Μέχρι το τέλος του χρόνου, το 2006, σημαντικά συνολικά επιδόματα ως έκτακτες οικονομικές ενισχύσεις θα δοθούν σε άνεργους, οι οποίοι απολύθηκαν λόγω προβλημάτων των επιχειρήσεών τους.

Επίσης, ήταν πολύ σημαντική και ουσιαστική η αύξηση του οικογενειακού επιδόματος κατά 40%.

Έρχομαι τώρα σε μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία την οποία έχει πάρει η Κυβέρνηση για την ίδρυση, τη δημιουργία ενός ταμείου κοινωνικής αλληλεγγύης. Ποτέ κανείς δεν είπε και δεν πιστεύουμε ότι η ανεργία αντιμετωπίζεται με παθητικές πολιτικές ή με επιδόματα ή με αποζημιώσεις προς άνεργους. Εκείνο που πρέπει να ξεκαθαριστεί είναι ότι η ανεργία αντιμετωπίζεται προφανώς μόνο αν δημιουργήσουμε νέες θέσεις

απασχόλησης, αν υπάρξει ανάπτυξη, νέες θέσεις δουλειάς. Και βεβαίως, υπάρχουν και ενεργητικές πολιτικές για να ενισχύσουμε αυτούς που αναζητούν εργασία. Και μιλάω για ηλικίες οι οποίες, όπως προείπα, δεν είναι ελκυστικές στην αγορά εργασίας.

Όταν εξαντλήσουμε, όμως, ως πολιτεία όλες τις πολιτικές τις οποίες έχουμε για ανάπτυξη, για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όταν εξαντλήσουμε όλες τις ενεργητικές πολιτικές μας και συγκεκριμένες κατηγορίες συνανθρώπων μας δεν μπορούν να βρουν δουλειά, τότε εκτιμούμε ότι η πολιτεία δεν μπορεί να κάθεται απαθής και να βλέπει τους ανθρώπους αυτούς να μένουν στο κοινωνικό περιθώριο.

Γι' αυτό, λοιπόν, αντί να ερχόμαστε, όπως γινόταν στο μακρύ παρελθόν και στο πρόσφατο παρελθόν, αποσπασματικά, συγκεκριμένα, κυρίως προ εκλογών να ρυθμίζουμε θέματα ανθρώπων μιας ορισμένης ηλικίας που έχασαν τη δουλειά τους, στην α', β', γ', δ' περιοχή, εκείνο το οποίο προτείνουμε είναι να δημιουργήσουμε ένα σταθερό πλαίσιο, ώστε σε όλη την Ελλάδα να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες. Και θα ισχύουν οι ίδιοι κανόνες. Να βρούμε, λοιπόν, τις προϋποθέσεις και τους όρους –και θα σας πω τρεις– ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε σύνθετα κοινωνικά ζητήματα.

Ας υποθέσουμε ότι σε μια περιοχή έχω υψηλό ποσοστό ανεργίας, υπερδιπλάσιο θα λέγαμε εμείς του εθνικού μέσου όρου, ότι έχω κλάδους που φθίνουν. Και τι θα πει φθίνων κλάδος;

Εδώ επιτρέψτε μου να σας πω ότι παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο χώρο της ένωσης. Διαμορφώνεται αυτήν τη στιγμή μία πολιτική και ως προς τους αριθμούς για το πότε ένας κλάδος είναι φθίνων. Αν χάνει χίλιες θέσεις εργασίας το χρόνο; Αν χάνει πεντακόσιες; Αν χάνει τριακόσιες; Εξελλίσσεται μια ενωσιακή πολιτική τώρα, την παρακολουθούμε, θα τη λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν στη διαμόρφωση της νομοθετικής μας πρωτοβουλίας σ' έναν κλάδο που φθίνει, για ανθρώπους οι οποίοι είναι άνω των πενήντα ή των πενήντα πέντε ετών, για τους οποίους εξαντλήσαμε όλα τα άλλα μέσα. Τότε θα έρθουμε να προτείνουμε μια ειδική ενίσχυση, έως ότου οι άνθρωποι αυτοί είτε βρουν δουλειά με πρωτοβουλία του κράτους ή με δική τους πρωτοβουλία, είτε θα μπορέσουν να φτάσουν στο χρόνο της πλήρους συντάξεως. Μέχρι τότε θα τους ενισχύσουμε, θα τους βοηθήσουμε με ένα ειδικό επίδομα. Θα πληρώνουν αυτοί τις εισφορές του εργαζομένου και το ταμείο αυτό τις εισφορές των εργοδοτών, ώστε να μπορέσουν να μείνουν στο κέντρο της κοινωνίας μας.

Στο μεταξύ, προβλέπουμε ότι για τους ανθρώπους αυτούς θα υπάρχει ένα σύστημα, στο πλαίσιο του οποίου θα μπορούν να προσφέρουν κοινωνική εργασία και η χρηματοδότηση αυτού του ταμείου, κύριε Τσιόγκα –γιατί σας άκουσα να λέτε ότι θα αφορά μόνο κοινωνικές δαπάνες– θα είναι τριμερής, όπως και η διοίκησή του. Θα υπάρχει τακτικός προϋπολογισμός και προβλέπεται για το 2007 –θα προβλεφθεί μόλις ψηφίσουμε το νόμο– χρηματοδότηση από ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το ειδικό ταμείο το οποίο δημιουργείται τώρα και βεβαίως, θα υπάρξει και ένα μικρό μέρος της χρηματοδότησης από κοινωνικές δαπάνες με μια ελαφρά αναδιάρθρωση των κοινωνικών δαπανών, χωρίς να επιβαρύνουμε σε εισφορές ούτε τους εργαζόμενους ούτε τους εργοδότες.

Αλλά γι' αυτό το θέμα θα έρθουμε να συζητήσουμε στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας που εκτιμώ ότι θα μπορεί να έρθει από την πλευρά της Κυβέρνησης προς τα τέλη Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου.

Είναι επίσης πολύ σημαντικό να αναφέρω ότι έχουμε προγράμματα για ολοκληρωμένες παρεμβάσεις για την απασχόληση σε νομούς, όπως είναι η Καστοριά, η Ημαθία, η Θεσσαλονίκη. Προγράμματα του 2004-2005 καταγράφουν τις αδυναμίες στην εξέλιξη αυτών των προγραμμάτων και βελτιώνουμε αντίστοιχα προγράμματα τα οποία έχουμε ως ολοκληρωμένες παρεμβάσεις για τους Νομούς Έβρου, Αιτωλοακαρνανίας, Κοζάνης, Αχαΐας και προετοιμάζουμε και προγράμματα ολοκληρωμένων παρεμβάσεων και για άλλους νομούς της χώρας, τα οποία θα παρουσιάσουμε σύντομα.

Σε ό,τι αφορά το ν. 3227/2004 που προβλέπει την επιδότηση

της εργοδοτικής εισφοράς, ο οποίος δεν εφαρμόστηκε, δεσμεύομαι και σας λέω ότι θα εφαρμοστεί από την παρούσα Κυβέρνηση. Δεν εφαρμόστηκε, γιατί το 2004 δεν υπήρχαν προβλέψεις στον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε το 2003 για το 2004. Εμείς ζητήσαμε τη γνώμη των κοινωνικών εταίρων για το πώς μπορεί να εφαρμοστεί πιλοτικά ίσως ή περιοριστικά στην αρχή ο νόμος αυτός, για να δούμε τα αποτελέσματα στο εργασιακό και οικονομικό πεδίο και να μπορέσουμε να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα από την εφαρμογή αυτού του νόμου.

Θα πω, επίσης, ότι για σημαντικά ζητήματα που αφορούν την απασχόληση, την ανεργία, τη μόρφωση, την επαγγελματική κατάρτιση, τη διά βίου μάθηση, εμείς πιστεύουμε ότι ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων μπορεί και πρέπει να ενισχυθεί. Γι' αυτό ακριβώς έναν πολύ κρίσιμο θεσμό, που είναι το Ε.Σ.Σ.Ε.Κ.Α., ερχόμαστε να τον ενεργοποιήσουμε –έκανα ήδη μία αναφορά στην πρώτη μου παρέμβαση– και μέσα από αυτόν το θεσμό, εδώ και κάποιο διάστημα, οι κοινωνικοί εταίροι αρχίζουν να έχουν σημαντικά υψηλότερο και ενεργότερο ρόλο, διότι τα ζητήματα αυτά –θα δεχθώ και θα συμφωνήσω και εγώ με όλους– δεν μπορεί να είναι ζητήματα που απασχολούν ή για τα οποία έχει άποψη μόνο το βαθύ κράτος. Εμείς προτείνουμε στους κοινωνικούς εταίρους, με επαναπροσδιορισμό και με μείωση του ρόλου του κράτους, να ενισχύσουμε σημαντικά το ρόλο τους σ' αυτά τα ζητήματα της επαγγελματικής κατάρτισης και της διά βίου μάθησης. Αναμένω τις προτάσεις των κοινωνικών εταίρων για το πώς μπορούμε να συνεργαστούμε καλύτερα.

Σε ό,τι αφορά τις πρώτες αντιδράσεις κάποιων εκ των κοινωνικών μας εταίρων, ότι στα ζητήματα αυτά δεν χρειάζεται το κράτος, αλλά φθάνουν μόνο οι κοινωνικοί εταίροι, κανείς δεν εμπόδισε μέχρι σήμερα τους κοινωνικούς εταίρους διμερώς να κάνουν ό,τι θέλουν. Εκείνο το οποίο εμείς προτείνουμε, είναι πώς το κράτος με τους κοινωνικούς εταίρους, με δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού και με κοινωνικές δαπάνες μπορεί να κάνει το περισσότερο και καλύτερο δυνατό.

Αναφέρθηκα στο τρίπτυχο «ανάπτυξη, απασχόληση και κοινωνική συνοχή». Θα ξαναπώ ότι η ανάπτυξη προχωρά με γρήγορους ρυθμούς, υπερδιπλάσιους του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απασχόληση ενισχύεται, η ανεργία μειώνεται και η κοινωνική συνοχή στη χώρα μας ενισχύεται. Οι δείκτες αυτό δείχνουν.

Ένα μέρος και εργαλείο της πολιτικής μας για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής είναι και ο κοινωνικός προϋπολογισμός. Είχα χθες την ευκαιρία να παρουσιάσω –και κατέθεσα ήδη στη Βουλή– τον κοινωνικό προϋπολογισμό του 2006, ο οποίος είναι αυξημένος κατά 9,13% σε σχέση με τον κοινωνικό προϋπολογισμό του 2005 και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό σε χρονιές δημοσιονομικής προσαρμογής. Συγκεκριμένα, στις δαπάνες για συντάξεις το 2006 σε σχέση με το 2005 έχουμε μία αύξηση του 8,19%, ενώ οι δαπάνες για υγεία, πρόνοια και γενικότερες δαπάνες αυξάνονται κατά 10,37%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τα οποία οι εργαζόμενοι θα πληρώσουν αυξημένα κατά 9%.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και η πολιτεία πολύ περισσότερο. Ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη του σε χρονιές που πρέπει, μεταξύ των άλλων, κατ' εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας να στηρίξουμε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Μου δίνετε τώρα την ευκαιρία να πω και δυο λόγια για το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης. Θα ξαναπώ –τα είπα και στην επιτροπή– ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όπως λειτουργεί σήμερα, είναι πολυδαίδαλο, μη ορθολογικό και κοινωνικά άδικο. Υπάρχουν αδικίες εντός του συστήματος. Όμως, εκ της λειτουργίας αυτού του συστήματος εντείνονται και αδικίες στη λειτουργία του όλου οικονομικού και κοινωνικού συστήματός μας. Να το ξαναπώ. Έχουμε και αδικίες εντός του συστήματος και ένταση των αδικιών στο οικονομικό και κοινωνικό μας σύστημα εκ του τρόπου με τον οποίο λειτουργεί αυτό το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Πρέπει να δούμε, λοιπόν, τι προοπτική έχει αυτό το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Και λέω πρέπει να δούμε, διότι, κάνοντας κάποιο σχόλιο σε ό,τι ελέγχθη από προλαλήσαντες συνα-

δέλφους, πρέπει να σας πω ότι υπάρχουν νόμοι, οι οποίοι δεν έχουν εφαρμοστεί μέχρι σήμερα. Υπάρχουν πτυχές του νόμου του 1992 -αυτού που έμεινε ως «νόμος Σιούφα»- που είναι προς εφαρμογή. Υπάρχει όλος ο νόμος του 1999, ο «νόμος Παπαϊωάννου», που είναι προς εφαρμογή. Υπάρχει όλος ο νόμος του 2002, ο «νόμος Ρέππα», που είναι προς εφαρμογή.

Αρα, εάν όλοι, όλος ο ελληνικός λαός, δίνετε μία εντολή στην Κυβέρνηση σε κενό πολιτικού και κοινωνικού σωλήνα να κάνει μία μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος σήμερα, αυτό δεν θα ήταν δυνατόν. Τι θα μεταρρυθμίζαμε; Ένα σύστημα που λειτουργεί χωρίς να εφαρμόζει τους νόμους ή νόμους οι οποίοι ισχύουν και δεν εφαρμόστηκαν μέχρι σήμερα;

Γι' αυτό, λοιπόν, μέχρι το τέλος της τετραετίας η πρόκληση και η ξεκάθαρη θέση μας είναι να εφαρμόσουμε την ισχύουσα νομοθεσία στο χώρο του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, να δημιουργήσουμε τις βάσεις και τις σταθερές που θα μας επιτρέψουν να αποτυπώσουμε αναλογιστικά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, ώστε να μπορέσει η επόμενη κυβέρνηση να προχωρήσει στις μεγάλες και σημαντικές αλλαγές. Μπορώ από τώρα να σας πω ότι θέση της Κυβέρνησης αυτής, που φιλοδοξεί να είναι κυβέρνηση και στην επόμενη τετραετία, είναι ότι το σύστημα δεν θα αλλάξει, ότι το σύστημα θα παραμείνει δημόσιο, ότι το κράτος θα διασφαλίσει τις συντάξεις των Ελλήνων ασφαλισμένων και ότι τις αδικίες του συστήματος αποκλείεται, μα αποκλείεται, να τις πληρώσουν ή να τις επωμισθούν οι κοινωνικά ασθενέστεροι ή αυτοί οι οποίοι πολλά χρόνια τώρα ως σημαντική πλειοψηφία αυτού του συστήματος βλέπουν να έχουν λιγότερες παροχές σε σχέση με αυτά τα οποία δίδουν.

Αυτή είναι η ξεκάθαρη θέση της Κυβέρνησής μας, αλλά τα ζητήματα αυτά θα μας απασχολήσουν, επαναλαμβάνω, στην επόμενη τετραετία. Εμείς θα ολοκληρώσουμε μία δουλειά, η οποία προβλέπει το νοικοκύρεμα –και έχουμε χρέος- και κανείς μα κανείς δεν πρόκειται, ούτε να αιφνιδιαστεί, ούτε να χάσει κάτι από τα κερκόμενα του.

Ολοκληρώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώντας και πάλι και το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και τους συναδέλφους όλων των κομμάτων που παρενέβησαν στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης. Θέλω να επαναλάβω ότι η θέση της Κυβέρνησης είναι ότι για τα ζητήματα αυτά ξέρουμε, πως όσα και να κάνουμε είναι λίγα όσο υπάρχει ανεργία και όσο υπάρχει ανεργία δεν μπορούμε να εφησυχάζουμε. Εμείς θα συνεχίσουμε πολιτικές, βεβαίως, που φέρνουν θετικά αποτελέσματα. Στην πορεία αυτή, όπως προείπα, ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων θα ενισχυθεί, γιατί η ανάπτυξη, η απασχόληση και η κοινωνική συνοχή είναι υπόθεση όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κατέθεσε τον Κοινωνικό προϋπολογισμό του έτους 2006.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ ο κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ότι ταυτίζεται απολύτως η πολιτική των δύο μεγάλων κομμάτων, ότι δηλαδή ταυτίζεται η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας με την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ, δεν θα τη σχολιάσω γιατί δεν είναι ιστορικά πρωτότυπη.

Είναι μία άποψη την οποία το Κομμουνιστικό Κόμμα ακολουθεί διεθνώς και στο εσωτερικό, εδώ και πάνω από πενήντα χρόνια. Σας θυμίζω ότι στη διάρκεια του μεσοπολέμου οι σοσιαλιστικές απόψεις εταυτίζοντο με τον ανερχόμενο τότε φασισμό, σύμφωνα με την άποψη της Τρίτης Διεθνούς. Σας θυμίζω, ότι από τις αρχές της δεκαετίας του '50, το σύνθημα το οποίο έγινε ιστορικά γνωστό στον τόπο μας ήταν «τι Πλαστήρας, τι Παπάγος».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ο Γιώργος ο Παπανδρέου το είπε αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μέσα, λοιπόν, στην ιστορική διαδρομή πολλών δεκαετιών είναι γνωστό ότι δεν απηχεί κάτι ιστορικά πρωτότυπο αυτή η άποψη του Κ.Κ.Ε. και για αυτό απλώς την υπενθυμίζω, χωρίς να τη σχολιάσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Και μας ταυτίζετε με τον φασισμό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εγώ σας ταύτισα με τον φασισμό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Τι είπατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Λάθος καταλαβαίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κάνετε λάθος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ταυτίζονται οι απόψεις οι δικές μας με το φασισμό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ποιος σας είπε τέτοιο πράγμα, κύριε συνάδελφε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Αυτό είπατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Είπα ότι η Τρίτη Διεθνής εταύτιζε τις απόψεις τις σοσιαλιστικές, των σοσιαλοδημοκρατικών κομμάτων με τον ανερχόμενο φασισμό. Αυτό είπα, κύριε συνάδελφε. Υποθέτω ότι παρακολουθείτε σωστά.

Ούτε, βεβαίως, θα σχολιάσω τις απόψεις της κ. Παπαρήγα, η οποία μονίμως αισθάνεται υποχρεωμένη να σχολιάζει τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ, χωρίς προηγουμένως να τον έχει κατανοήσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατανοήστε τον πρώτα εσείς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Τζέκη, εμείς σας παρακολουθούμε με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή και η δική μας προσοχή ελπίζω ότι θα επισύρει και τη δική σας προσοχή. Μην ενοχλείστε, λοιπόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν ενοχλούμαι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Διότι δεν θα ήθελα παραδείγματος χάριν να σχολιάσω τα επιτεύγματα του καταρρεύσαντος υπαρκτού σοσιαλισμού, μέσω του παραδείγματος του Τσουγκασβίλι. Μην με προκαλείτε, λοιπόν, διότι θα μπορούσα να κάνω ιστορική αναδρομή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Και ιστορικά ο Ανδρέας ο Παπανδρέου...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ξέρω ότι ενοχλείστε με το ΠΑ.ΣΟ.Κ, δεν υπάρχει λόγος να το δείχνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Και εσείς ενοχλείστε με τον υπαρκτό Σοσιαλισμό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε συνάδελφε του Κομμουνιστικού Κόμματος, παρακαλώ να αφήσετε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο να μιλήσει. Σε λίγο θα πάρει το λόγο ο κ. Κολοζώφ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα σας συνιστούσα λίγη περισσότερη ιδεολογική και πολιτική ψυχραιμία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Την έχετε χάσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εγώ την έχω χάσει; Ξέρετε πόσες φορές έχετε διακόψει; Έχετε μετρήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τσιόγκα, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ως εκ τούτου, λοιπόν, η δική μου σύσταση θα ήταν λίγο περισσότερη ιδεολογική και πολιτική ψυχραιμία.

Επαναλαμβάνω ότι ζήτησα το λόγο κυρίως για να σχολιάσω ορισμένες απόψεις, πολύ ενδιαφέρουσες ομολογώ, που άκουσα από τον παριστάμενο Υπουργό κ. Τσιτουρίδη. Ο κ. Τσιτουρίδης άρχισε την ομιλία του, λέγοντας ότι εργάζεται η Κυβέρνηση πάνω στο τρίπτυχο «ανάπτυξη, κοινωνική απασχόληση, εργασία και κοινωνική συνοχή». Και το συμπέρασμα, το οποίο διατύπωσε ο κ. Τσιτουρίδης είναι ότι η ανάπτυξη είναι διαφορετική το 2006 από ό,τι το 2004 και το 2005, όπως και τα ποσοστά της ανεργίας. Επεσήμανε επίσης ότι «δεν έχουμε μαγικές συνταγές» -χρησιμοποιώ ακριβώς την έκφραση- δηλαδή η Κυβέρνηση δεν έχει μαγικές συνταγές στα χέρια της και συνεπώς δεν θα μπορούσε να βρει αυτόματες λύσεις. Θα μπορούσα να συναινέσω στη διατύπωση ότι καμία κυβέρνηση δεν διαθέτει, κάτω από οποιοδήποτε καθεστώς, μαγικές λύσεις.

Φαίνεται, όμως, ότι –και εγώ έτσι αισθάνομαι, κυρία και κύρι-

οι συνάδελφοι- βρισκόμαστε ενώπιον μίας Κυβέρνησης που δεν διαθέτει μαγικές συνταγές, αλλά πιθανότατα η ίδια είναι ένας αποκαλυπτόμενος μάγος. Μάγος της λογικής, μάγος των μαθηματικών, μάγος της πολιτικής. Θα σας εξηγήσω γιατί το λέω αυτό.

Μαγικές συνταγές, βεβαίως, δεν έχετε, αλλά για πείτε μου σας παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ –και επικαλούμαι και άλλους Υπουργούς που είπαν τα ίδια πράγματα- πώς είναι δυνατόν η ανάπτυξη το 2003 να κινείται –όπως οι ίδιοι λέτε- σε ύψος 5% και ο δείκτης της ανεργίας να ανέρχεται στο 11,3% - χρησιμοποιώ τα δικά σας στοιχεία- και τρία χρόνια μετά, το 2006, να έχουμε ανάπτυξη 3,5% και ο δείκτης της ανεργίας να ανέρχεται στο 9,7%;

Μας λένε όλοι οι οικονομολόγοι του κόσμου θα βγω υπόχρεος απέναντί σας αν μου κατονομάσετε έναν οικονομολόγο που να λέει το αντίθετο- ότι ο ρυθμός αύξησης της εργασίας συνδέεται με το ρυθμό αύξησης της ανάπτυξης. Άρα, λοιπόν, αν έχετε υψηλότερους δείκτες ανάπτυξης λογικά πρέπει να έχετε και υψηλότερους δείκτες εργασίας. Να το πω διαφορετικά. Αν έχετε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης θα έχετε μικρότερο ποσοστό ανεργίας και αν έχετε χαμηλότερους δείκτες ανάπτυξης, θα έχετε αυξανόμενο ποσοστό ανεργίας. Αυτό λένε όλοι οι οικονομολόγοι του κόσμου είτε ανήκουν στους νεοφιλελεύθερους, είτε ανήκουν στους κεινσιανούς, είτε ανήκουν στους σοσιαλιστές. Δεν έχω ακούσει άλλον οικονομολόγο να ισχυρίζεται το αντίθετο. Έχω ακούσει, όμως, υπουργούς της Κυβέρνησης –και με τον παρόντα Υπουργό να λέει ακριβώς το ίδιο πράγμα- ότι με την εμάς 5% ρυθμό ανάπτυξης το 2003, αλλά τότε το ποσοστό ανεργίας ήταν 11,3%, ενώ σήμερα που έχουμε 3,7%, όπως ομολογεί η ίδια η Κυβέρνηση, έχουμε κάμψη του ποσοστού ανεργίας στο 9,7%. Πώς γίνεται αυτό;

Τη μαγική ικανότητα της Κυβέρνησης να συνθέτει μία εικόνα που δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, τη διαπιστώνουμε αρκετές φορές και γι' αυτό αισθάνθηκα ότι ίσως η πρωτοβουλία του έθνους θα έπρεπε να είναι να καλέσει τον Grigori Perelman, για να λύσει ένα νέο μαθηματικό γρίφο. Όπως ξέρετε ο «Grisa», ο οποίος αρνήθηκε την επιδαψίλευση τιμών, όπως και υψηλά χρηματικά ποσά, έλυσε το διατυπωμένο από τις αρχές του περασμένου αιώνα μαθηματικό πρόβλημα του Πουανκαρέ. Σήμερα διαπιστώνω ότι υπάρχει ένα νέο μαθηματικό πρόβλημα, ένας νέος μαθηματικός και πολιτικός γρίφος που διατυπώνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ποιος είναι αυτός ο μαθηματικός γρίφος; Πώς μπορεί η εργασία να αυξάνεται με χαμηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης; Αυτό είναι το θεμελιώδες μαθηματικό και πολιτικό ερώτημα που διατυπώνει ο κ. Τσιτουρίδης και ο κ. Καραμανλής. Δηλαδή με 3,5% ανάπτυξη να έχουμε χαμηλότερη ανεργία απ' ό,τι με 5% ανάπτυξη κατά το έτος 2003 επί ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θα παρακαλέσω να κάνουμε μία προσπάθεια να καλέσουμε τον «Grisa» για να επιλύσει αυτόν το μαθηματικό και πολιτικό γρίφο. Εγώ, όπως αντιλαμβάνεσθε, δεν μπορώ να απαντήσω σ' αυτήν τη μαγική θεώρηση των πραγμάτων που έχει και ο παριστάμενος Υπουργός και η Κυβέρνηση.

Θα μπορούσε ο ελληνικός λαός να μην αισθάνεται δυσκολίες και να μην συγκλονίζεται μπροστά σ' αυτό το νέο μαθηματικό θεώρημα, το νέο μαθηματικό πρόβλημα, που «συγκλονίζει» τα θεμέλια της οικονομικής επιστήμης και που διατυπώνει ο κ. Καραμανλής, ο κ. Τσιτουρίδης και ο κ. Αλογοσκούφης, εάν απλοποιούσαμε τα πράγματα με την αλήθεια.

Είναι γνωστό, παραδείγματος χάρι, ότι ο Ο.Α.Ε.Δ. κάνει διάφορες αλχημείες που αφορούν τα στοιχεία των εργαζομένων και των ανέργων. Δηλαδή είναι γνωστό ότι μαγειρεύονται –για να το πω διαφορετικά- στοιχεία από την Κυβέρνηση και τους ελεγχόμενους υποτακτικούς της. Δεν γνωρίζουμε παραδείγματος χάρι ότι όσοι προσέρχονται στον Ο.Α.Ε.Δ. και ζητούν την κάρτα ανεργίας για να υποβάλλουν αίτηση για μία προκηρυχθείσα θέση δεν εγγράφονται στους καταλόγους του Ο.Α.Ε.Δ.; Αυτό είναι, όπως ξέρετε, ένα κόλπο το οποίο ανακαλύφθηκε εσχάτως. Με τέτοιους είδους, λοιπόν, μαγειρέματα προσπαθούν να δείξουν ότι η ανεργία είναι χαμηλότερη από ότι στο παρελθόν.

Αυτά, λοιπόν, τα ξέρουμε, τα έχουμε ακούσει. Ελπίζω ότι κάποια στιγμή ο ελληνικός λαός θα δώσει την απάντησή του με τον πρόποντα τρόπο, αλλά θα μου επιτρέψετε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω ακόμη ένα σχόλιο το οποίο αφορά το ασφαλιστικό σύστημα.

Είπε ο κ. Υπουργός προηγουμένως ότι νόμοι του παρελθόντος –και εγώ δεν ανατρέχω στο 1992- υπονοούσε και τον αποκλειθέντα και νόμο Ρέππα, δεν εφαρμόζονται. Αυτό πολλές φορές καθώς ακούγεται φαίνεται ως κάτι πραγματικό, ως κάτι αληθές. Μόνο που δεν ξέρουμε ποιος είναι ο φταίχτης. Παραδείγματος χάρι, πολιτικές ενοποιήσεως ταμείων, οι πολιτικές που αφορούσαν τα τραπεζικά ασφαλιστικά ταμεία μπορούσαν να εφαρμοστούν, όπως προέβλεπε ο νόμος Ρέππα, από το 2007. Αλλά είναι γνωστό ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι κυβέρνηση από τον Μάρτιο του 2004. Συνεπώς αυτός ο οποίος καλείται να εφαρμόσει ψηφισθέντα νόμο στο παρελθόν και δεν τον εφαρμόζει είναι η σημερινή Κυβέρνηση. Όπερ έδει δείξει.

Αλλά άκουσα, προηγουμένως, τον αγαπητό συνάδελφο τον κ. Τσιτουρίδη να λέει ότι στο παρελθόν εφαρμόστηκε η συνέντευξη και συνεπώς δεν δικαιούται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλοι να ισχυρίζονται ότι τότε μεν ήταν καλή, σήμερα δε είναι κακή. Πρώτα απ' όλα ποτέ δεν ισχυρίστηκε τέτοιο πράγμα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και για να είμαστε ακριβείς, κύριε Υπουργέ, παλαιότερα υπό το καθεστώς του ν.2190 και μέχρι τον Μάρτιο του 2004 η συνέντευξη προβλεπόταν μόνο για μια κατηγορία προσωπικού: το λεγόμενο ειδικό επιστημονικό προσωπικό. Δηλαδή, το προσωπικό υψηλών προσόντων. Για καμία άλλη κατηγορία. Με την τροποποίηση που επιφέρατε στον νόμο, ο συνάδελφος σας Υπουργός Εσωτερικών, η συνέντευξη προβλέπεται σχεδόν σε κάθε περίπτωση προσλαμβανόμενου προσωπικού. Δηλαδή γενικεύετε την συνέντευξη πλην ελαχίστων κατηγοριών –όπως είναι παραδείγματος χάρι το προσωπικό της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης- γενικεύετε, λοιπόν, την εφαρμογή της συνέντευξης και βεβαίως ξέρουμε σε αρκετές περιπτώσεις πως έχει εφαρμοστεί μέχρι σήμερα.

Αλλά είναι τυχαίο ότι το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού συντάσσει έκθεση - καταπέλτη σήμερα; Γιατί το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού σε ό,τι αφορά στην συνέντευξη δεν έκανε καμία σκέψη στο παρελθόν; Σήμερα την κάνει. Σήμερα δημοσιεύεται στον Τύπο και είναι κόλαφος, καταπέλτης σε βάρος της Κυβέρνησης. Λέει, δηλαδή, στην έκθεσή του το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού ότι μόνο ως συμπληρωματικό μέτρο και κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις εφαρμογής του μπορεί να θεωρηθεί ότι η συνέντευξη ως μέτρο έχει κάποιο αποτέλεσμα. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί ως κανόνας, δεν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς προϋποθέσεις, δεν μπορεί να εφαρμοστεί με όποιον τρόπο η Κυβέρνηση νομίζει ότι μπορεί να εφαρμόσει αυτό το μέτρο. Αυτήν λοιπόν, την έκθεση κόλαφο του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού κοινώς την καταπίνετε και αρέσκεστε στο να επανέρχεστε στο παρελθόν. Πρώτη φορά βλέπω Κυβέρνηση η οποία μάχεται ενδόξως το παρελθόν αλλά ουδέποτε ασχολείται με το παρόν και το μέλλον.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι η αλήθεια είναι μια πολύ σημαντική υπόθεση για την πολιτική. Αρκεί να ξέρουμε να την αναζητούμε ακόμα και αν καμιά φορά στρέφεται καθ' ημών. Αλλά είναι χρέος μας να την αναζητούμε. Και πολύ περισσότερο χρέος μας είναι να την δικαιώνουμε στα μάτια του ελληνικού λαού γιατί αργά ή γρήγορα οι έλληνες πολίτες αντιλαμβάνονται και τιμωρούν. Αυτή ας είναι η τελευταία λέξη, το «τιμωρούν», που καλό είναι να κρατήσουν τα κυβερνητικά στελέχη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καστανίδη.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα ήθελα να παρέμβω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μια πολύ σύντομη απάντηση, κύριε

Πρόεδρε, σε ένα σχόλιο και σε ένα ερώτημα που έθεσε ο κ. Καστανίδης. Αναφέρθηκε στη σχέση ανάμεσα στους ρυθμούς ανάπτυξης και στα ποσοστά ανεργίας. Και επειδή τα στοιχεία δεν αμφισβητούνται και δεν πρέπει να αμφισβητούνται, η σχέση ανάμεσα στους ρυθμούς ανάπτυξης το 2003 και στην ανεργία σε σχέση με την σχέση ανάμεσα στην ανάπτυξη σήμερα και στην ανεργία δείχνει την αποτυχία της δικής σας πολιτικής και την επιτυχία της δικής μας. Αυτό δεν είναι αποτέλεσμα μαθηματικού γρίφου, η διαμόρφωση της νέας σχέσης. Η εξήγηση εδράζεται στις πολιτικές που ησκούντο τότε και ασκούνται σήμερα. Δεν υπήρχε ισόρροπη ανάπτυξη στη χώρα στα χρόνια των προηγούμενων κυβερνήσεων. Ούτε γεωγραφικά, ούτε κοινωνικά.

Η υπερευκέντρωση του πλούτου και της ανάπτυξης γεωγραφικά και κοινωνικά στα χρόνια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιουργούσε αλλοιώσεις σ' αυτήν τη σχέση. Η απελευθέρωση των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου σήμερα έρχεται να ομαλοποιήσει τη σχέση αυτή και αναδεικνύει την υπεροχή πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά της δικής μας Κυβέρνησης, των δικών μας πολιτικών.

Και σε ό,τι αφορά το θέμα του ποιοι εγγράφονται ή δεν εγγράφονται στα μητρώα του Ο.Α.Ε.Δ., να ξαναπώ ότι εγγράφονται ή δεν εγγράφονται όλοι όσοι ενεγράφησαν ή δεν ενεγράφησαν όλα τα προηγούμενα χρόνια. Δεν άλλαξε τίποτε. Οι αναζητούντες εργασία, λοιπόν, ανανεώνουν ανά τρίμηνο την κάρτα τους για λόγους μείωσης της γραφειοκρατίας, αλλά εγγράφονται και φαίνονται κανονικότητα στις λίστες του Ο.Α.Ε.Δ.. Άρα, μη λέμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι γίνονται κάποια τρικ και οι αναζητούντες την εργασία δεν εγγράφονται. Βεβαίως και εγγράφονται, για να απαντήσω ακόμη μια φορά σε κάτι το οποίο είναι ανακριβές και λέγεται εδώ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά την εγγραφή των ανέργων στους καταλόγους του Ο.Α.Ε.Δ. θα συνιστούσα στα κυβερνητικά στελέχη να μη διαβεβαιώνουν ψευδώς για αλήθειες τις οποίες γνωρίζει όλους ο ελληνικός λαός, όπως γι' αυτούς που δεν εγγράφονται όταν ζητούν μια θέση απασχόλησης στο δημόσιο παίρνοντας την κάρτα ανεργίας.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω να αναγνωρίσω ότι εκτός από μάγοι είσθε και θαυματουργοί. Υπάρχει μια καινούργια κατεύθυνση την οποία πρέπει να καταχωρήσουμε στον επιστημονικό διάλογο. Είναι η θεολογία των θαυμάτων. Κατάφερε η Κυβέρνηση να πετύχει το θαύμα της ισόρροπης ανάπτυξης σ' αυτά τα τρία χρόνια -δεν το λέει πουθενά ο κ. Αλογοσκούφης στις εκθέσεις του προς την Κομισιόν- και κατάφερε επίσης να απελευθερώσει και τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. Αυτό πραγματικά συνιστά θαύμα. Συνεπώς έχω δικαίωμα να ομιλώ για τη θεολογία των θαυμάτων.

Κύριε Υπουργέ, είναι πολύ απλό. Ο Υπουργός της Οικονομίας λέει ότι το 2003 ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν 5%. Αν έχουμε ρυθμό ανάπτυξης 5%, σημαίνει ότι το ποσοστό της ανεργίας θα έπρεπε να ήταν χαμηλότερο απ' ό,τι σήμερα που έχουμε 3,5% ανάπτυξη.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ε, δεν ήταν όμως.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ξέρετε τι συμβαίνει; Συμβαίνει αυτό που σας διατύπωσα προηγουμένως ως θεώρημα, ότι αρέσκεσθε στο να μετατρέπετε το ψεύδος σε αλήθεια, κάτι που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ούτε η επιστήμη ούτε η λογική ούτε η πολιτική, δυστυχώς για σας.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Υπήρχαν και χιλιάδες ανασφάλιστοι αλλοδαποί που δούλευαν επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα ολυμπιακά έργα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να συνεχίσουμε ήρεμα, κύριε συνάδελφοι;

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, κύριε Υπουργέ, καλύτερα να μιλήσετε από το Βήμα επίσημα.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ένα μέρος της εργασίας στηρίχτηκε στην ανασφάλιστη εργασία που κάτω από τη μύτη σας και με ευθύνη της τότε κυβέρνησης υπήρχε, κυρίως, στα ολυμπιακά έργα. Ε, λοιπόν, έτσι πλούτισαν πάρα πολλοί ως ισχυροί του τότε συστήματος με την ανασφάλιστη εργασία, που τη χειροκροτούσατε και την επιδοκιμάζατε. Μη μας παρουσιάζετε, λοιπόν, εδώ τα δραματικά αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής ως γρίφους, που δεν σας επιτρέπουν να κατανοήσετε σήμερα το τι γίνεται στην Ελλάδα της διαφάνειας και των κανόνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Των κανόνων; Ποιων κανόνων; Γιατί δεν μας καταθέτετε τα στοιχεία του Ο.Α.Ε.Δ. στη Βουλή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας παρακαλώ. Να ηρεμήσουμε.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο. Να είσθε σύντομος μόνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να κάνω μία ακόμη προσθήκη. Ο κύριος Υπουργός αποδεικνύεται ικανός και στην ανατροπή της οικονομικής και κοινωνικής θεωρίας. Πρώτη φορά βλέπω Υπουργό να λέει ότι η ανασφάλιστη εργασία έπαιξε ρόλο τότε. Μα η ανασφάλιστη εργασία δεν καταγράφεται στα επίσημα στοιχεία σας, κύριε Υπουργέ, ούτε χθες ούτε σήμερα, για να την υπολογίζετε. Με συγχωρείτε, αλλά δεν ξέρετε τι σας γίνεται ως Κυβέρνηση. Επικαλείσθε την ανασφάλιστη εργασία, ενώ δεν καταγράφεται πουθενά; Αυτό που καταγράφετε εσείς, οι υπομειδώντες συνεργάτες σας που προφανώς δεν γνωρίζουν μαζί με την Κυβέρνηση τι γίνεται, σας οδηγούν σε πελώρια λάθη. Και επιτέλους πρέπει να καταλάβετε ότι η αλήθεια είναι ένα γιατρικό για όλους και πολύ περισσότερο για εσάς που εξαγγέλλετε μαζί με την αλήθεια και την ηθική και την έχετε καταρρακώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Κολοζώφ που περιμένει πολύ ώρα και, για να αποζημιωθεί, θα του δοθεί παραπάνω χρόνος από τα οκτώ λεπτά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μου έκανε εντύπωση, με εξέπληξε το γεγονός ότι στην αρχή της ομιλίας του ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξαπέλυσε αυτήν την επίθεση προς το κόμμα μας ανατρέχοντας ακόμη στη Γ' Διεθνή για να αποδείξει το συκοφαντικό χαρακτήρα που έχει η εκτίμηση του κόμματός μας ότι η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα συμπίπτει στις βασικές του γραμμές με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Μάλιστα μας περιήγησε και στη μετεμφυλιακή εποχή με το «τι Πλαστήρας τι Παπάγος», σύνθημα το οποίο δεν γέννησε το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας αλλά ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, αν ενθυμίστε. Αυτό δείχνει την αμχανία του κόμματος αυτού, γιατί στη συνείδηση του ελληνικού λαού έχει περάσει το γεγονός ότι όντως τα δύο κόμματα ακολουθούν τον ίδιο βασικό δρόμο στους κεντρικούς άξονες της πολιτικής τους. Κι αν υπάρχει εκεί μία αδυναμία σήμερα στο κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ασκήσει μία αντιπολίτευση που να του δίνει πόντους, είναι ακριβώς αυτό το ζήτημα γιατί δεν μπορεί να ασκήσει κριτική στους βασικούς άξονες της πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Όσον αφορά για την κατανόηση που έχουμε των θέσεων του κ. Γιώργου Παπανδρέου, πολύ φοβάμαι ότι δεν είμαστε οι μόνοι που δεν κατανοούμε την πολιτική του κ. Γιώργου Παπανδρέου. Υπάρχουν πολλοί και στις τάξεις του κόμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που αυτήν την πολιτική δεν την κατανοούν και αρκετοί το εκφράζουν και δημόσια.

Μη μας κατηγορείτε, επομένως ότι δεν μπορούμε να κατανοήσουμε αυτήν την πολιτική. Φαίνεται ότι υπάρχει πρόβλημα στη διατύπωσή της.

Κύριοι Βουλευτές, όλοι αναγνωρίζουν πως το πρόβλημα της ανεργίας στη χώρα μας έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις. Είναι πεπονησθή πως η ανεργία δεν είναι δυνατόν να επαλειφθεί στα πλαίσια του σημερινού κοινωνικού συστήματος, του καπιταλιστικού συστήματος. Η ανεργία είναι σύμφυτη με το σύστη-

μα αυτό. Αντίθετα ένας από τους βασικούς κανόνες ανάπτυξης του καπιταλισμού είναι η ύπαρξη της ανεργίας που αξιοποιείται από το σύστημα για την καθήλωση του μεροκάματου και του μισθού στα χαμηλότερα δυνατά επίπεδα, έτσι ώστε να εκβιάζονται οι εργαζόμενοι και να περιορίζουν τις απαιτήσεις τους ή ακόμη και να μην προβάλλουν καμία απαίτηση.

Θέλω να επισημάνω και να μην αμφισβητήσω το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις στις καπιταλιστικές χώρες ενδιαφέρονται για την ανεργία, δεν τους είναι αδιάφορη. Ποιος είναι ο στόχος, όμως, όχι για την εξάλειψή της, γιατί γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να γίνει; Τη θέλουν την ανεργία και τη συγκρατούν σε εκείνα τα επίπεδα όπου και να εξυπηρετούν τους εργοδότες, αλλά και να μην την αφήνουν να παίρνει τέτοιες διαστάσεις που μπορεί να δημιουργήσουν πολιτικά προβλήματα σ' αυτόν που κυβερνάει.

Επομένως, η προσπάθεια η δική μας για την προστασία των εργαζομένων στο ζήτημα της ανεργίας, είναι σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση από τις προσπάθειες που αναμφισβήτητα κάνει η Κυβέρνηση για να μπορέσει να την κρατήσει στα πλαίσια εκείνα που συμφέρουν στο σύστημα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση στους κανόνες στους οποίους προσαρμόζονται όλο και περισσότερο οι πολιτικές που εφαρμόζονται στην πατρίδα μας έχει επεξεργαστεί προγράμματα που η φιλοσοφία τους έχει σαν βασικό άξονα τη διευκόλυνση των δράσεων του κεφαλαίου. Τα βασικά ντοκουμέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το Μάαστριχτ μέχρι τις τελευταίες Συνόδους αυτόν τον στόχο έχουν, πώς θα διευκολυνθούν οι δράσεις του κεφαλαίου, πώς θα δημιουργηθούν καλύτερες συνθήκες ανάπτυξης του κέρδους του κεφαλαίου. Αυτό το ζήτημα στην πράξη είχε σαν συνέπεια την εφαρμογή μιας σειράς αντεργατικών μέτρων που τελικά στο σύνολό τους οξύνουν ή διατηρούν -στην καλύτερη των περιπτώσεων- την ανεργία στα ίδια επίπεδα ή ακόμα προσπαθούν να την κρύψουν με διάφορα τεχνάσματα. Στο ζήτημα αυτό θα συμφωνήσω και με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι όντως κρύβεται η ανεργία. Δεν κρύβεται από τη Νέα Δημοκρατία μόνο, κρυβόταν και προηγούμενες η ανεργία.

Να σας υπενθυμίσω ορισμένα, κύριοι Βουλευτές, τα οποία πολύ πιο γλαφυρά ανέπτυξε ο εισηγητής μας, αλλά να σας τα υπενθυμίσω συνοπτικά, επιγραμματικά. Είναι μια σειρά από ζητήματα. Ο άνεργος, εάν κάνει ένα μεροκάματο το μήνα, δεν καταγράφεται σαν άνεργος και επομένως είναι μέσα στα στατιστικά στοιχεία. Μία σειρά από άλλα ζητήματα μέσα στα στατιστικά στοιχεία που προβάλλονται κρύβουν την ανεργία, όπως είναι η μερική απασχόληση που ουσιαστικά μειώνει στο μισό το επίπεδο της ανεργίας και διπλασιάζει το επίπεδο της απασχόλησης πάντα στα στατιστικά στοιχεία. Όμως, δεν αλλάζει την ουσία του ζητήματος ότι αντικειμενικά υπάρχει ανεργία και το ζήτημα της διαφώνιας μας με τα στατιστικά στοιχεία, κύριε Υπουργέ, δεν είναι σημερινό. Τα εργατικά συνδικάτα στη χώρα μας εδώ και πάρα πολλά χρόνια αμφισβητούν συστηματικά τα στατιστικά στοιχεία στο ζήτημα της ανεργίας, δεν είναι εφεύρεση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας στα σημερινά δεδομένα και είναι γνωστό ότι αυτό γίνεται για μια σειρά από λόγους που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει σήμερα να αναπτύξω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να επισημάνω αυτό που σημείωσε και η Γενική Γραμματέας του κόμματός μας. Θα ήθελα μόνο ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Το κόμμα μας έχει σαν στόχο του την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και την αντικατάστασή του από ένα σύστημα, το σοσιαλιστικό, όπου εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο δεν θα είναι δυνατή. Τα βασικά μέσα παραγωγής θα είναι στην κοινωνική ιδιοκτησία, όπου θα υπάρχει ένας εθνικός σχεδιασμός, στα πλαίσια του οποίου θα στηρίζονται οι παραγωγικοί συντεταγισμοί των μικροπαραγωγών της πόλης και του χωριού. Σήμερα, όμως, με την πρόταση νόμου που κάνουμε δεν στοχεύουμε στην υλοποίηση του προγράμματος του κόμματός μας. Σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι να πάρουμε υπ' όψιν μας

αυτήν την πραγματικότητα που υπάρχει, αυτήν την αντεργατική πολιτική που ασκείται και να προτείνουμε μέσα στα πλαίσια αυτού του συστήματος μέτρα για ανακούφιση των εργαζομένων. Δεν θ' αναφερθώ στα μέτρα, γιατί το έκαναν οι προηγούμενοι ομιλητές.

Όμως αν δεν υπάρξει αγώνας δεν θα μπορέσουν ούτε αυτά τα μέτρα, τα οποία επαναλαμβάνω ότι είναι μέσα στα πλαίσια του συστήματος, να υλοποιηθούν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πρέπει να πω για την τάξη των πραγμάτων, κύριε Κολοζώφ ότι η ομιλία σας ήταν οκτώ λεπτά, δεδομένου ότι η Γραμματέας του Κόμματός σας έκανε χρήση της πρωτολογίας.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα στη σημερινή συζήτηση πέρα από την αριθμολογία η οποία αναπτύχθηκε τώρα πρόσφατα για το πώς μετράμε την ανεργία ή όχι, νομίζω ότι απάντηση έχει δώσει ήδη ο Υπουργός και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στο Κομμουνιστικό Κόμμα. Άλλωστε, υπάρχει ανοιχτή πρόσκληση και πρόκληση για να παρακολουθήσουν Βουλευτές ή εκπρόσωποι των κομμάτων τον τρόπο με τον οποίο καταγράφεται η ανεργία, τα στοιχεία που αποτυπώνονται και τον τρόπο με τον οποίο αυτά παρουσιάζονται.

Νομίζω ότι το βασικό θέμα το οποίο συζητήσαμε σήμερα είναι το μοντέλο ανάπτυξης. Η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας μας έδωσε την ευκαιρία ν' ανοίξουμε αυτήν τη συζήτηση -και γι' αυτό νομίζω ότι οφείλουμε να ευχαριστήσουμε το Κομμουνιστικό Κόμμα γι' αυτήν του την πρωτοβουλία- αλλά και η αιτιολογική έκθεση της προτάσεως νόμου που θέτει αρκετά ιδεολογικά ζητήματα. Νομίζω ότι τίθενται επί τάπητος τα μοντέλα τα οποία η κάθε παράταξη προτείνει, υπηρετεί και μέσα από την ιστορική της διαδρομή έχει στηρίξει. Βεβαίως το Κομμουνιστικό Κόμμα λέει ότι θα πρέπει να ενισχυθεί ο αγώνας κατά της ανεργίας μέσα από την υπερφορολόγηση των επιχειρήσεων και να δοθούν αυτές οι παροχές προς τους ανέργους, για την πρόωρη συνταξιοδότηση, την αύξηση του επιδόματος ανεργίας, την επιμήκυνση παροχής του επιδόματος ανεργίας, κάτι το οποίο και ιδεολογικά και αναπτυξιακά και πολιτικά μας βρίσκει παντελώς αντίθετους. Αυτό, γιατί πιστεύουμε ότι μέσα από την κινητροδότηση της δημιουργίας των νέων επιχειρήσεων, μέσα από τη μείωση των φορολογικών συντελεστών και προς τις επιχειρήσεις και προς τους ιδιώτες, θα μπορέσουμε να καταφέρουμε ένα διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης, κάτι το οποίο δεν κάναμε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Βέβαια, μέσα στην πρόταση του Κ.Κ.Ε. υπάρχει και η γνωστή επωδός της κομμουνιστικής θεωρίας ότι το κυνήγι του καπιταλιστικού κέρδους και η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο δημιουργούν αυτές τις συνθήκες, οι οποίες οδηγούν και στην αύξηση της ανεργίας, όσο και αν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Κολοζώφ προσπάθησε να μας πει ότι οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις τελικά δεν είναι τόσο κακές όσο παρουσιάζονται στην αιτιολογική έκθεση, αλλά προσπαθούν να πολεμήσουν για άλλους λόγους την ανεργία και να την κρατούν σε ένα υψηλό μεν αριθμό, αλλά όχι σε έναν εκρηκτικό δείκτη.

Θα σας έλεγα ότι οι δύο χώρες που έχουν καταφέρει να έχουν πολύ χαμηλή ανεργία στον πλανήτη σήμερα, από τον δυτικό κόσμο τουλάχιστον, είναι το Ηνωμένο Βασίλειο και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες κυμαίνεται η ανεργία γύρω στο 3,5% με 4%, που είναι και ο ανελαστικός δείκτης της ανεργίας...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτές είναι του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Στις Ηνωμένες Πολιτείες οι αποδοχές είναι καλύτερες από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και τα κέρδη των επιχειρήσεων περισσότερα από ό,τι στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν το ξέρω. Εγώ μιλάω για το δείκτη της Αμερικής. Όπως αντιστοίχα ένα άλλο μοντέλο που εφαρμόστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο έφερε σήμερα την Αγγλία να έχει τη μικρότερη ανεργία από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και βεβαίως με αμοιβές -γιατί εδώ συζητάμε για διαφορετικό

και νόμισμα ακόμα- που υπερβαίνουν το μέσο ευρωπαϊκό όρο σημαντικά. Αυτό συμβαίνει στο εξωτερικό.

Τι συμβαίνει στο εσωτερικό. Έχουμε ένα μοντέλο το οποίο περιέγραψε πολύ γλαφυρά και πολύ ουσιαστικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας πριν από λίγο.

Υπάρχει και το μοντέλο το οποίο εφαρμόστηκε τα τελευταία είκοσι χρόνια, το οποίο αφορούσε την καταπολέμηση της ανεργίας μέσα από αθρόες προσλήψεις στο δημόσιο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε ένα δημόσιο τομέα -ευρύτερο και στενό- που είχε γύρω στους τριακόσιους πενήντα χιλιάδες εργαζόμενους και παρέδωσε ένα δημόσιο τομέα -ευρύτερο και στενό- με άνω του ενός εκατομμυρίου εργαζόμενους είτε μέσα από τις κρατικοποιήσεις επιχειρήσεων ή μέσα από τη διεύρυνση και το «ξεχίλωμα» πάρα πολλές φορές των προσλήψεων.

Ακούμε για «γαλάζια παιδιά», αλλά γι' αυτές τις επτακόσιες χιλιάδες που διορίστηκαν αυτά τα είκοσι χρόνια -και πόσοι απ' αυτούς συνταξιοδοτήθηκαν πρόωρα- δεν έχει απολογηθεί κανένας!

Έφτιαξαν, λοιπόν, ένα μοντέλο το οποίο βασιζόταν στους «πατρικούς», οι οποίοι διορίζονταν στο δημόσιο, έμπαιναν στις δημόσιες επιχειρήσεις, είχαν μονιμότητα, είχαν υψηλούς μισθούς, υψηλές υπερωρίες και από την άλλη, ένα μοντέλο ανάπτυξης της χώρας με τους αναπτυξιακούς και φορολογικούς νόμους, το οποίο έλεγε ότι ενισχύουμε την ίδρυση επιχειρήσεων εντάσεως εργατικού δυναμικού.

Τι σημαίνει αυτό; Όταν όλοι οι προηγούμενοι αναπτυξιακοί νόμοι έλεγαν ότι για να υπαχθείς σ' αυτόν, χρειάζεται να δημιουργείς πολλές θέσεις εργασίες και δεν ενδιέφερε το νομοθέτη και την τότε κυβέρνηση και την τότε φιλοσοφία πόση θα είναι η ένταση του επενδύμενου κεφαλαίου, αυτό δημιουργούσε την εξής στρέβλωση. Δημιουργούσε θέσεις εργασίες οι οποίες ήταν εύκολα «μεταναστεύσιμες». Ήταν θέσεις κοπτοραπτηρών στη Βόρεια Ελλάδα -στα γνωστά «φασονατζίδικα»- ήταν θέσεις σε κλάδους της οικονομίας που δεν απαιτούσαν υψηλή εξειδίκευση, γιατί ακριβώς το μέγεθος της επένδυσης που γινόταν ήταν χαμηλό.

Αυτή ήταν όλη η προηγούμενη πολιτική και για είκοσι χρόνια δημιουργήσαμε ένα μοντέλο ανάπτυξης που όντως δημιουργούσε υψηλούς δείκτες ανεργίας ή υψηλούς δείκτες απασχόλησης, ανάλογα με το πώς έπαιζαν τα «κουμπάκια» του συστήματος στους ανθρώπους με χαμηλή εξειδίκευση.

Σήμερα, σταδιακά και με τον αναπτυξιακό νόμο και με τους φορολογικούς νόμους, προσπαθούμε να ενισχύσουμε το εντελώς αντίθετο. Προσπαθούμε να βάλουμε τις βάσεις για μια οικονομία στην οποία γίνονται σοβαρές και ουσιαστικές επενδύσεις, γιατί οι σοβαρές και ουσιαστικές επενδύσεις που έχουν υψηλό κόστος κεφαλαίου ανά θέση εργασίας, είναι αυτές οι οποίες δεν «μεταναστεύουν» εύκολα. Είναι αυτές οι οποίες δημιουργούν υπερβάλλοντα πλεόνα. Είναι αυτές οι οποίες δεν γίνονται από τους επιχειρηματίες της «αρπαχτής». Δεν γίνονται από τους εφήμερους, αλλά έχουν μονιμότητα, βάση και προοπτική.

Και θα σας πω χαρακτηριστικά, επειδή αμφισβητήθηκαν όλα τα στοιχεία για την ανάπτυξη της χώρας και για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το οικονομικό μας σύστημα, ότι το 2006 η ελληνική οικονομία έχει εισπράξει μια διεθνή ψήφο εμπιστοσύνης, πρωτόγνωρη για την τελευταία εικοσαετία. Έγιναν υψηλότερες επενδύσεις στη χώρα μέσα από εξαγορά ελληνικών επιχειρήσεων, επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στη χώρα. Η «TIM HELLAS» έναντι περίπου 1.000.000.000 ευρώ, η «HYATT» περίπου στα 600.000.000 ευρώ, η «Q-TELECOM» στα 350.000.000 ευρώ και βεβαίως, η τελευταία μεγάλη αποκρατικοποίηση της Εμπορικής Τράπεζας με 3, 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και ανέφερα ορισμένα τα οποία είδαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Δεν αναφέρω όλες τις επενδύσεις που έχουν γίνει στη χώρα. Αυτός είναι δείκτης ψήφου εμπιστοσύνης προς την ελληνική οικονομία από το διεθνές οικονομικό σύστημα. Αυτό δείχνει ότι η χώρα μπορεί να γίνει και ελκυστική για ξένες επενδύσεις. Δείχνει ότι η χώρα έχει τη δυνατότητα να μην έχει το μίζερο αποτέλεσμα να αυτοτροφοδοτεί την ανάπτυξη της,

όπως παρέδωσε τελικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την κυβέρνηση με ξένες επενδύσεις που ανερχόντουσαν στα 50.000.000 ευρώ, αλλά να εισρεύσουν στη χώρα κεφάλαια, να εισρεύσει χρήμα, να μπουν οι βάσεις σε μεγάλες επιχειρήσεις οι οποίες προσφέρουν και εργασία, αλλά δημιουργούν και ποικιλότητα ανάπτυξης.

Το δεύτερο το οποίο προσπαθεί αυτή η Κυβέρνηση είναι ν' αλλάξει το εκπαιδευτικό σύστημα, γιατί αυτό το οποίο βλέπουμε είναι ότι η ανεργία -αν πάρουμε τα δημογραφικά και εκπαιδευτικά της στοιχεία- τελικά μαστίζει ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, γιατί ο διδακτορικός τίτλος ή η τριτοβάθμια εκπαίδευση -τα πτυχία αυτά- βρίσκονται σημαντικά κάτω του μέσου όρου της ανεργίας ως ποσοστό συμμετοχής.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα με την ανώτερη τεχνολογική επαγγελματική εκπαίδευση. Το ότι είκοσι χρόνια εγκαταλείψαμε τα ΤΕΙ και τα ανωτατοποιήσαμε χωρίς να τα αναβαθμίσουμε, το ότι δώσαμε όλες αυτές τις ευκαιρίες να μπαίνουν οι μαθητές με το «τρία» και το «τέσσερα» και τελικά να μην παράγεται υψηλού επιπέδου πτυχίο έχει οδηγήσει στο πτυχίο της ανώτερης, τεχνολογικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης το ποσοστό ανεργίας το 2006 και σε άντρες και σε γυναίκες να είναι κατά μέσο όρο 12,2%, πολύ σημαντικά υψηλότερο του μέσου όρου.

Απέναντι στην προσπάθειά μας να φτιάξουμε το εκπαιδευτικό σύστημα όχι μόνο βλέπουμε την αλλοπρόσκληση επίθεσης και αντιφατική πολιτική από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι από τη μια μας λένε «Ναι στην ποιότητα, αλλά και στην ποσότητα», δηλαδή κάποια περιέργα συνθετικά σχήματα, αλλά βλέπουμε εκπαιδευτική πολιτική σήμερα, όπως χαρακτηριστικά γράφει αρθρογράφος του «ΒΗΜΑΤΟΣ» στην τελευταία σελίδα, να κάνουν οι σουβλατζήδες και οι ιδιοκτήτες μπαρ της περιφέρειας. Νομίζω ότι η εκπαιδευτική πολιτική, όσο σεβαστά και αν είναι όλα τα επαγγέλματα όσο σεβαστά και αν είναι η αγωνία του κάθε επαγγελματία της περιφέρειας, δεν μπορεί να γίνει μόνο με αυτούς τους όρους.

Εκπαιδευτική πολιτική πρώτα απ' όλα πρέπει να γίνει με τους όρους που θέλει ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θα δίνει δεξιότητες και δυνατότητες στους νέους ανθρώπους να κατακτήσουν και γνώση, αλλά και θέσεις εργασίας στο μέλλον. Και δεν μπορεί να γίνει μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση υπό την πίεση ανθρώπων στην περιφέρεια, που έμαθαν να ζουν από ένα εύκολο φοιτητικό χρήμα.

Υπάρχει, όμως, και ένα μοντέλο ανάπτυξης που ξεδιπλώνεται πολύ διαφορετικό από το παρελθόν. Τα τελευταία δυο χρόνια είδαμε αύξηση των εξαγωγών κατά 17%-18% περίπου. Είναι τυχαία; Όχι. Είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής ενίσχυσης των επιχειρήσεων, αλλά και μιας κυβερνητικής οικονομικής διπλωματίας για το άνοιγμα νέων αγορών.

Δεν είναι τυχαίο ότι σχεδόν το σύνολο του Υπουργικού Συμβουλίου έχει ταξιδέψει σε όλες τις αναδυόμενες αγορές με συννοδία επιχειρηματιών του κλάδου, ακριβώς για να προωθήσει όλες αυτές τις εξαγωγές. Και δεν είναι τυχαίο ότι η αύξηση των εξαγωγών μας δεν είναι βασισμένη στο αγροτικό, αν θέλετε, εισόδημα. Δεν είχε αυξηθεί, επειδή αυξήθηκαν οι διεθνείς τιμές του λαδιού. Πρωταθλητής στις εξαγωγές είναι τα χημικά προϊόντα, τα οποία σήμερα πωλούνται στις αγορές της Μέσης Ανατολής και της Νοτιοανατολικής Ασίας.

Εμείς πιστεύουμε, λοιπόν, στην ενίσχυση της ιδιωτικής οικονομίας, στην ενίσχυση της ανάπτυξης των επιχειρήσεων, στην διεύρυνση των οριζόντων των ελληνικών επιχειρήσεων. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει το μοντέλο ανάπτυξής μας να βασίζεται στις υπηρεσίες, στον τουρισμό, στην ενίσχυση της ήδη υπάρχουσας εξειδικευμένης βιομηχανίας, όπου υπάρχει, και στην εξειδικευμένη γνώση που θα παράγεται στο εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτό είναι το μοντέλο ανάπτυξης. Αυτό προτείνουμε. Αυτό εφαρμόζουμε. Αυτό επικροτεί ο ελληνικός λαός. Αυτό είναι που χρειάζεται σήμερα μια σύγχρονη ελληνική οικονομία.

Θα ήθελα, κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, να πω ότι κατατέθηκε μια πρόταση από το συνάδελφο κ. Δαϊλάκη σε ό,τι αφορά την αλλαγή του τρόπου με τον οποίο το Α.Σ.Ε.Π. επιλέγει τους υποψήφιους για διορισμό στο δημόσιο. Είναι σίγουρο ότι κάθε νέο παιδί -το αντιμετωπίζουμε όλοι, ερχόμενοι σε επαφή με τους νέους ανθρώπους και με τις οικογένειές τους- έχει μια φιλοδο-

ξία: Εξασφάλιση σταθερής θέσης εργασίας στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Είναι μια στρεβλή αντίληψη, η οποία δεν οδηγεί πουθενά. Αναπαράγει την παθολογία του πολιτικού συστήματος και δημιουργεί συνεχώς αναπαραγόμενη φαυλότητα και στους ψηφοφόρους, αλλά και στο ίδιο το πολιτικό σύστημα.

Το ν' αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο το Α.Σ.Ε.Π. επιλέγει τους ανθρώπους που θα εργαστούν στον στενό ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, βάζοντας κριτήρια ενδεχομένως και της προηγούμενης εμπειρίας στον ιδιωτικό τομέα, νομίζω ότι είναι κάτι πολύ ουσιαστικό. Θα πρέπει να βρούμε και πέρα από τη συνέντευξη και άλλους τρόπους και άλλες μεθόδους, ώστε να περνούν οι καλύτεροι εκεί που πρέπει.

Θα αναφέρω τη δική μου πρόταση, αλλά και άλλων συναδέλφων ενόψει της συνταγματικής μεταρρύθμισης, ότι τέλος πάντων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και όχι στον κορμό του δημοσίου, στα Υπουργεία, αλλά στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στους Ο.Τ.Α., στα νοσοκομεία, στις δημόσιες επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να υπάρχει αυτή η μονιμότητα. Θα πρέπει να υπάρχουν μακροχρόνιες συμβάσεις, οι οποίες θα καλύπτουν τους εργαζόμενους. Δεν μπορεί ο ηλεκτρολόγος ενός δήμου να καλύπτεται από απόλυτη μονιμότητα. Να κάνει μία σύμβαση για πέντε, για οκτώ, για δέκα χρόνια, αλλά να υπάρχει δυνατότητα μετακίνησης και στον ιδιωτικό τομέα και από την άλλη, πρόσληψη κάποιου άλλου που ενδεχομένως και εκείνη τη στιγμή θα πληροί και κάποια διαφορετικά κοινωνικά κριτήρια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβιτσιώτη.

Ο κ. Τσιόγκας, Εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να μνω κατευθείαν στην πρότασή μας για τη συνταξιοδότηση των εργαζομένων, που για άλλη μια φορά θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι εμείς προτείνουμε:

Συνταξιοδότηση των ανδρών στα εξήντα, συνταξιοδότηση των γυναικών στα πενήντα πέντε.

Στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα προτείνουμε αντίστοιχα: συνταξιοδότηση των ανδρών στα πενήντα πέντε, συνταξιοδότηση των γυναικών στα πενήντα και όχι, βέβαια, μέχρι τα βαθιά γεράματα, όπως επιδιώκουν και υλοποιούν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το πρώτο ζήτημα για μας είναι να έχει δουλειά ο κάθε εργαζόμενος. Αυτό είναι το άλφα και το ωμέγα της πολιτικής μας, γι' αυτό υποστηρίζουμε την πλήρη εργασία με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, μόνο που αυτό δεν μπορεί να γίνει σ' αυτό το κοινωνικοπολιτικό σύστημα που ζούμε.

Βεβαίως, οι απολογητές του συστήματος κάθε φορά λένε προς τους εργαζόμενους, στους ανέργους «θα λύσουμε το πρόβλημα της ανεργίας, θα βρούμε λύσεις» και το πρόβλημα συνεχίζεται και υπάρχει. Με αυτήν την πολιτική κοροϊδεύουν τους ανέργους και, βέβαια, προσπαθούν κάθε φορά, ακόμα και όταν απολύονται οι άνεργοι, να πουλάνε ελπίδα στους ανέργους ότι θα τους ξαναβρούν δουλειά.

Για το σημαντικό ζήτημα που αφορά μία κατηγορία εποχιακά εργαζομένων, που το μεγαλύτερο διάστημα του χρόνου είναι άνεργοι και για το οποίο ζήτημα έχουμε συναντηθεί με τον Υπουργό Εργασίας, πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση θα δείξει την ανάλογη υπευθυνότητα και σοβαρότητα που έχει αυτό το πρόβλημα για την επίλυσή του. Μιλάμε για τους εποχιακά απασχολούμενους που δουλεύουν τα καλοκαίρια στα εργοστάσια που φτιάχνουν τις κομπόστες, στα εργοστάσια που παρασκευάζουν και επεξεργάζονται μικρά και μεγάλα γαλακτοκομικά προϊόντα, αλλά και στα εκκοκκιστήρια βάμβακος. Αυτοί οι εργαζόμενοι - πρέπει να πούμε - δεν παίρνουν τίποτα και από πουθενά, δηλαδή, δεν είναι ενταγμένοι στο ν. 1836/1989, όπου είναι ενταγμένες άλλες κατηγορίες εργαζομένων που παίρνουν αυτό το βοήθημα κάθε χρόνο πριν τα Χριστούγεννα.

Εμείς, για άλλη μία φορά και από αυτό το Βήμα θα υποστηρίξουμε ότι αυτοί οι εργαζόμενοι που κάνουν τριάντα, πενήντα,

ογδόντα μεροκάματα το χρόνο πρέπει να ενταχθούν στο ν. 1836/1989 και να παίρνουν και αυτοί το ετήσιο βοήθημα που παίρνουν οι άλλες κατηγορίες των εργαζομένων.

Αυτό το αίτημα το υποστηρίζουμε χρόνια, δεν ικανοποιήθηκε και δεν υλοποιήθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πέρασαν δυόμισι χρόνια που το ζητάμε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και δεν το έχει υλοποιήσει, ούτε η σημερινή Κυβέρνηση. Αναμένουμε, όμως, έστω και τώρα, να ικανοποιηθεί αυτό το αίτημα των εργαζομένων αυτών των κατηγοριών που ανέφερα.

Είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ότι οι δυνατότητες της Κυβέρνησης δεν είναι απεριορίστες, ότι η οικονομία δεν αντέχει. Αντέχει, όμως, να επιδοτούνται οι βιομήχανοι, αντέχει, όμως, να δίνει κάθε μέρα νέα προνόμια στους βιομήχανους, όπως για παράδειγμα τη χρηματοδότηση που τους δίνει, τις φοροαπαλλαγές και οποιαδήποτε άλλα προνόμια.

Θέλουμε επίσης να πούμε δυο κουβέντες για τις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που πράγματι ήταν εφεύρημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όχι της Νέας Δημοκρατίας. Και μάλιστα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιμένει και σήμερα στις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, αφού έχει δει όλα αυτά τα χρόνια ότι δεν υπήρξαν αποτελέσματα. Μάλιστα πιέζει την Κυβέρνηση να εφαρμόσει και τους δικούς του νόμους, όπως για παράδειγμα τον ν. 3029/2003.

Επίσης, ως προς αυτό που επικαλέστηκε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, ότι δηλαδή δεν έχουν σχέση με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα δεν συμφωνούν με τους νόμους, πρέπει να τονίσω και να πω ότι τα ίδια έλεγε και ο Ανδρέας Παπανδρέου, ότι δηλαδή θα καταργήσει τους αντιστασιατικούς νόμους της Νέας Δημοκρατίας, τους νόμους Σιούφα της περιόδου '90-'93. Όμως όχι μόνον δεν τους κατήργησε, αλλά τους εφάρμοσε όλα τα χρόνια της διακυβέρνησής του, μέχρι και το 2004. Και βέβαια πρέπει να πούμε σ' αυτά που λέχθηκαν, ότι δηλαδή έκαναν λάθη και η σημερινή Κυβέρνηση και η προηγούμενη, πως εμείς δεν πιστεύουμε ότι γίνονται λάθη. Η εφαρμογή των πολιτικών είτε από τη σημερινή είτε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις είναι συνειδητή επιλογή, δηλαδή το να εφαρμόσουν αυτές τις πολιτικές σε βάρος των εργαζομένων.

Σήμερα ο κύριος Υπουργός ήταν αποκαλυπτικός για το τι θα γίνει στην κοινωνική ασφάλιση. Επικαλέστηκε τις ανισότητες που οι ίδιοι μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιούργησαν και τώρα ετοιμάζεται η Κυβέρνηση να ξεκινήσει μια καινούρια αντιστασιατική επέλαση σε βάρος των ασφαλισμένων, με στόχο να μειωθούν ακόμη παραπέρα οι συντάξεις, να αυξηθούν ακόμη περισσότερο τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, να αυξηθούν ακόμη περισσότερο οι κρατήσεις των εργαζομένων από το μισθό τους, να μειωθούν οι εισφορές των εργοδοτών.

Βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη και νέα «επίθεση» με άλλες χαρακτηριστικές ρυθμίσεις υπέρ των μεγαλοοφειλετών στο Ι.Κ.Α. και αυτό βρίσκεται στον πυρήνα του σχεδίου νόμου που ενέκρινε η κυβερνητική επιτροπή. Με τη βούλα λοιπόν της Κυβερνητικής Επιτροπής που συνεδρίασε την προηγούμενη βδομάδα το Υπουργείο Απασχόλησης προχωρά στην εμβάθυνση της αντιστασιατικής επίθεσης, έχοντας ήδη δρομολογήσει τη λειτουργία της Επιτροπής Εμπειρογνομητών, το έργο της οποίας θα αξιοποιηθεί για να νομοθετηθούν οι νέες ανατροπές για το χρονικό διάστημα μετά το 2007. Η Κυβέρνηση ενέκρινε το μίνι-ασφαλιστικό, το οποίο ετοιμάζεται να καταθέσει στη Βουλή.

Συγκεκριμένα, με το σχέδιο νόμου που προωθεί στη Βουλή η Κυβέρνηση, χαρίζει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ στις επιχειρήσεις, ενώ ειδικά στους μεγαλοοφειλέτες, πέρα από τη ρύθμιση, εξασφαλίζει για δεκαοχτώ μήνες και αναβολή πληρωμών. Η χαρακτηριστική ρύθμιση προβλέπει 80% έκπτωση επί των πρόσθετων τελών και επιβαρύνσεων σε περίπτωση πληρωμών -που είναι οι βεβαιωμένες οφειλές- εάν καταβληθούν εφάπαξ και έκπτωση 50% στις οφειλές που θα καταβληθούν τμηματικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στην περίπτωση αυτή οι μηνιαίες δόσεις θα φθάσουν στις ενενήντα έξι και βέβαια η αποπληρωμή θα γίνει μετά από οκτώ

χρόνια. Πρέπει να πω όσον αφορά τη ρύθμιση για το 50% ότι οι επιχειρήσεις με μια ελάχιστη καταβολή 8% για ποσό που υπερβαίνει το 1.000.000 ευρώ εξασφαλίζουν για δεκαοχτώ μήνες να μην καταβάλουν ούτε ένα ευρώ στον ασφαλιστικό φορέα. Και γι' αυτό το διάστημα πολλοί μπαταχτοστές θα πάρουν φορολογική ενημερότητα και βέβαια, κατά την πάγια τακτική τους, θα συνεχίσουν να μην πληρώνουν τις εισφορές που παρακρατούν από τους εργαζόμενους, περιμένοντας την επόμενη χαριστική ρύθμιση. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά από τις δύο τελευταίες χαριστικές ρυθμίσεις –μία από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μία από τη Νέα Δημοκρατία– το ύψος των βεβαιωμένων οφειλών των επιχειρήσεων προς το Ι.Κ.Α. αυξήθηκε κατά 45% και από 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ έφθασε τα 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι ένα αντεργατικό «νοικοκύρεμα» σε βάρος του Ι.Κ.Α., σε βάρος των ασφαλισμένων, που επιχειρεί η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιόγκα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χωρέμης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε την ευκαιρία να πούμε και στην πρωτολογία μας ότι είναι μια θετική πρωτοβουλία η κατάθεση πρότασης νόμου εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος και ότι σε καμία περίπτωση αυτός ο διάλογος που διαμείφθηκε δεν είναι κενός περιεχομένου. Αντίθετα, είναι ένας διάλογος ο οποίος φώτισε τις πλευρές των πολιτικών και των προτάσεων που καταθέτουν τα κόμματα της Βουλής, στην κατεύθυνση βεβαίως της ενίσχυσης του πλαισίου της προστασίας των ανέργων της χώρας μας.

Συνεπώς, καμία επίθεση δεν έγινε στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Αντίθετα η συμφωνία μας στην κατ' αρχήν αναφορά μας, ως προς τα άρθρα 1 και 2 της πρότασης νόμου και επίσης ο σκεπτικισμός που υπάρχει για τα άλλα δύο άρθρα νομίζω ότι επιτρέπουν να υπάρξει συνέχιση ενός διαλόγου πολύ πιο ουσιαστικού και πιο αποτελεσματικού πάνω στη βαθύτερη κατανόηση των αντιλήψεων που υπάρχουν, πέρα απ' αυτές που υφίστανται στην πρόταση νόμου.

Σε καμία περίπτωση δεν συμφωνούμε όμως με την εξομίσωση της δικής μας πολιτικής, των δικών μας απόψεων και θέσεων με εκείνες της Κυβέρνησης. Εδώ μπορώ να πω το εξής, ότι υπάρχει μία υπέρμετρη ευαισθησία του Κομμουνιστικού Κόμματος ως προς την αντιμετώπιση της Νέας Δημοκρατίας, κάτι που διεφάνη και στις διακοπές που υπήρξαν στον κοινοβουλευτικό μας εκπρόσωπο.

Σε αντίθεση λοιπόν με το πώς χειρίζεστε κάποια ζητήματα, νομίζω ότι είναι ένα ζήτημα προβληματισμού όλων μας αυτή η διαφορά αντιμετώπισης της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Βεβαίως φθηνές οι υπερωρίες, βεβαίως ο αναπτυξιακός νόμος ο μη συνδεδεμένος με τις θέσεις εργασίας, βεβαίως ο κομματισμός του Ο.Α.Ε.Δ., ο πελατειακός τρόπος διαχείρισης των προγραμμάτων, ο αδιαφανής και ο αναξιοκρατικός είναι ζητήματα που ασφαλώς μας διακρίνουν από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Όσο δε για τις όποιες κριτικές έχουν ασκηθεί σε μας, θέλω να πω ότι δεν είναι δυνατό να εξομιάσουμε τα προηγούμενα είκοσι χρόνια και τις πολιτικές διαχείρισης από τις κυβερνήσεις εκείνων των εποχών με μία προσπάθεια σε είκοσι οκτώ μήνες μέσα από διαφάνεια να διοριστούν όλοι οι ημέτεροι μέσω των προγραμμάτων του Ο.Α.Ε.Δ.. Νομίζω ότι αυτή η εξομίσωση θα πρέπει να προκαλέσει τον προβληματισμό σας, όπως επίσης αυτό το σύνθημα της Νέας Δημοκρατίας ότι υπάρχει ευελιξία με ασφάλεια.

Εμείς ζητούμε τώρα στη δευτερολογία μας να συγκεκριμενοποιήσετε ποια είναι η ασφάλεια που έχει ο εργαζόμενος στις επιχειρήσεις σήμερα, ποιο είναι δηλαδή το πλαίσιο της ασφάλειας που επιτρέπει σ' αυτόν τον εργαζόμενο να έχει το κεφάλι του ήσυχο και να μη ζει αντίθετα σ' ένα καθεστώς μόνιμης και διαρκούς ανασφάλειας.

Όσον αφορά τη σύνοψη των θέσεών μας, εμείς πιστεύουμε ότι το ζήτημα της ανεργίας η Κυβέρνηση το χειρίζεται με καθαρά επικοινωνιακό τρόπο. Απεδείχθηκε από τη συνομιλία προηγούμενως του κυρίου Υπουργού και του κοινοβουλευτικού μας εκπροσώπου ότι τα στοιχεία είναι αποτέλεσμα μίας τεχνικής

στην καλύτερη περίπτωση, για να μην πούμε ότι τα «μαγειρεύει» και πάλι. Ενώ είμαστε η πρώτη χώρα στην ανεργία των νέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από την άλλη μεριά όλες οι δομές του συστήματος στήριξης των ανέργων υπόκεινται σε καθαρά ρουσφετολογικούς και πελατειακούς σκοπούς.

Εμείς πιστεύουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι πρέπει να ασκηθεί επιτέλους μία σοβαρή πολιτική αύξησης της απασχόλησης. Αυτό βέβαια δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά παρά και μόνο σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της χώρας.

Οι δείκτες αύξησης του εθνικού εισοδήματος, ο ρυθμός ανάπτυξης όταν αυξάνει δεν σημαίνει ότι φέρνουν και λύση του προβλήματος ή μείωση της ανεργίας. Παράλληλα μ' αυτήν την προσπάθεια συγκράτησης έστω του ρυθμού ανάπτυξης χρειάζονται συγκεκριμένες πολιτικές. Εμείς έχουμε καταθέσει πέντε προτάσεις. Βεβαίως πρέπει να εφαρμοστούν οι νόμοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –αυτό είναι ένα πρώτο ζήτημα– με τις όποιες βελτιώσεις επιφέρουν τα καινούργια δεδομένα που υφίστανται.

Δεύτερον, θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν το σύνολο της πρότασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τις φθίνουσες περιοχές και όχι μόνο ένα μέρος που αφορά το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σύμφωνα με την πρόταση του Υπουργείου Απασχόλησης. Άλλωστε, αυτό το Ταμείο Αλληλεγγύης προήλθε και από τη δική μας πρόταση, αλλά δεν αρκεί από τη στιγμή που δεν αποσφηνίσουμε τον τρόπο χρηματοδότησης αυτού του Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Όσον αφορά δε τον Ο.Α.Ε.Δ., εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αποκεντρωθεί πλήρως ο Ο.Α.Ε.Δ. και ότι πρέπει να υπάρξουν διαφανείς επιτροπές διαχείρισης των προγραμμάτων αξιολόγησης των υποψηφίων εργαζομένων μέσα από τη συμβολή του τοπικού δυναμικού, της τοπικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, προτείνουμε ασφαλώς γενναία αύξηση των επιδομάτων ανεργίας και επιμένουμε ότι οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης δεν πρέπει να κρίνονται από την πρώτη εφαρμογή τους, η οποία είχε ενδεχομένως αδυναμίες και αστοχίες, αλλά μέσα από την άντληση αυτής της εμπειρίας να επιμένουμε στις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, γιατί αυτές είναι οι πολιτικές οι οποίες θα δώσουν αξιοπρέπεια στον πενηντάρη, ο οποίος θα θέλει να αλλάξει μια δουλειά και θα θέλει να μη βιώνει τη συναισθητική του περιθωρίου μέσα από την πρόωρη συνταξιοδότηση, η οποία πρέπει να είναι το έσχατο μέτρο και όχι βεβαίως να χρησιμοποιείται ως όπλο ή ως μέσο για να γίνονται αυτές οι αθρόες πρόωρες συνταξιοδοτήσεις μέσα από τον Ο.Τ.Ε. με ύψος σύνταξης 3.000 ευρώ, στο όνομα –λέει– της ανταγωνιστικότητας.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει η Κυβέρνηση να επιβεβαιώσει ότι είναι μια Κυβέρνηση κοινωνικής ασφάλισης και όχι κοινωνικής ανασφάλειας. Όσον αφορά τώρα τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την επιμήκυνση του χρόνου εργασίας, που έθιξε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, εγώ νομίζω ότι εδώ, αλλά και γενικότερα με τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το ασφαλιστικό ζήτημα, δεν αρκούν οι μικροβελτιώσεις.

Αντίθετα, θα έπρεπε η Κυβέρνηση με γενναίο τρόπο να αγγίξει τις ευαίσθητες πτυχές του ασφαλιστικού ζητήματος και όχι να τις μεταθέτει στην επόμενη τετραετία θέλοντας να αποφύγει το πολιτικό κόστος. Γιατί άραγε; Εδώ τίθεται το εξής ζήτημα: Ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης; Είναι ή όχι το κτύπημα των ήδη υπάρχοντων ασφαλιστικών δικαιωμάτων;

Με αυτά τα λίγα, εγώ πιστεύω ότι ανοίγει σήμερα ακόμα περισσότερο το ζήτημα της περαιτέρω εμβάθυνσης στα ζητήματα της απασχόλησης, αλλά και της διαμόρφωσης μετά από αρκετό καιρό ενός πραγματικά ουσιαστικού διαλόγου, που επιτρέπει στις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης να σταθούν απέναντι στην κυβερνητική πολιτική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Χωρέμη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε, να πω και από το Βήμα αυτό, για μια ακόμα φορά, ότι στο κρίσιμο ζήτημα του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης δεν υπηρετούμε κατά τη δική μας εκτίμηση τους Έλληνες, όταν δημιουργούμε ανασφάλειες.

Να ξαναπώ ότι η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος στη βάση της δικής μας ατζέντας δεν περιλαμβάνει ούτε μειώσεις συντάξεως, ούτε αυξήσεις εισφορών εργαζομένων, ούτε αυξήσεις ορίων ηλικίας. Ξεκάθαρες θέσεις! Αφού εφαρμόσουμε τη νομοθεσία και μετρήσουμε αναλογιστικά το ζήτημα, θα έρθουμε με ξεκάθαρες προτάσεις και πολιτικές, όπου μέσα σ' αυτές τις προτάσεις και πολιτικές –θα ξαναπώ– δεν θίγονται τα ζητήματα τα οποία ανέφερα.

Είς ό,τι αφορά τους ρυθμούς ανάπτυξης, οι οποίοι είναι υψηλοί, την απασχόληση που ενισχύεται και την ανεργία που μειώνεται, θα πω ότι αυτό μεταξύ των άλλων –απαντώντας και σε ερώτημα– εδράζεται και στην αρμονικότερη δυνατή σύζευξη μεταξύ της ασφάλειας και της ευελιξίας.

Έχουμε ολοκληρώσει τις νομοθετικές μας παρεμβάσεις στο θέμα αυτό με ορίζοντα αυτήν την τετραετία. Έχουμε δρόμο μπροστά μας για να δούμε την εφαρμογή των πολιτικών μας, αλλά τα καλά αποτελέσματα είναι εδώ και μας κάνουν να αισθανόμαστε αισιόδοξοι και τα καλά αποτελέσματα δείχνουν και την πυξίδα της πολιτικής μας. Θα προχωρήσουμε στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων με ασφάλεια στο χώρο της εργασίας, σε αρμονία με τις απαιτήσεις των καιρών.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εκτιμούμε ότι στο τρίπτυχο ανάπτυξη-κοινωνική συνοχή-απασχόληση, τα αποτελέσματα και αυτής της τετραετίας, αλλά και των επόμενων χρόνων, θα είναι θετικά και επ' ωφελεία όλων των Ελλήνων εργαζομένων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Μέτρα για την προστασία των ανέργων».

Η πρόταση νόμου δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία, ως γνωστόν, γιατί εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 93, παράγραφος 3, του Συντάγματος.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.07' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 31 Αυγούστου 2006 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 130, παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής και β) συζήτηση της με αριθμό 90/25.7.2006 επερώτησης των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ